

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

L 142

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 57
14 maja 2014

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 470/2014 z dnia 13 maja 2014 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz szkła solarnego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej 1
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 471/2014 z dnia 13 maja 2014 r. nakładające ostateczne cła wyrównawcze na przywóz szkła solarnego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej 23

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 470/2014

z dnia 13 maja 2014 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz szkła solarnego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 4 i art. 14 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA

1. Środki tymczasowe

- (1) W dniu 28 listopada 2013 r. Komisja Europejska („Komisja”) nałożyła rozporządzeniem (UE) nr 1205/2013 („rozporządzenie w sprawie cła tymczasowego”) ⁽²⁾ tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz szkła solarnego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej.
- (2) Postępowanie wszczęto w dniu 28 lutego 2013 r. w wyniku skargi złożonej w imieniu producentów reprezentujących ponad 25 % całkowitej unijnej produkcji szkła solarnego ⁽³⁾.
- (3) Dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody objęło okres od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od dnia 1 stycznia 2009 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

2. Dalsze postępowanie

- (4) Po ujawnieniu istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których nałożono tymczasowe cło antydumpingowe („ujawnienie tymczasowych ustaleń”) szereg zainteresowanych stron przedłożyło oświadczenia w formie pisemnej, przedstawiające ich opinie w sprawie tymczasowych ustaleń. Stronom, które wystąpiły z takim wnioskiem, umożliwiono wypowiedzenie się w formie ustnej.
- (5) Komisja kontynuowała poszukiwanie i weryfikowanie wszelkich informacji uznanych za konieczne do sformułowania ostatecznych ustaleń. Ustne i pisemne uwagi przedstawione przez zainteresowane strony zostały uwzględnione, a w stosownych przypadkach tymczasowe ustalenia zostały odpowiednio zmienione.
- (6) Następnie Komisja poinformowała wszystkie strony o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzała nałożyć ostateczne cło antydumpingowe na przywóz szkła solarnego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”), a także ostatecznie pobrać kwoty zabezpieczone w postaci cła tymczasowego („ujawnienie ostatecznych ustaleń”). Wszystkim stronom wyznaczono okres, w którym mogły zgłaszać uwagi na temat ostatecznych ustaleń.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1205/2013 z dnia 26 listopada 2013 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz szkła solarnego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 316 z 27.11.2013, s. 8).

⁽³⁾ Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu szkła solarnego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. C 58 z 28.2.2013, s. 6).

- (7) Uwagi przedstawione przez zainteresowane strony zostały rozpatrzone i w stosownych przypadkach uwzględnione.

3. Kontrola wyrwykowa

- (8) Jeden z producentów eksportujących twierdził, że w motywach 7, 11 i 75 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych nie podano wyraźnie łącznej liczby producentów unijnych. W tym względzie Komisja potwierdza niniejszym, że zgłosiło się ośmiu producentów unijnych, którzy prowadzili działalność w OD. Tylko jeden z nich zgodził się na ujawnienie swojej tożsamości. W swojej odpowiedzi na dokument zawierający ogólne ustalenia skarżący wymienił trzech producentów unijnych, którzy zaprzestali prowadzenia działalności gospodarczej (Guardian, AGC i Centrosolar Glass), oraz czwarte przedsiębiorstwo, które znacznie ograniczyło produkcję (Saint Gobain).
- (9) Wobec braku innych uwag dotyczących metody kontroli wyrwykowej producentów eksportujących w ChRL i producentów unijnych niniejszym potwierdza się ustalenia tymczasowe zawarte w motywach 7–24 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i wizyty weryfikacyjne

- (10) Po przyjęciu rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych przeprowadzono wizytę weryfikacyjną w lokalach drugiego współpracującego użytkownika, mianowicie Viessmann Faulquemont S.A.S. (Francja).

5. Prawa procesowe

- (11) Jeden z producentów eksportujących twierdził, że przedstawione mu tymczasowe ustalenia były niewystarczające, w szczególności w odniesieniu do obliczenia dumpingu, podcięcia cenowego i marginesu szkody. Z powodu braku odpowiedniego ujawnienia faktów przedsiębiorstwo to zostało pozbawione podstawowego prawa do obrony zagwarantowanego w rozporządzeniu (WE) nr 1225/2009 („rozporządzeniu podstawowym”), Porozumieniu anty-dumpingowym WTO oraz Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.
- (12) W odniesieniu do obliczania marginesu dumpingu wspomniany producent eksportujący twierdził, że w ramach tymczasowych ustaleń nie przedstawiono szczegółowych informacji dotyczących wysokości dostosowania w odniesieniu do kosztów powlekania oraz kosztów procesu produkcyjnego typu „float” (zob. motyw 64 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych) ani odsetka kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku.
- (13) Wniosek ten przyjęto i Komisja ujawniła dodatkowe informacje. W przypadkach gdy nie można było przedstawić dokładnych danych ze względów poufności, przedstawiono je w formie przedziałów.
- (14) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń wspomniany producent eksportujący twierdził, że ujawnione dane nadal nie były wystarczające, podnosząc w szczególności, że nie było jasne, czy przy dostosowaniu w odniesieniu do kosztu powlekania wzięto pod uwagę koszt powlekania jednostronnego, obustronnego, czy też obu tych rodzajów.
- (15) Jak wyjaśniono poniżej w motywie 68, zainteresowane strony nie przedstawiły żadnych dowodów wykazujących, że istnieje stała różnica kosztów produkcji szkła solarnego powlekanego jednostronnie i obustronnie. Z tego względu Komisja przy obliczaniu poziomu dostosowania nie dokonała rozróżnienia szkła solarnego powlekanego jednostronnie i obustronnie.
- (16) W odniesieniu do szkody ten sam producent eksportujący skarżył się, że – w skierowanym do niego specjalnym dokumencie ujawniającym ustalenia – ceny sprzedaży i ceny docelowe producentów unijnych w odniesieniu do dwóch z pięciu rodzajów produktu zostały oznaczone jako niejawne lub zostały podane w postaci przedziałów ze względów poufności.
- (17) Przedsiębiorstwo to twierdziło także, że sprawie tej nadano charakter wysoce poufny, w wyniku czego znana jest nazwa tylko jednego z producentów unijnych objętych próbą. W związku z tym przedsiębiorstwo wyraziło opinię, że nawet gdyby w odniesieniu do niektórych rodzajów produktu informacje odnosiły się tylko do danych jednego lub dwóch producentów unijnych, w żadnym razie nie byłoby możliwości identyfikacji tych przedsiębiorstw, a przez to zapewnienia wspomnianemu producentowi eksportującemu znaczącej przewagi konkurencyjnej w stosunku do jego konkurentów w Unii – indywidualnie lub zbiorowo.
- (18) Zgodnie z art. 20 rozporządzenia podstawowego Komisja jest istotnie zobowiązana do ujawnienia, po wprowadzeniu środków tymczasowych, szczegółów dotyczących najważniejszych faktów i ustaleń, na podstawie których wprowadzono środki. Komisja jest jednak również zobowiązana na mocy art. 19 rozporządzenia podstawowego do traktowania jako poufne wszelkich informacji mających charakter poufny lub dostarczonych na zasadzie poufności.
- (19) W tym konkretnym przypadku rzeczywiste ceny sprzedaży i ceny docelowe producentów unijnych w odniesieniu do dwóch rodzajów produktu usunięto lub przedstawiono w postaci przedziałów, gdyż informacje dotyczące jednego z tych rodzajów produktu pochodzą wyłącznie od jednego lub dwóch producentów unijnych. Ponadto w branży wiadomo powszechnie, że tego konkretnego rodzaju produktu nie wytwarza żaden inny producent unijny. W związku z tym Komisja uważa, że wspomniane dane są z natury poufne, ponieważ ich ujawnienie zapewniłoby znaczącą przewagę konkurentom przedsiębiorstwa dostarczającego informacje lub miałyby dla niego

znacząco negatywne konsekwencje. Informacje tego samego typu w odniesieniu do drugiego rodzaju produktu również usunięto, ponieważ w przeciwnym wypadku dane dotyczące pierwszego rodzaju produktu można byłoby wyciągnąć z dostępnych wartości łącznych.

- (20) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo podtrzymało twierdzenie, że obliczenia marginesu szkody ujawniono w niewystarczającym stopniu i w niewłaściwy sposób. Producent zarzucał konkretnie, że nie było jasne, w jaki sposób wybrano drugi rodzaj produktu, w odniesieniu do którego usunięto dane. Komisja wyjaśnia, że dokonano tego w sposób całkowicie losowy.
- (21) Jako rozwiązanie rzekomo niewystarczającego ujawnienia informacji przedsiębiorstwo zaproponowało spotkanie jego prawników z pracownikami Komisji, podczas którego omówiliby oni szczegółowo kwestię obliczenia marginesu dumpingu i szkody, nie zabierając ze sobą kopii żadnych poufnych dokumentów, względnie uzyskaliby dostęp do biura danych w siedzibie Komisji, gdzie mogliby sporządzić notatki.
- (22) Komisja nie mogła przychylić się do tej propozycji. Aby prawnicy przedsiębiorstwa mogli zweryfikować obliczenia, konieczne byłoby ujawnienie dokładnych danych uzyskanych od jednego lub dwóch przedsiębiorstw. Jest to niemożliwe, ponieważ Komisja jest zobowiązana do zachowania poufności tych danych zgodnie z art. 19 rozporządzenia podstawowego.
- (23) Ponadto Komisja, ujawniając ostateczne ustalenia, wyraźnie zaznaczyła że w odniesieniu do wszelkich kwestii związanych z prawem przedsiębiorstwa do obrony – takich jak dostęp do akt – przedsiębiorstwo może zwrócić się do rzecznika praw stron w ramach zakresu jego uprawnień⁽¹⁾. Przedsiębiorstwo nie zwróciło się jednak o interwencję rzecznika praw stron w terminie składania uwag na temat ujawnienia ostatecznych ustaleń.
- (24) W związku z powyższym Komisja odrzuca wysunięte stwierdzenia dotyczące rzekomego naruszenia praw proceduralnych wspomnianego producenta eksportującego.

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

1. Produkt objęty postępowaniem

- (25) Jak określono w motywie 26 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, produktem objętym postępowaniem jest szkło solarne zawierające płaskie hartowane szkło sodowo-wapniowe o zawartości żelaza mniejszej niż 300 ppm, współczynnika przepuszczalności promieniowania słonecznego ponad 88 % (pomiar dokonany przy zakładanych parametrach AM 1,5 300-2 500 nm), odporności na działanie wysokich temperatur do 250 °C (pomiar dokonany zgodnie z normą EN 12150), odporności na szok termiczny $\Delta 150$ K (pomiar dokonany zgodnie z normą EN 12150) i o wytrzymałości mechanicznej 90 N/mm² lub większej (pomiar dokonany zgodnie z normą EN 1288-3) („produkt objęty postępowaniem”, zwyczajowo nazywany „szkłem solarnym”). Produkt objęty postępowaniem jest obecnie objęty kodem CN ex 7007 19 80.

2. Uwagi dotyczące zakresu definicji produktu

- (26) Jeden producent eksportujący stwierdził po ujawnieniu tymczasowych ustaleń, że wbrew temu, co stwierdzono w motywie 32 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, z zakresu produktu należy wykluczyć szkło ogrodnicze zgodne z warunkami technicznymi szkła solarne, zdefiniowanymi w motywie 26 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Po pierwsze, zdaniem tego eksportera, fizyczne właściwości szkła ogrodniczego są znacząco różne od właściwości szkła solarne: (i) szkło ogrodnicze może mieć różne rozmiary w zależności od wymagań klientów, natomiast szkło solarne jest oferowane w ustalonych rozmiarach; (ii) szkło ogrodnicze może być powlekane obustronnie, natomiast szkło solarne do modułów fotowoltaicznych nie jest powlekane obustronnie. Po drugie, szkło ogrodnicze ma rzekomo odmienne przeznaczenie – nie może być wykorzystywane do produkcji modułów fotowoltaicznych ani kolektorów słonecznych.
- (27) Komisja odrzuca powyższe twierdzenie z następujących względów. Po pierwsze, fakt, że szkło solarne wykorzystywane do produkcji szklarni ma inne rozmiary niż szkło używane do modułów fotowoltaicznych lub kolektorów słonecznych, nie ma znaczenia, ponieważ wymagania dotyczące rozmiarów mogą się zmieniać zarówno w odniesieniu do modułów fotowoltaicznych jak i do szklarni. Ponadto wszelkie wyłączenia produktów na takiej podstawie mogłyby prowadzić do obchodzenia środków antydumpingowych. Po drugie, jako szkło ogrodnicze sprzedawane jest na rynku nie tylko szkło solarne powlekane obustronnie, ale również niepowlekane i powlekane jednostronnie. Ponadto, jak wyjaśniono poniżej w motywie 68, szkło powlekane obustronnie jest wykorzystywane również w modułach fotowoltaicznych i kolektorach słonecznych. W związku z tym na podstawie tej właściwości fizycznej nie można rozróżnić szkła solarne stosowanego jako szkło ogrodnicze i szkła solarne wykorzystywanego w inny sposób. Nie można wreszcie wykluczyć, że szkło solarne przeznaczone do produkcji szklarni zostanie wykorzystane do produkcji modułów fotowoltaicznych lub kolektorów słonecznych.

⁽¹⁾ Decyzja Przewodniczącego Komisji Europejskiej 2012/199/UE z dnia 29 lutego 2012 r. w sprawie funkcji i zakresu uprawnień rzecznika praw stron w niektórych postępowaniach w sprawie handlu (Dz.U. L 107 z 19.4.2012, s. 5).

- (28) Po ujawnieniu ustaleń jeden z importerów stwierdził, że ponieważ z zakresu produktu nie wyłączono szkła solarnego, które może być również wykorzystywane do produkcji mebli, prowadzi to do obciążeń administracyjnych i opóźnień dla przedsiębiorstw. Wynika to rzekomo z faktu, że przedsiębiorstwa są zobowiązane do przesyłania sprawozdania z testów do organów celnych w Unii za każdym razem, kiedy organy celne mają wątpliwości, czy przywożone towary są objęte środkami.
- (29) Komisja uważa, że wspomniane rodzaje szkła nie powinny być wyłączone z zakresu dochodzenia z tego względu, że szkło solarne może być wykorzystywane w ogrodnictwie i produkcji mebli. Aby zapewnić odpowiednią ochronę przemysłu unijnego przed szkodliwymi skutkami przywozu towarów po cenach dumpingowych, należy unikać luk prawnych, które mogą umożliwiać obejście środków. Korzystne konsekwencje odpowiedniej ochrony przeważają nad negatywnym wpływem dodatkowych obciążeń administracyjnych, jakie może ponosić wspomniany importer.
- (30) Inny producent eksportujący twierdził, że szkło typu „float” należy wyłączyć z zakresu produktu, ponieważ szkło produkowane przez to przedsiębiorstwo jest wykorzystywane w budownictwie i do produkcji szklarni. Ponadto twierdził, że szkło typu „float” nie jest wykorzystywane do produkcji modułów fotowoltaicznych. Na podstawie argumentów przedstawionych przez Komisję w motywie 33 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych Komisja przypomina jednak, że szkło typu „float” wyraźnie odpowiada warunkom technicznym szkła solarnego, określonym w motywie 26 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Ponadto szkło typu „float” jest wytwarzane zarówno przez przemysł unijny, jak i przez producentów eksportujących. Znajduje to potwierdzenie w informacjach ogólnie dostępnych w internecie⁽¹⁾. Argument ten zostaje zatem odrzucony.

3. Podsumowanie

- (31) Wobec braku innych uwag dotyczących produktu objętego postępowaniem i produktu podobnego niniejszym potwierdza się wnioski przedstawione w motywach 26–33 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

C. DUMPING

1. Traktowanie na zasadach rynkowych („MET”)

- (32) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń, a następnie po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jeden z producentów eksportujących utrzymywał, że Komisja popełniła błąd, odrzucając jego wniosek o MET. Ten sam zarzut odnoszący się do rozstrzygnięcia w sprawie MET został już wysunięty na etapie środków tymczasowych i odrzucony przez Komisję w motywach 43 i 47 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (33) Wspomniany producent eksportujący twierdził, że korzyści uzyskane dzięki preferencyjnym rozwiązaniom podatkowym i dotacjom nie reprezentują znacznej części jego obrotów. W tym względzie należy przypomnieć, że argument ten, wraz z innymi, został już omówiony w piśmie Komisji do tego eksportera z dnia 13 września 2013 r., w którym Komisja powiadomiła tę stronę o ustaleniach dotyczących jej wniosku o MET. Podkreślono w szczególności, że z uwagi na charakter przedmiotowych korzyści całkowita korzyść uzyskana w OD nie ma znaczenia dla oceny kwestii, czy zakłócenie jest „znaczące”. Zarzut zostaje zatem odrzucony.
- (34) Uwzględniając powyższe, niniejszym potwierdza się ustalenie, że wszystkie wnioski o MET należy odrzucić zgodnie z ustaleniami z motywów 34–47 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

2. Wartość normalna

2.1. Wybór państwa analogicznego

- (35) W rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych wybrano Turcję jako odpowiednie państwo analogiczne zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Jeden producent eksportujący twierdził, że Turcja nie jest odpowiednim państwem analogicznym na potrzeby ustalenia wartości normalnej ze względu na fakt, że w Turcji jest tylko jeden producent szkła solarnego i praktycznie nie istnieje przywóz szkła solarnego na rynek turecki. Wspomniany producent eksportujący twierdził również, że marża zysku na krajowym rynku szkła solarnego w Turcji jest wyjątkowo wysoka, co powoduje sztuczne zawyżenie poziomu wartości normalnej. Ponadto ten sam producent eksportujący przypominał, że w odniesieniu do szkła solarnego produkowanego w Turcji nie stosuje się żadnej technologii powlekania ani procesu produkcji typu „float”. W rezultacie turecki rynek krajowy produktu podobnego nie może być źródłem podstawowych elementów potrzebnych dla ustalenia wartości normalnej. Wspomniany producent eksportujący twierdził zatem, że jako podstawę dla ustalenia wartości normalnej należało wykorzystać ceny w Unii.
- (36) Komisja pragnie po pierwsze przypomnieć, że w Turcji nie istnieją znaczące bariery handlowe dotyczące produktu podobnego. Nie można zatem stwierdzić, że turecki rynek szkła solarnego jest zamknięty dla handlu międzynarodowego. Przeciwnie, rynek jest otwarty, a cena na tym rynku krajowym produktu podobnego kształtuje się swobodnie poprzez interakcję podaży i popytu.

⁽¹⁾ http://www.fsolar.de/cms/fileadmin/user_upload/Bilder/PVSEC_2013/Presse_Information_EU_PVSEC_2013_Paris_ENG.pdf

- (37) Po drugie – w odniesieniu do stwierdzenia o szczególnie wysokich zyskach na rynku krajowym w Turcji – Komisja podkreśla, że w OD nie zaobserwowała szczególnie wysokiej marży zysku na rynku produktu podobnego w Turcji w porównaniu z marżami zysku uzyskiwanymi przez producentów unijnych w okresie badanym.
- (38) Po trzecie, brak niektórych rodzajów produktu w państwie trzecim nie przesądza o tym, że nie jest ono odpowiednie jako państwo analogiczne. Przeciwnie, art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego stanowi, że w przypadku braku sprzedaży krajowej niektórych rodzajów produktu Komisja konstruuje wartość normalną na podstawie kosztów produkcji w kraju pochodzenia, powiększonych o uzasadnioną kwotę kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku. Wielkość udziału kosztów powlekania oraz kosztów procesu produkcji „float” oparto na zweryfikowanych danych uzyskanych od przemysłu unijnego.
- (39) W związku z powyższym zarzut, że Turcja nie jest odpowiednim państwem analogicznym, zostaje odrzucony.
- (40) Komisja nie może również zaakceptować argumentu, że wartość normalna powinna być ustalona na podstawie cen faktycznie płaconych w Unii. Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego Komisja może posłużyć się cenami unijnymi do określenia wartości normalnej jedynie w przypadku, gdy nie jest możliwe ustalenie tej wartości w oparciu o dane pochodzące z kraju analogicznego. Ponieważ stwierdzono, że istnieje odpowiednie państwo analogiczne, w którym producent jest wystarczająco skłonny do współpracy, Komisja była zobowiązana do określenia wartości normalnej na podstawie danych ze wspomnianego państwa analogicznego, nie zaś na podstawie cen w Unii ⁽¹⁾.
- (41) Komisja potwierdza zatem wybór Turcji jako państwa analogicznego w rozumieniu art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego.

2.2. Wartość normalna

- (42) Jeden producent eksportujący twierdził, że Komisja popełniła błąd przy określaniu wartości normalnej, ustalając ją jedynie na podstawie sprzedaży z zyskiem w państwie analogicznym oraz dodając hipotetyczną marżę zysku do sprzedaży, która nie była dokonana z zyskiem.
- (43) Komisja potwierdza, że na potrzeby określenia wartości normalnej, jak wyjaśniono w motywach 61 i 62 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych i zgodnie z wymogiem w art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, ustaliła, że co najmniej 80 % sprzedaży wszystkich rodzajów produktu podobnego na tureckim rynku krajowym dokonano z zyskiem. W związku z tym przy ustalaniu wartości normalnej wzięto pod uwagę całość sprzedaży na rynku krajowym w Turcji, niezależnie od tego, czy przyniosła ona zysk czy nie. Zarzut jest zatem bezpodstawny i zostaje odrzucony.
- (44) Ze względu na brak dalszych uwag dotyczących określenia wartości normalnej niniejszym potwierdza się ustalenia przedstawione w motywach 58–64 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

2.3. Cena eksportowa

- (45) Wobec braku jakichkolwiek uwag dotyczących cen eksportowych potwierdza się motyw 65 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

2.4. Porównanie

- (46) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń, a następnie po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jeden producent eksportujący twierdził, że Komisja błędnie dostosowała jego cenę eksportową na podstawie art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego. Argumentował on, że producent i powiązane przedsiębiorstwo handlowe stanowią jeden podmiot gospodarczy i w związku z tym takie dostosowanie jest wykluczone. Niezależnie od tego poziom dostosowania jest zbyt wysoki, ponieważ Komisja ustaliła go na podstawie rzeczywistej marży, która nie została ustalona w warunkach pełnej konkurencji, lecz była wynikiem umowy dotyczącej cen transferowych. Jeśli więc Komisja miałaby dokonać dostosowania, powinno ono raczej opierać się na szacowanej marży między producentem a niepowiązanim importerem na zasadzie pełnej konkurencji.
- (47) W dochodzeniu wykazano, że producent eksportujący sam posiadał w pełni funkcjonujący dział eksportu, który zajmował się negocjowaniem warunków sprzedaży z klientami unijnymi, składaniem zamówień produkcyjnych, organizowaniem i przeprowadzaniem wysyłki produktu końcowego do klientów w Unii, w tym zapewnianiem wszystkich dokumentów przewozowych, obsługą odprawy celnej wywozowej oraz sporządzaniem dokumentów sprzedaży. W istocie zadania związane z wywozem nie były powielane pomiędzy producentem eksportującym a powiązanim przedsiębiorstwem handlowym. Jednak producent eksportujący wystawiał faktury sprzedaży przedsiębiorstwu handlowemu, które z kolei wystawiało faktury sprzedaży klientowi unijnemu po cenie umownej. Powiązane przedsiębiorstwo handlowe pobierało zapłatę, odliczało marżę i przekazywało pozostałą kwotę producentowi eksportującemu.

⁽¹⁾ Sprawa nr 338/10 – Grünwald Logistik Service GmbH (GLS) przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Stadt.

- (48) Komisja uznaje zatem, że powiązanego przedsiębiorstwa handlowego nie można uznać za wewnętrzny dział sprzedaży, nawet jeżeli oba przedsiębiorstwa zostałyby uznane za jeden podmiot gospodarczy, i że dostosowanie zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. i) jest w pełni uzasadnione. Ponadto ponieważ dokonane dostosowanie odzwierciedla marżę rzeczywiście pobraną między przedsiębiorstwami powiązаныmi, nie ma powodu, aby zastąpić ją inną hipotetyczną kwotą. Zarzut zostaje zatem odrzucony.
- (49) Jeden producent eksportujący twierdził, że jego moce produkcyjne były znacznie wyższe niż moce produkcyjne przemysłu unijnego i że w związku z tym miał przewagę w postaci niższych kosztów swojego procesu produkcji produktu objętego postępowaniem. Komisja powinna zatem wziąć pod uwagę tę rzekomą przewagę wynikającą z niższego kosztu produkcji i dokonać niezbędnego dostosowania.
- (50) Komisja nie może przyjąć tego stwierdzenia. Po pierwsze, wspomniany producent eksportujący nie zaproponował odpowiedniego przepisu prawnego, który mógłby być podstawą takiego dostosowania. Po drugie, nie wykazano, że niższe koszty wynikające z wyższych mocy produkcyjnych mają wpływ na ceny lub porównywalność cen w rozumieniu art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. W istocie, nawet jeśli możliwe byłoby wykazanie różnicy kosztów, to nie jest jasne, jaki ma ona wpływ na cenę końcową i czy nie jest równoważona przez różnice innych kosztów.
- (51) Ponadto ewentualna korzyść deklarowana przez producenta eksportującego dotyczy kosztów produkcji rzekomo niższych od kosztów ponoszonych przez przemysł unijny. W tym względzie należy przypomnieć, że wspomnianemu producentowi eksportującemu nie przyznano MET i w związku z tym nie weryfikowano jego kosztów. Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego Komisja ustaliła wartość normalną na podstawie rzeczywistych cen lub kosztów producenta z państwa analogicznego, ponieważ ceny i koszty w krajach o gospodarce nierynkowej nie są wynikiem działania sił rynkowych i jako takie nie są wiarygodnym wskaźnikiem zastępczym cen lub kosztów rynkowych.
- (52) Jeden producent eksportujący z ChRL twierdził, że Komisja powinna dostosować cenę eksportową *ex-factory* jednego z konkurencyjnych przedsiębiorstw poprzez odjęcie od niej opłaty za usługę i opłaty licencyjnej, rzekomo wypłaconych przez to przedsiębiorstwo osobie trzeciej.
- (53) Komisja odrzuca to twierdzenie. Po pierwsze, wspomniany producent eksportujący nie zaproponował odpowiedniego przepisu rozporządzenia podstawowego, który mógłby być podstawą takiego dostosowania. Po drugie, nawet gdyby przyjąć interpretację, zgodnie z którą podstawą tego wniosku byłyby art. 2 ust. 10 lit. e) rozporządzenia podstawowego, w którym przewiduje się dostosowania z tytułu kosztów transportu, ubezpieczenia, przeładunku, załadunku i kosztów dodatkowych, to przepis ten nie odnosi się do opłat za usługi ani kosztów związanych z umową licencyjną. Takie koszty stanowią koszty prowadzenia działalności gospodarczej, ponoszone zazwyczaj przez producenta korzystającego z licencji na korzystanie z technologii, uzyskanej od podmiotu trzeciego, niezależnie od tego, czy jego produkty są wywożone czy sprzedawane na rynku krajowym. Koszty te powinny zatem być uwzględnione w ostatecznej cenie sprzedaży, zarówno eksportowej, jak i krajowej. Nie mogą one więc mieć wpływu na porównywalność ceny eksportowej z wartością normalną. W związku z tym dostosowanie na podstawie art. 2 ust. 10 nie jest uzasadnione i wniosek zostaje odrzucony.
- (54) Jak stwierdzono w motywach 67 i 68 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, aby zapewnić rzetelne porównanie między wartością normalną a ceną eksportową, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego wzięto pod uwagę, w formie dostosowania, różnice wpływające na ceny i porównywalność cen.
- (55) Na tej podstawie dokonano w odniesieniu do poszczególnych przedsiębiorstw dostosowań z tytułu kosztów transportu, przewozu drogą morską i ubezpieczenia, przeładunku, załadunku i kosztów dodatkowych, ceł i prowizji wywozowych we wszystkich przypadkach, w których wykazano, że elementy te mają wpływ na porównywalność cen. Po wprowadzeniu środków tymczasowych Komisja zauważyła jednak przeoczenie dotyczące dostosowania z tytułu podatku VAT. Zostało ono sprostowane w odniesieniu do obliczenia dumpingu przedstawionego w odpowiedniej tabeli w motywie 169 poniżej.
- (56) Dwóch producentów eksportujących twierdziło, że porównanie cen pomiędzy ceną eksportową a wartością normalną nie zostało dokonane prawidłowo w odniesieniu do jednego rodzaju produktu. Do twierdzenia tego odniesiono się w motywach 67–68 poniżej.

2.5. Marginesy dumpingu

- (57) Wobec braku uwag niniejszym potwierdza się metodykę stosowaną przy obliczaniu marginesów dumpingu, określoną w motywach 69–73 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (58) Jeden z producentów eksportujących twierdził, że w kwestionariuszu antydumpingowym omyłkowo wprowadził błędne wartości kosztu, ubezpieczenia i frachtu („wartości CIF”) w odniesieniu do niektórych dokonanych transakcji sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem do UE. Zgłoszone wartości CIF były zbyt niskie, zawiązując tym samym margines dumpingu i margines szkody tego przedsiębiorstwa.
- (59) Komisja wnikliwie zbadała to stwierdzenie. Dokonawszy weryfikacji i sprawdzenia na miejscu u importera w UE cen CIF poszczególnych transakcji, Komisja potwierdziła zasadność tego stwierdzenia. Zostaje ono zatem przyjęte.

- (60) Uwzględniając dostosowania wartości normalnej i ceny eksportowej, w związku z brakiem dalszych uwag ostateczne marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu
Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd	83,1 %
Zhejiang Hehe Photovoltaic Glass Technology Co., Ltd	78,4 %
Zhejiang Jiafu Glass Co., Ltd; Flat Solar Glass Group Co., Ltd; Shanghai Flat Glass Co., Ltd	90,1 %
Henan Yuhua New Material Co., Ltd	41,6 %
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	84,7 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	90,1 %

D. SZKODA

1. Definicja przemysłu unijnego i produkcji unijnej

- (61) Nie otrzymano żadnych uwag w odniesieniu do definicji przemysłu unijnego i produkcji unijnej. Komisja potwierdza zatem motywy 75–79 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

2. Konsumpcja w Unii

- (62) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń zaktualizowano dane o wielkości sprzedaży producentów unijnych objętych próbą, przedstawione przez skarżącego, uwzględniając dane przekazane przez samych tych producentów. W związku z tym skorygowano tabelę 1 (zob. poniżej). Korekta ta nie spowodowała zmiany tendencji ani podważenia wniosków ustalonych na podstawie danych zawartych w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych. Wobec braku uwag dotyczących konsumpcji w Unii tendencja w tym zakresie, ustalona w motywach 80–82 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, zostaje zatem potwierdzona.

Tabela 1

Konsumpcja w Unii (1 000 m²)

	2009	2010	2011	OD
Konsumpcja w Unii ogółem	16 596	28 239	33 993	27 412
Indeks	100	170	205	165

Źródło: Glass for Europe, informacje od skarżącego i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

3. Wielkość, cena i udział w rynku przywozu po cenach dumpingowych z państwa, którego dotyczy postępowanie

- (63) W wyniku korekty danych o sprzedaży przemysłu unijnego (zob. motyw 62 powyżej) konieczna była również korekta danych o udziale w rynku przywozu z kraju, którego dotyczy postępowanie (zob. tabela 2). Korekta ta nie spowodowała zmiany tendencji ani wniosków ustalonych na podstawie danych zawartych w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych.
- (64) Komisja potwierdza zatem motywy 83–87 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

Tabela 2

Wielkość przywozu (1 000 m²) i udział w rynku

	2009	2010	2011	OD
Udział w rynku	7,2 %	7,3 %	18,1 %	30,5 %
Indeks	100	100	250	421

Źródło: Glass for Europe, informacje od skarżącego i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

4. Podcięcie cenowe

- (65) W motywach 88–89 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych określono sposób ustalenia podcięcia cenowego w OD. Średnie ważone ceny sprzedaży poszczególnych rodzajów produktu uzyskiwane przez objętych próbą producentów unijnych od klientów niepowiązanych na rynku unijnym i dostosowane do poziomu *ex-works* porównano ze średnimi ważonymi cenami odpowiednich rodzajów produktu będących przedmiotem przywozu pochodzącego od objętych próbą współpracujących producentów eksportujących. Ceny te ustalono na podstawie cen CIF przywożonych produktów sprzedawanych pierwszemu niezależnemu klientowi na rynku unijnym z uwzględnieniem dostosowań w górę, tj. z tytułu kosztów odprawy celnej, ceł, przeładunku i załadunku. Dostosowania te doprowadziły do wzrostu cen, który wyniósł w zależności od numeru kontrolnego produktu od 7 % do 15 %.
- (66) Porównania cen dokonano w odniesieniu do poszczególnych numerów rodzajów produktów w ramach transakcji na tym samym poziomie handlu, odpowiednio dostosowanych w sposób określony w powyższym motywie oraz po odliczeniu bonifikat i rabatów. Wynik porównania, wyrażony jako wartość procentowa obrotów producentów unijnych objętych próbą w OD, wykazał średni ważony margines podcięcia cenowego przez przywóz po cenach dumpingowych wynoszący od 10,6 % do 26,7 % poziomu cen producentów unijnych objętych próbą.
- (67) Dwóch producentów eksportujących twierdziło, że porównanie cen nie zostało dokonane prawidłowo w odniesieniu do jednego rodzaju produktu. Twierdzono w szczególności, że szkło solarne powlekane obustronnie i szkło solarne powlekane jednostronnie należało porównywać osobno. Utrzymywano, że koszt i cena szkła solarnego powlekanego obustronnie są znacznie wyższe niż koszt i cena szkła solarnego powlekanego jednostronnie. Argumentowano również, że współczynnik przepuszczalności promieniowania słonecznego szkła solarnego powlekanego obustronnie jest „zazwyczaj” znacznie wyższy niż w przypadku szkła solarnego powlekanego jednostronnie. Jeden z eksporterów twierdził wreszcie, że w modułach fotowoltaicznych nigdy nie stosuje się szkła solarnego powlekanego obustronnie, ponieważ jego cena jest znacznie wyższa od ceny szkła solarnego powlekanego jednostronnie, podczas gdy w przypadku stosowania szkła solarnego do produkcji modułów fotowoltaicznych współczynnik przepuszczalności promieniowania słonecznego szkła solarnego powlekanego obustronnie jest taki sam, jak szkła solarnego powlekanego jednostronnie. W przypadku natomiast urządzeń wykorzystujących energię słoneczną termiczną wyższa przepuszczalność szkła solarnego powlekanego obustronnie jest rzekomo istotna, ponieważ dzięki niej można osiągnąć znacznie większą wydajność tych urządzeń.
- (68) Komisja odrzuca argumenty przedstawione przez producentów eksportujących z następujących względów. Po pierwsze nie przedstawiono – poza ogólnymi twierdzeniami – żadnych dowodów wykazujących, że istnieje stała różnica kosztów produkcji szkła solarnego powlekanego jednostronnie i obustronnie. Przemysł unijny przedstawił przeciwną opinię, twierdząc, że w zależności od stosowanej technologii powlekania koszty produkcji mogą kształtować się różnie, przez co szkło solarne powlekane obustronnie niekoniecznie jest droższe niż powlekane jednostronnie i odwrotnie. Po drugie – prawdą jest, że szkło solarne powlekane obustronnie może osiągać wyższą przepuszczalność promieniowania słonecznego (maksymalnie do 98 %) niż powlekane jednostronnie (do 95 %), a także, że ta właściwość techniczna ma znaczenie tylko w przypadku urządzeń wykorzystujących energię słoneczną termiczną, natomiast jest nieistotna w przypadku modułów fotowoltaicznych. Wbrew temu, co twierdzi wspomniany producent eksportujący, producenci modułów fotowoltaicznych są jednak również odbiorcami szkła solarnego powlekanego obustronnie, a nawet stanowią główny rynek zbytu dla tego produktu. W istocie w OD wielkość dokonywanej przez przemysł unijny sprzedaży szkła solarnego powlekanego obustronnie na potrzeby produkcji kolektorów słonecznych była znikoma (mniej niż 1 % całości sprzedaży szkła solarnego powlekanego obustronnie; cała pozostała sprzedaż była przeznaczona do produkcji modułów fotowoltaicznych).
- (69) Co się tyczy kosztów poniesionych po przywozie, po ujawnieniu tymczasowych ustaleń otrzymano dwie uwagi. W pierwszej z nich skarżący twierdził, że dostosowania kosztów z tytułu kosztów odprawy celnej, cła, przeładunku i załadunku powinny być na znacznie niższym poziomie, mianowicie 0,26 EUR/m² w odniesieniu do kosztów odprawy celnej, przeładunku i załadunku plus 3 % cła zamiast zastosowanej stawki 0,40 EUR/m² plus 3 % cła.
- (70) Drugą uwagę otrzymano od producenta eksportującego, który twierdził, że nie ujawniono szczegółowych informacji dotyczących podziału oprócz ogólnej stawki 0,40 EUR/m² obejmującej koszty przeładunku, opłat za odprawę celną i tymczasowego przechowywania przywiezionych produktów w punkcie przywozu. Zarzucano również, że nie wyjaśniono kryteriów przyjętych w celu ustalenia, czy dostosowanie uznano za uzasadnione.
- (71) Wprowadzone przez Komisję dostosowania, o których mowa, opierają się na zweryfikowanych danych uzyskanych od importerów szkła solarnego produkowanego w ChRL i odzwierciedlają rzeczywistą średnią ważoną kosztów poniesionych przy przywozie produktu objętego postępowaniem w OD. Skarżący przedstawił tymczasem informację o regularnych standardowych opłatach pobieranych przez niezależnego spedytora w odniesieniu do przywozu z Chin w znormalizowanych kontenerach do transportu morskiego. Informacje takie nie stanowią miarodajnego dowodu wysokości rzeczywistych opłat stosowanych przez spedytorów w odniesieniu do przywozu produktu objętego postępowaniem w OD. Twierdzenie przedstawione przez skarżącego zostaje zatem odrzucone.

- (72) Jeśli chodzi o twierdzenie producenta eksportującego, niemożliwe było przedstawienie dalszego podziału kwoty 0,40 EUR/m², ponieważ kwota ta jest średnią ważoną obliczoną na podstawie licznych rzeczywistych faktur wystawionych w OD z tytułu przywozu szkła solarnego z ChRL w różnych portach UE. Rzeczywiste koszty ponoszone po przywozie różnią się zatem w zależności od portu wprowadzenia do UE, rodzaju produktu, ewentualnego tymczasowego przechowywania w punkcie przywozu itp.
- (73) Ponadto dostosowanie kosztów ponoszonych po przywozie, dokonane przez Komisję w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych, uznaje się za uzasadnione, ponieważ opiera się ono na zweryfikowanych rzeczywistych fakturach przywozu chińskiego szkła solarnego, wystawionych niezależnym importerem.
- (74) Wobec braku innych uwag dotyczących metodyki obliczenia podjęcia potwierdza się metodę porównania cen opisaną w motywach 89 i 90 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5. Wskaźniki makroekonomiczne

- (75) Jak określono w motywie 92 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, do celów analizy szkody Komisja dokonała rozróżnienia makroekonomicznych i mikroekonomicznych wskaźników szkody. Wskaźniki makroekonomiczne w okresie badanym zostały przeanalizowane na podstawie danych przekazanych przez przemysł unijny, dotyczących wszystkich producentów unijnych, którzy zgłosili się w toku dochodzenia.
- (76) Jeden producent eksportujący twierdził, że Komisja nie przeprowadziła analizy szkody w sposób zgodny z art. 3 ust. 2 i 5 rozporządzenia podstawowego, ponieważ przeprowadziła analizę szkody w oparciu o dwa oddzielne i rzekomo niespójne zestawy danych, tj. makro- i mikroekonomicznych wskaźników szkody. Przedsiębiorstwo to utrzymywało ponadto, że rzekoma niespójność analizy na podstawie tych dwóch zestawów danych budzi poważne wątpliwości co do stosowności, uczciwości i obiektywności ogólnego obrazu szkody.
- (77) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń wspomniane przedsiębiorstwo ponownie zgłosiło przytoczone zarzuty. Przywołało również wcześniejsze dochodzenia, w których rzekomo instytucje Unii w niespójny sposób określały różne zestawy danych jako dane makro- lub mikroekonomiczne.
- (78) Komisja nie może przyjąć tego stwierdzenia. Taka metodyka stosowana jest w przypadkach kontroli wrywkowej w celu analizy sytuacji przemysłu unijnego i uwzględnienia nie tylko tendencji wykazywanych przez przedsiębiorstwa objęte próbą, ale również przez przemysł unijny jako całość. W analizie uwzględniono wszystkie czynniki określone w art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Wnioski na temat szkody również sformułowano na podstawie wszystkich tych czynników. Wynika z tego, że analizę szkody przeprowadzono zgodnie z art. 3 ust. 2 i 5 rozporządzenia podstawowego.
- (79) Wobec braku dalszych uwag Komisja potwierdza motywy 90–94 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (80) Jeśli chodzi o wskaźniki makroekonomiczne poddane analizie przez Komisję w motywach 95–103 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, ze względu na dokonaną korektę sprzedaży przemysłu unijnego (zob. motyw 62 powyżej) nieznacznej zmianie uległ udział w rynku producentów unijnych (zob. tabela 5). Korekta ta nie spowodowała jednak zmiany tendencji ani wniosków ustalonych na podstawie danych zawartych w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych. Komisja potwierdza zatem motywy 95–105 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

Tabela 5

Wielkość przywozu i udział w rynku

	2009	2010	2011	OD
Wielkość sprzedaży (1 000 m ²)	14 696	25 303	26 556	18 039
<i>Indeks</i>	100	172	181	123
Udział w rynku	88,6 %	89,6 %	78,1 %	65,8 %
<i>Indeks</i>	100	101	88	74

Źródło: Glass for Europe, informacje od skarżącego i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

6. Wskaźniki mikroekonomiczne

- (81) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń zaktualizowano jednostkowy koszt produkcji producentów unijnych objętych próbą. W związku z tym dokonano niewielkiej modyfikacji tabeli 7 (zob. poniżej). Korekta ta nie spowodowała zmiany tendencji ani podważenia wniosków ustalonych na podstawie danych zawartych w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych. W związku z tym, wobec braku dalszych uwag, Komisja potwierdza motywy 106–123 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

Tabela 7

Średnie ceny sprzedaży w Unii

	2009	2010	2011	OD
Jednostkowy koszt produkcji (EUR/m ²)	13,13	8,38	8,44	9,34

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

7. Wnioski dotyczące szkody

- (82) Wobec braku dalszych uwag Komisja potwierdza wniosek zawarty w motywach 124–129 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, zgodnie z którym przemysł unijny poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

E. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

1. Wpływ przywozu towarów po cenach dumpingowych

- (83) W motywach 131, 132 i 133 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych Komisja stwierdziła, że istnieje związek przyczynowy pomiędzy istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny a przywozem z ChRL po cenach dumpingowych. Wniosek ten został zakwestionowany przez kilka zainteresowanych stron, które twierdziły, że nie istnieje racjonalna i spójna zbieżność czasowa pomiędzy szkodą a wzrostem przywozu z kraju, którego dotyczy postępowanie. Wynika to z faktu, że między 2009 r. a 2011 r. przywóz z ChRL znacznie wzrósł. Ponadto średnia cena przywozu z Chin w 2011 r. wynosiła 4,96 EUR/m², a więc była zbliżona do ceny z 2012 r. (4,38 EUR/m²).
- (84) Te same strony utrzymywały, że wniosek, jakoby szkoda poniesiona przez przemysł unijny wynikała z przywozu z ChRL w 2012 r., jest sprzeczny z ustaleniami, że przywóz z ChRL nie wywarł rzekomo żadnych negatywnych skutków w roku poprzedzającym, zwłaszcza w odniesieniu do marży zysku przemysłu unijnego, mimo że średnia cena importowa była bardzo zbliżona.
- (85) Od początku okresu badanego do końca OD przywóz wzrósł o 596 %, a jego udział w rynku zwiększył się o 321 %. Ceny importowe spadły w okresie badanym o 27,2 %.
- (86) Prawdą jest, że marża zysku przemysłu unijnego w 2011 r. była tylko nieznacznie niższa niż w 2010 r. mimo znaczącego wzrostu przywozu z ChRL już w 2011 r. Jednakże w 2011 r. unijna konsumpcja szkła solarnego znacznie wzrosła – o 20,4 % między 2010 r. a 2011 r., a przywóz z ChRL zwiększył się w tym samym okresie o 150 %. W OD, podczas gdy konsumpcja spadła o nieco ponad 19 %, wielkość przywozu z Chin nadal się zwiększała – o ponad 35 % w porównaniu z rokiem 2011. Wyraźnie wskazuje to na zbieżność w czasie pomiędzy istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny w OD a znacznym wzrostem przywozu z ChRL po cenach dumpingowych. Ponadto logicznie rzecz biorąc, niektóre negatywne skutki wzrostu przywozu po cenach dumpingowych (np. utrata klientów, straty, zmniejszenie zwrotu z inwestycji i przepływu środków pieniężnych itp.) są odczuwane przez producentów unijnych dopiero po pewnym czasie. Przytoczone stwierdzenie zostaje zatem odrzucone.
- (87) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń te same strony utrzymywały, że nie można ocenić zbieżności w czasie pomiędzy istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny a przywozem po cenach dumpingowych z ChRL na podstawie całego badanego okresu – od 2009 r. do końca OD – bez uwzględnienia wpływu innych tendencji zaobserwowanych w tym okresie.
- (88) Komisja przeanalizowała również wspomniane inne tendencje w okresie badanym. Fakt, że w 2011 r. przemysł unijny istotnie był wciąż rentowny mimo znacznego wzrostu przywozu z ChRL już w owym roku, nie ma wpływu na wniosek, że w OD zaistniała zbieżność w czasie między szkodą poniesioną przez przemysł unijny a przywozem z ChRL po cenach dumpingowych.

- (89) W OD, podczas gdy konsumpcja spadła o nieco ponad 19 %, chińscy producenci eksportujący:
- zwiększyli udział w rynku o 12,4 punktów procentowych w porównaniu z rokiem 2011, podczas gdy udział w rynku przemysłu unijnego zmniejszył się o 12,3 punktów procentowych,
 - zwiększyli wielkość przywozu z ChRL o ponad 35 %, podczas gdy sprzedaż przemysłu unijnego spadła o 32 %, oraz
 - obniżyli i tak już bardzo niską cenę eksportową o ponad 10 %, co spowodowało podcięcie cen przemysłu unijnego o 26,7 %, przyczyniając się do szkody, jaką poniósł przemysł unijny w OD.
- (90) Na podstawie powyższej analizy Komisja stwierdza, że obecność przywozu po cenach dumpingowych oraz znaczny wzrost jego udziału w rynku po cenach stale podcinających ceny przemysłu unijnego spowodowały istotną szkodę poniesioną przez przemysł unijny.
- (91) Ze względu na brak innych uwag dotyczących wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych Komisja potwierdza ustalenia przedstawione w motywach 131, 132 i 133 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

2. Wpływ innych czynników

2.1. Przywóz z państw trzecich

- (92) W wyniku korekty danych o sprzedaży przemysłu unijnego (zob. motyw 62 powyżej) niewielkiej zmianie uległy dane o udziale w rynku przywozu z państw trzecich (zob. skorygowana tabela 11 poniżej). Korekta ta nie spowodowała jednak zmiany tendencji ani wniosków ustalonych na podstawie danych zawartych w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych.
- (93) Wobec braku innych uwag Komisja potwierdza motywy 134–137 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

Tabela 11

Przywóz z państw trzecich (1 000 m²)

Państwa trzecie	2009	2010	2011	OD
Udział w rynku	4,2 %	3,1 %	3,8 %	3,7 %
Indeks	100	74	90	88

Źródło: Glass for Europe, informacje od skarżącego i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych.

2.2. Wyniki eksportowe przemysłu unijnego

- (94) Jedna ze stron zakwestionowała ustalenia Komisji przedstawione w motywie 139 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, zgodnie z którymi spadek sprzedaży eksportowej producentów unijnych objętych próbą w OD wynikał najprawdopodobniej z bardzo niskich cen wywozu z ChRL do państw stanowiących główne rynki eksportowe przemysłu unijnego (tj. USA i Kanady). Wspomniana strona stwierdziła, że wniosek ten jest nieuzasadniony, ponieważ wywóz z ChRL miał miejsce już w 2011 r., a więc nie ma powodu, dla którego skutki tego wywozu miałyby być odczuwalne dopiero w 2012 r. Strona ta jest również zdania, że rzeczywistą przyczyną niskiej sprzedaży eksportowej producentów unijnych była ich niska konkurencyjność i niezdolność do utrzymania konkurencyjności w sytuacji spadku cen na rynku światowym. Zdaniem tej strony spadek sprzedaży eksportowej dokonywanej przez przemysł unijny w OD przyczynił się w konsekwencji do poniesienia przezeń szkody.
- (95) Sprzedaż eksportowa producentów unijnych objętych próbą stanowiła 20 % ich całkowitej wielkości sprzedaży w 2009 r. (w fazie rozruchu), 11 % – w 2010 r., natomiast w szczytowym okresie w 2011 r. odsetek ten wyniósł jedynie 14 %. W 2012 r. zaobserwowano znów spadek do poziomu 5 %.
- (96) Komisja odrzuca powyższe twierdzenia z następujących względów. Rynek unijny jest jednym z największych na świecie i dla przemysłu unijnego to on, a nie rynki państw trzecich, zawsze był i pozostaje głównym rynkiem zbytu. Ponadto fakt, że szkło solarne jest stosunkowo ciężkie i kruche, przekłada się na dodatkowe koszty przy jego transporcie na duże odległości (ze względu na stłuczenia i korozję). Na podstawie informacji, którymi dysponuje Komisja, pochodzących z odpowiedzi udzielonych w kwestionariuszu przez producentów eksportujących objętych próbą, ceny wywozu z ChRL do państw będących głównymi rynkami eksportowymi przemysłu unijnego były bardzo niskie, a w OD jeszcze spadły w porównaniu z 2011 r. Świadczy to o tym, że obniżone wyniki eksportowe przemysłu unijnego wynikają głównie ze spadku cen wywozu z ChRL, również na rynkach państw trzecich, co zostało potwierdzone w toku dochodzenia.

- (97) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń ta sama strona twierdziła, że dochodzenie dotyczyło rynku unijnego i nie obejmowało oceny domniemanych nieuczciwych praktyk w zakresie ustalania cen na rynkach państw trzecich.
- (98) Ponadto w ramach ustaleń dokonanych przez instytucje UE – nawet przy założeniu, że były one prawidłowe – rzekomo uznano, że szkody spowodowane w istocie przez inne czynniki wynikały z przywozu po cenach dumpingowych do Unii. Domniemany wywóz z ChRL do państw trzecich, odbywający się po niskich cenach lub subsydiowany, nie stanowił mianowicie przywozu po cenach dumpingowych do UE i jako taki powinien być zakwalifikowany jako inny czynnik, którego szkodliwych skutków nie można było przypisać przywózowi po cenach dumpingowych.
- (99) Komisja odrzuca to twierdzenie. Nie badała ona, czy przywóz z ChRL do państw trzecich odbywał się po cenach dumpingowych ani czy był subsydiowany. Komisja ustaliła jedynie – na podstawie cen eksportowych stosowanych w wywozie do państw trzecich, które to ceny zostały przekazane przez producentów eksportujących objętych próbą – że ceny te w ostatnich latach stale spadały.
- (100) W tym samym duchu Komisja przeanalizowała spadek cen przywozu z ChRL do państw trzecich jako oddzielny czynnik i nie wiązała go z przywozem po cenach dumpingowych do Unii. Fakt ten został w istocie wykorzystany jedynie jako możliwe wyjaśnienie spadku wywozu dokonywanego przez przemysł unijny do państw trzecich stanowiących jego największe rynki eksportowe w kontekście faktu, że rynki te ani w rozpatrywanym okresie, ani nigdy wcześniej nie były głównymi rynkami zbytu przemysłu unijnego. Nawet w szczytowych latach 2010 i 2011 ponad 85 % sprzedaży przemysłu unijnego dokonywano na rynku unijnym.
- (101) W związku z tym potwierdzony zostaje wniosek sformułowany w motywie 140 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, zgodnie z którym pogarszające się wyniki eksportowe producentów unijnych objętych próbą nie naruszają związku przyczynowego między przywozem po cenach dumpingowych a szkodą poniesioną przez przemysł unijny.

2.3. Kształtowanie się konsumpcji, mocy produkcyjnych i wykorzystania mocy produkcyjnych

- (102) Jedna ze stron twierdziła, że szkoda poniesiona przez przemysł UE była spowodowana spadkiem konsumpcji w Unii. Miałyby to być jedyny czynnik, którego spadek zanotowano po raz pierwszy w 2012 r. i z którym można racjonalnie powiązać szkodę, podczas gdy przywóz z ChRL rozpoczął się już w 2011 r. po cenach porównywalnych z cenami z 2012 r. Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń wspomniana strona ponownie zgłosiła to twierdzenie.
- (103) Istotnie, w 2012 r. konsumpcja obniżyła się w porównaniu z latami poprzednimi. Niemniej jednak analiza Komisji dotyczy ram czasowych od początku okresu badanego w 2009 r. do końca OD, a w tym okresie konsumpcja w Unii wzrosła ogółem o 65 %. W okresie badanym udział przemysłu unijnego w rynku stale się zmniejszał i ogólnie spadek ten był znaczny – o 25,7 %, a jednocześnie udział w rynku przywozu z Chin wzrósł o 321 %. Przywóz z ChRL wzrósł w okresie badanym o 596 %.
- (104) Ponadto w OD konsumpcja w Unii była nadal na poziomie podobnym jak w 2010 r., a jednocześnie, jak wskazano w tabeli 10 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, właśnie w 2010 r. przemysł unijny osiągnął rozsądny zysk. W związku z tym spadek konsumpcji w Unii podczas OD nie mógł sam doprowadzić do strat poniesionych przez przemysł unijny w OD. Ponadto udział w rynku przemysłu unijnego spadł między 2010 r. a 2012 r. o 26,6 %, podczas gdy udział w rynku przywozu z ChRL wzrósł w tym samym okresie o 318 %. Wreszcie gdyby spadek konsumpcji podczas OD miał przyczynić się do szkody poniesionej przez przemysł unijny, to powinien wywrzeć również wpływ na przywóz z ChRL. To jednak zdecydowanie nie miało miejsca. Wręcz przeciwnie, w OD przywóz z ChRL znacznie wzrósł zarówno pod względem wielkości, jak i udziału w rynku.
- (105) W związku z tym Komisja odrzuca powyższe twierdzenie i potwierdza wnioski zawarte w motywach 141 i 142 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (106) Co się tyczy mocy produkcyjnych przemysłu unijnego przedstawionych w tabeli 4 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, Komisja jest zdania, że wzrost ten wyraźnie odpowiadał tendencjom w zakresie wzrostu konsumpcji w Unii do 2011 r.
- (107) Komisja ustaliła również, że główną przyczyną wzrostu o 12,5 % mocy produkcyjnych pomiędzy 2011 r. a końcem OD było wejście na rynek szkła solarnego jednego przedsiębiorstwa, podczas gdy moce produkcyjne wszystkich pozostałych przedsiębiorstw obecnych na rynku nieznacznie spadły w tym samym okresie.
- (108) W związku z powyższym Komisja jest zdania, że ogólnie rzecz biorąc, tendencja zmian mocy produkcyjnych przemysłu unijnego była zgodna ze zmianami konsumpcji w Unii. Komisja uważa zatem, że wysoki poziom mocy produkcyjnych przemysłu unijnego – które były wysokie już na początku okresu badanego i utrzymywały się na tym poziomie w OD – nie narusza związku przyczynowego między przywozem po cenach dumpingowych a szkodą poniesioną przez przemysł unijny.

- (109) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń kilka stron twierdziło, że Komisja nie uwzględniła rzekomej nadwyżki mocy produkcyjnych jako istotnej przyczyny szkody. W okresie badanym wzrost mocy produkcyjnych rzekomo nie był uzasadniony wzrostem konsumpcji, ponieważ w całym okresie istniała ogromna dysproporcja pomiędzy mocami produkcyjnymi przemysłu unijnego a konsumpcją, co w opinii wspomnianych stron nie pozwala na osiągnięcie rentowności. Jedna ze stron twierdziła ponadto, że pojawienie się na rynku nowego podmiotu między 2011 r. a końcem OD przyczyniło się do poniesionej szkody, ponieważ spowodowało wzrost konkurencji na rynku wewnętrznym.
- (110) Twierdzono również, że spadek konsumpcji w Unii i wzrost mocy produkcyjnych w połączeniu ze spadkiem sprzedaży eksportowej skutkowało niskim stopniem wykorzystania mocy produkcyjnych. To z kolei spowodowało wysokie koszty stałe, które w opinii wspomnianej strony miały dotkliwy wpływ na przemysł szkła solarnego w Unii.
- (111) Komisja pragnie zauważyć, że poziom mocy produkcyjnych całego przemysłu unijnego był stale wyższy niż całkowita konsumpcja w Unii w całym okresie badanym. To jednak dla przedsiębiorstw unijnych objętych próbą nie stanowiło przeszkody w osiąganiu zysków w ciągu dwóch lat poprzedzających OD, natomiast przedsiębiorstwa te poniosły poważne straty w wysokości 14,5 % dopiero w OD.
- (112) Ponadto moce produkcyjne producentów unijnych objętych próbą wzrosły między 2010 r. a 2011 r. jedynie o 4 %, a między 2011 r. a OD – o 2,6 %, co oznacza łącznie nieznaczny wzrost o 6,7 % między 2010 r. a OD.
- (113) W związku z tym różnica pomiędzy konsumpcją a mocami produkcyjnymi istniała w trakcie całego okresu badanego i jakkolwiek była ona nieco wyższa w OD, nie wyjaśnia to ogromnych strat poniesionych przez przedsiębiorstwa objęte próbą w OD. W związku z tym Komisja odrzuca twierdzenie, że poziom mocy produkcyjnych przemysłu unijnego nie pozwala na osiągnięcie rentowności.
- (114) W odniesieniu do argumentu, że pojawienie się nowego podmiotu na rynku w 2012 r. przyczyniło się do szkody poniesionej przez przemysł unijny, Komisja zauważa, że podmiot ten, pomimo dysponowania dużymi mocami produkcyjnymi, miał bardzo ograniczoną wielkość produkcji i sprzedaży – w granicach 2 % całkowitej sprzedaży w UE w OD. W rezultacie jego wejście na rynek miało bardzo znikomy wpływ na wyniki przemysłu unijnego jako całości, jeśli nie liczyć znacznego zawyżenia mocy produkcyjnych i wykorzystania mocy produkcyjnych przemysłu unijnego. Gdyby nie uwzględnić danych tego przedsiębiorstwa, moc produkcyjna wszystkich pozostałych producentów unijnych w istocie zmniejszyła się między 2011 r. a 2012 r.
- (115) Ponadto dochodzenie nie potwierdziło, jakoby znaczący wpływ na przemysł szkła solarnego miały koszty stałe. W rzeczywistości średnie koszty stałe producentów unijnych objętych próbą kształtowały się w przedziale 25–35 % łącznych kosztów produkcji w OD. W poprzednich latach 2010 i 2011 udział kosztów stałych był nieco niższy, ale nadal utrzymywał się w tym samym przedziale. Wyraźnie pokazuje to, że wysokie moce produkcyjne w OD miały oczywiście wpływ na koszty produkcji, jednak wpływ ten nie był znaczący i nie może stanowić przyczyny wysokich strat poniesionych w OD, w szczególności w porównaniu z zyskami osiągniętymi w latach poprzednich. Ponadto stopień wykorzystania mocy produkcyjnych producentów unijnych objętych próbą zmniejszył się w porównaniu z poprzednimi latami, ale w OD wciąż pozostawał na poziomie 65 %.
- (116) Wreszcie w swojej analizie Komisja wzięła również pod uwagę fakt, że zainstalowane moce produkcyjne można dostosować do produkcji innych rodzajów szkła, które nie wchodzi w zakres niniejszego dochodzenia. Również z tego względu Komisja nie zgadza się zatem z opinią zainteresowanej strony, że wysoka moc zainstalowana nie pozwala na osiągnięcie rentowności.
- (117) W świetle powyższego Komisja odrzuca zastrzeżenia wysunięte przez wspomnianą stronę i ponownie stwierdza, że zmiany konsumpcji, mocy produkcyjnych i wykorzystania mocy produkcyjnych w okresie badanym, analizowane zarówno oddzielnie, jak i łącznie, nie są tak istotne, by naruszyć stwierdzony związek przyczynowy między istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny a przywozem po cenach dumpingowych.

2.4. Tendencje w segmencie modułów fotowoltaicznych

- (118) Dwie strony twierdziły, że przyczyną szkody poniesionej przez przemysł unijny, oprócz kształtowania się konsumpcji produktu objętego postępowaniem, był spadek konsumpcji modułów fotowoltaicznych i straty poniesione przez przemysł unijny na przełomie 2011 i 2012 r. Wpływ trudnej sytuacji finansowej producentów paneli słonecznych rzekomo zaczął być odczuwalny na rynku szkła solarnego pod koniec 2011 r. i w 2012 r. ze względu na typowe dla tego rodzaju wydarzenia opóźnienie jego oddziaływania.
- (119) Te same argumenty zostały ponownie wysunięte przez jedną ze stron po ujawnieniu ostatecznych ustaleń.

- (120) W motywie 143 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych Komisja rzeczywiście stwierdziła, że tendencje obserwowane na rynku modułów fotowoltaicznych mają istotny wpływ na konsumpcję szkła solarnego z uwagi na fakt, że nabywcami 80–85 % szkła solarnego są producenci modułów fotowoltaicznych (modułów z krzemu krystalicznego i modułów cienkowarstwowych). Jak stwierdzono jednak w motywach 143 i 144 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, konsumpcja modułów fotowoltaicznych wzrastała w sposób ciągły w okresie badanym, tj. w latach 2009–2012, i jakkolwiek zmniejszyła się w 2012 r., to poziom konsumpcji i tak był wówczas o 221 % wyższy niż w 2009 r. i o 44 % wyższy niż w 2010 r. ⁽¹⁾. Ponadto ustalono, że obniżenia taryf gwarantowanych na przełomie 2011 i 2012 r. nie naruszyły związku przyczynowego między przywozem modułów fotowoltaicznych po cenach dumpingowych a stwierdzoną istotną szkodą ⁽²⁾, jako że popyt na moduły fotowoltaiczne utrzymywał się w latach 2009–2012 na stosunkowo wysokim poziomie.
- (121) W świetle powyższego Komisja stwierdza, że nie można uznać, jakoby spadek poziomu konsumpcji modułów fotowoltaicznych w 2012 r. był sam w sobie czynnikiem wystarczającym do naruszenia związku przyczynowego między przywozem szkła solarnego po cenach dumpingowych z ChRL a istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny.
- (122) Podobnie, jako że popyt na moduły fotowoltaiczne utrzymywał się na stosunkowo wysokim poziomie w latach 2009–2012, a popyt na szkło solarne w tym samym okresie wzrósł o 65 %, wpływ pogorszenia się sytuacji finansowej producentów modułów fotowoltaicznych na przełomie 2011 i 2012 r. na konsumpcję szkła solarnego nie może być uznany sam w sobie za czynnik wystarczający do naruszenia ustalonego związku przyczynowego między przywozem szkła solarnego po cenach dumpingowych z ChRL a istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny.
- (123) Wobec braku innych uwag wniosek przedstawiony w motywie 144 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostaje potwierdzony.

2.5. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (124) W świetle powyższego Komisja potwierdza swoje ustalenia przedstawione w motywach 130–133 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, zgodnie z którymi przywóz produktu objętego postępowaniem z kraju, którego dotyczy postępowanie, odbywał się w OD po cenach dumpingowych, które podcinały ceny sprzedaży przemysłu unijnego. Ponadto istnieje wyraźna zbieżność w czasie między wzrostem wielkości przywozu towarów po cenach dumpingowych a pogorszeniem się sytuacji przemysłu unijnego. Przywóz towarów po cenach dumpingowych konkurował bezpośrednio z produkcją przemysłu unijnego, przez co przemysł unijny tracił rentowność i udział w rynku w okresie badanym. Powyżej przeanalizowano inne możliwe przyczyny powstania szkody i ustalono, że żadna z tych przyczyn, czy to badanych indywidualnie, czy łącznie, nie jest wystarczająca, aby naruszyć związek przyczynowy stwierdzony między przywozem towarów po cenach dumpingowych z ChRL a istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny.
- (125) Nie dostarczono nowych dowodów pozwalających na zmianę tego ustalenia, zatem wobec braku innych uwag co do wniosków dotyczących związku przyczynowego Komisja potwierdza motywy 145 i 146 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

F. INTERES UNII

1. Interes przemysłu unijnego

- (126) Ze względu na brak uwag dotyczących interesu przemysłu unijnego Komisja potwierdza motywy 148–151 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

2. Interes niepowiązanych importerów i przedsiębiorstw handlowych

- (127) Ze względu na brak uwag dotyczących interesu niepowiązanych importerów i przedsiębiorstw handlowych Komisja potwierdza motywy 152, 153 i 154 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

⁽¹⁾ Tabele 1-a i 1-b na s. 16 rozporządzenia Komisji (UE) nr 513/2013 z dnia 4 czerwca 2013 r. nakładającego tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw i płytek) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej i zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 182/2013 poddające rejestracji przywóz tych produktów pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 152 z 5.6.2013, s. 5) („rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych na przywóz paneli słonecznych”). Zgodnie z sekcją B rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych na przywóz paneli słonecznych produktem objętym dochodzeniem są moduły lub panele fotowoltaiczne z krzemu krystalicznego oraz ogniwa i płytki w rodzaju stosowanych w modułach lub panelach fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego. Cienkowarstwowe moduły fotowoltaiczne nie podlegają zatem temu dochodzeniu, a ich konsumpcja nie jest przedmiotem postępowania.

⁽²⁾ Wyniki przedstawione w motywach 107–109 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych na przywóz paneli słonecznych zostały potwierdzone w motywach 245–265 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1238/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiącego o ostatecznym poborze cła tymczasowego nałożonego na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 325 z 5.12.2013, s. 1).

3. Interes dostawców surowców

- (128) Ze względu na brak uwag dotyczących interesu dostawców surowców Komisja potwierdza motyw 155 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4. Interes użytkowników

- (129) Zgłosił się jeden użytkownik, który stwierdził, że środki antydumpingowe nie będą miały wpływu na jego działalność, ponieważ dotąd nie wykorzystywał i nie zamierza wykorzystywać szkła solarnego produkowanego w ChRL.
- (130) Jeden producent eksportujący stwierdził, że nałożenie cła antydumpingowego na przywóz szkła solarnego z ChRL może przynieść niewielką korzyść unijnemu przemysłowi szkła solarnego, ale jednocześnie wyrządzić dużą szkodę unijnemu przemysłowi modułów fotowoltaicznych i urządzeń wykorzystujących energię słoneczną termiczną, ponieważ podmioty te będą musiały płacić więcej za produkt objęty postępowaniem. Ponadto w opinii tego producenta byłoby to szkodliwe z punktu widzenia przyjętego przez Unię celu ochrony środowiska, ponieważ spowodowałoby wzrost cen modułów fotowoltaicznych i urządzeń wykorzystujących energię słoneczną termiczną, natomiast byłoby korzystne dla przemysłu szkła solarnego, który zdaniem tego producenta jest wysoce energochłonny.
- (131) Jak stwierdzono w motywie 157 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, nałożenie ceł antydumpingowych będzie miało bardzo ograniczony wpływ (poniżej 1 %) na całkowity koszt modułów fotowoltaicznych. Nie otrzymano żadnych dowodów, które podawałyby w wątpliwość trafność tej analizy. Przytoczone twierdzenie zostaje zatem odrzucone.
- (132) Ponieważ nie otrzymano innych uwag dotyczących interesu Unii, Komisja potwierdza motywy 155–159 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5. Konkurencja

- (133) Ze względu na brak uwag dotyczących aspektów konkurencji, o których mowa w motywach 160–163 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, Komisja potwierdza wspomniane motywy.

6. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (134) Nie wpłynęły żadne uwagi, które spowodowałyby zmianę analizy interesu Unii przedstawioną w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych. Komisja potwierdza zatem motyw 164 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

G. OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

1. Poziom usuwający szkodę

- (135) Niektóre zainteresowane strony zakwestionowały przyjęcie docelowego zysku dla przemysłu unijnego na poziomie 8,3 %, jak ustalono w motywie 167 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, twierdząc, że jest on nierealistycznie wysoki. Strony te utrzymywały, że marża zysku wynosząca 8,3 % w 2010 r. była najwyższa w okresie badanym, ponieważ rok 2010 był najbardziej rentownym rokiem dla światowego przemysłu modułów fotowoltaicznych. Twierdziły one również, że unijny przemysł szkła solarnego nie byłby w stanie uzyskać tej samej marży zysku w 2012 r. w przypadku braku dumpingu, jako że globalny – w tym i unijny – przemysł modułów fotowoltaicznych rzekomo popadł w 2012 r. w głęboką recesję.
- (136) Komisja odrzuca to twierdzenie. Jako zysk docelowy Komisja przyjęła średni zysk osiągnięty przez producentów unijnych objętych próbą w 2010 r., kiedy przywóz produktu objętego postępowaniem nadal był niewielki, a więc nie mógł jeszcze zakłócić normalnych warunków konkurencji. W związku z tym marża zysku zastosowana w celu określenia poziomu usuwającego szkodę odpowiada marży w okresie, w którym przemysł unijny mógł racjonalnie oczekiwać zysku w normalnych warunkach konkurencji, nienaruszonych jeszcze przez przywóz po cenach dumpingowych⁽¹⁾.
- (137) Wreszcie dla przemysłu szkła solarnego okresem szczytowych wyników nie był rok 2010, jak twierdzą wspomniane strony, lecz 2011, kiedy to odnotowano największą konsumpcję w Unii i najwyższą wielkość sprzedaży przemysłu unijnego.
- (138) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jedna ze stron ponownie zakwestionowała marżę zysku przyjętą jako zysk docelowy. Twierdziła ona, że Komisja powinna wziąć pod uwagę wszystkie pozostałe czynniki, które miały wpływ na rentowność w OD. Utrzymywała ona, że rozsądny zysk docelowy nie powinien przekraczać 5 %.
- (139) Komisja odrzuca powyższe twierdzenie z następujących względów. Przyjęty zysk docelowy nie opiera się na oszacowaniu, lecz na rzeczywistym poziomie zysku osiągniętego przez przemysł unijny przed zakłóceniem konkurencji spowodowanym przez przywóz z ChRL po cenach dumpingowych. Zdaniem Komisji jest to rozsądny zysk, biorąc również pod uwagę, że sytuacja rynkowa nie była znacząco inna niż w OD, jeśli nie liczyć wpływu

⁽¹⁾ Zob. wyrok z dnia 17 grudnia 2008 r. w sprawie T-462/04 HEG i Graphite India przeciwko Radzie (pkt 161–162).

przywozu z ChRL po cenach dumpingowych. Stwierdzenie wspomnianej strony w tym kontekście, że konsumpcja w 2010 r. była znacznie wyższa niż w 2012 r., jest niezgodne z rzeczywistą sytuacją. Jak wskazano w sekcji E.2.3 powyżej, konsumpcja w 2010 r. była podobna jak w 2012 r. Ponadto w 2010 r. przedsiębiorstwa przemysłu unijnego zwiększały moce produkcyjne z uwagi na spodziewany znaczny wzrost popytu, co miało negatywny wpływ na ich zysk w owym roku. Należy wreszcie stwierdzić, że zaproponowany docelowy zysk na poziomie 5 % jest arbitralny, ponieważ nie opiera się na żadnych danych ani rzeczywistych obliczeniach; z tego też względu zostaje on odrzucony.

- (140) Skarżący twierdził z kolei, że przyjęta marża zysku jest zbyt niska i Komisja powinna zwiększyć ją do 15 %, ponieważ zysk skarżącego za 2010 r. był wyższy niż 10 %. Utrzymywał on, że niższe marże zysku najwyraźniej osiągnięte w 2010 r. przez pozostałych producentów unijnych objętych próbą rzekomo nie odzwierciedlają w reprezentatywny sposób zysku, którego można zasadnie oczekiwać przy braku nieuczciwego przywozu. Skarżący domyśla się istnienia przyczyn związanych z polityką zarządzania lub innymi kwestiami dotyczącymi tych przedsiębiorstw – np. krótkoterminowej polityki cenowej nastawionej na zyskanie udziału w rynku – wskutek których uzyskały one w owym roku niższą marżę i jako jedne z pierwszych doznały szkody spowodowanej przywozem po cenach dumpingowych.
- (141) Komisja nie przyjmuje tego stwierdzenia. Jak wyjaśniono powyżej w niniejszej sekcji, zdaniem Komisji średni zysk w 2010 r. w odniesieniu do całego przemysłu unijnego właściwie odzwierciedla średni zysk w normalnych warunkach konkurencji. Wnioskowi temu nie przeczy fakt, że niektóre przedsiębiorstwa przemysłu unijnego podjęły decyzje dotyczące zarządzania, których wynikiem były marże zysku niższe lub wyższe niż w przypadku innych przedsiębiorstw tej samej branży. Istnienie takich różnic jest w istocie nieodłączną cechą zachowań przedsiębiorstw w gospodarce rynkowej.
- (142) Wobec braku innych uwag Komisja potwierdza metodykę opisaną w motywach 166–169 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

2. Środki ostateczne

- (143) W świetle wniosków dotyczących dumpingu, szkody, związku przyczynowego i interesu Unii oraz zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego należy wprowadzić ostateczne środki antydumpingowe w odniesieniu do przywozu produktu objętego postępowaniem na poziomie marginesów szkody, zgodnie z zasadą niższego cła. W związku z tym w niniejszym przypadku należy ustalić stawkę należności celnej na poziomie stwierdzonych marginesów szkody.
- (144) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń skarżący twierdził, że tymczasowe cła *ad valorem* nie były skuteczne. Zwrócił się zatem do Komisji o wprowadzenie ostatecznych środków w formie minimalnej ceny importowej („MCI”). Skarżący twierdził, że dzięki MCI środki zyskałyby na skuteczności, zwłaszcza gdyby wprowadzono dwie różne MCI w odniesieniu do szkła solarne powlekane i niepowlekane. Skarżący przedstawił następujące argumenty.
- (145) Po pierwsze skarżący twierdził, że po OD producenci eksportujący sprzedawali szkło powlekane na rynek UE po tej samej cenie, po której wcześniej w OD sprzedawali szkło solarne niepowlekane. Utrzymywał ponadto, że szkło powlekane charakteryzuje się wyższymi kosztami produkcji niż szkło niepowlekane i w związku z tym zazwyczaj jest sprzedawane po cenach o 20 %–25 % wyższych niż szkło niepowlekane.
- (146) Po drugie skarżący twierdził, że po OD spadł w Unii popyt na szkło solarne niepowlekane, a wzrósł popyt na szkło powlekane. Użytkownicy coraz częściej kupowali szkło solarne powlekane zamiast niepowlekanego. W konsekwencji powlekane szkło solarne stanowiło prawie całość przywozu z ChRL do UE w drugim półroczu 2013 r., podczas gdy w OD miała miejsce sytuacja odwrotna.
- (147) Środki antydumpingowe mogą istotnie przybierać rozmaite formy. Komisja ma dużą swobodę w wyborze formy danego środka, jednakże jej celem pozostaje usunięcie skutków dumpingu wyrządzającego szkodę.
- (148) W toku dochodzenia potwierdzono, że pomiędzy szkłem solarnym niepowlekanym a powlekanym istnieje znaczna różnica kosztów i cen, wynikająca z różnic w charakterystyce technicznej obu produktów. Szkło solarne powlekane, które w zależności od zastosowanej technologii może być powlekane jednostronnie lub obustronnie, charakteryzuje się większą przepuszczalnością niż szkło solarne niepowlekane i może mieć dodatkowe właściwości pod względem samooczyszczania, odporności na zabrudzenia lub twardości. Szkło solarne niepowlekane o wysokiej jakości może osiągać przepuszczalność promieniowania słonecznego do 92 %. Powlekanie może zmniejszyć odbicie o około 3 % na każdą powleconą stronę, dzięki czemu przepuszczalność szkła solarne powlekanego jednostronnie wzrasta maksymalnie do 95 %, a powlekanego obustronnie – maksymalnie do 98 %.

- (149) W OD 81 % szkła solarnego przywożonego z ChRL i sprzedawanego w UE stanowiło szkło niepowlekane, a zaledwie 19 % – szkło powlekane. Stwierdzona różnica zarówno ceny, jak i kosztu między szkłem solarnym niepowlekanym a powlekanym w OD wynosiła ok. 30 %.
- (150) Komisja uważa jednak, że dowody przedstawione przez skarżącego nie miały wystarczającego potwierdzenia. Ponadto Komisja nie dysponuje wystarczającymi dowodami ani danymi z innych źródeł, aby móc stwierdzić, że od czasu wprowadzenia tymczasowych środków antydumpingowych nastąpiło przesunięcie popytu ze szkła solarnego niepowlekanego na szkło powlekane i że ceny, w szczególności szkła powlekanego, znacznie spadły, jak twierdzi skarżący.
- (151) W związku z tym Komisja nie może zaakceptować przytoczonego stwierdzenia i uważa za właściwe nałożenie cła *ad valorem*, nie zaś wprowadzenie MCI. Niemniej jednak, aby uwzględnić przedstawione powyżej zastrzeżenia, stworzone zostaną dwa osobne kody Zintegrowanej Taryfy Wspólnot Europejskich („kody TARIC”) dla szkła solarnego powlekanego i niepowlekanego. Umożliwi to Komisji wnikliwe monitorowanie rozwoju sytuacji na rynku i podjęcie w odpowiednim czasie decyzji, czy konieczne są dodatkowe środki.
- (152) Komisja przypomina również, że w przeszłości wykorzystywała MCI w szczególnych okolicznościach, zwłaszcza w następujących sytuacjach:
- szczególnie wysoka cena eksportowa jednego rodzaju produktu, co oznaczało, że nie miał miejsca dumping w odniesieniu do tego rodzaju produktu ⁽¹⁾,
 - względy związane z siłą rynkową producentów unijnych i ich udziałem w rynku, które powodowały konieczność zapewnienia – ze względów związanych z interesem Unii – aby ceny przywozu nie przekraczały pewnego poziomu ⁽²⁾.
- (153) Ponadto minimalne ceny importowe stosowano głównie dla produktów jednorodnych, nie zaś dla takich produktów jak obecnie rozpatrywany, występujących w różnych rodzajach.
- (154) Również z tych powodów Komisja uważa, że wprowadzanie minimalnych cen importowych nie jest właściwe w przedmiotowej sprawie.
- (155) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń skarżący ponowił swój wniosek o wprowadzenie minimalnej ceny importowej i odniósł się do treści powyższych motywów 152–156 następująco.
- (156) Po pierwsze, w treści tych motywów rzekomo nie odniesiono się do kwestii skuteczności formy zastosowanych środków pod względem usunięcia szkodliwego wpływu dumpingu i subsydiów, co również stanowi ważną przesłankę na rzecz zastosowania MCI.
- (157) Po drugie, Komisja rzekomo nie wyjaśniła, dlaczego te kwestie są istotne w przedmiotowej sprawie oraz w jaki sposób przeważają nad interesem przemysłu unijnego.
- (158) Po trzecie, skarżący utrzymuje, że produkt jest wystarczająco jednorodny, aby umożliwić praktyczne administrowanie MCI, ponieważ dwa główne rodzaje produktu mają wyraźne cechy charakterystyczne, które umożliwiają należyte różnicowanie cen oraz łatwe administrowanie i monitorowanie, szczególnie że prawie całość przywozu szkła solarnego stanowi obecnie szkło powlekane.
- (159) W odniesieniu do pierwszego twierdzenia wydaje się, że istotnie nastąpiło przesunięcie popytu ze szkła solarnego niepowlekanego na szkło powlekane. Ponieważ jednak nie przedstawiono żadnych dodatkowych dowodów, Komisja nie może stwierdzić, że ceny, w szczególności szkła solarnego powlekanego, znacznie spadły. W związku z tym Komisja nie ma żadnych powodów, aby zmienić swój poprzedni wniosek, zgodnie z którym cła *ad valorem* są bardziej odpowiednie do usunięcia szkodliwego wpływu dumpingu i subsydiowania.
- (160) W odniesieniu do drugiej uwagi – przytoczone motywy służyły wykazaniu, że zdaniem Komisji w bieżącej sprawie nie byłoby właściwe wprowadzenie minimalnej ceny importowej, o ile twierdzenia przedstawione przez skarżącego nie zostałyby poparte dalszymi argumentami. Ponieważ tego nie dokonano, Komisja nie widzi konieczności dalszego analizowania korzyści wynikających dla przemysłu UE z ewentualnego wprowadzenia MCI.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 119/97 z dnia 20 stycznia 1997 r. nakładające ostateczne cła antydumpingowe na przywóz niektórych mechanizmów kołowych do segregatorów pochodzących z Malezji i Chińskiej Republiki Ludowej oraz stanowiące o ostatecznym pobrażeniu cła antydumpingowego (Dz.U. L 22 z 24.1.1997, s. 1), motyw 70.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 457/2011 z dnia 10 maja 2011 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym pobrażeniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz melaminy pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 124 z 13.5.2011, s. 2), motyw 76.

- (161) Jeśli chodzi o trzecią uwagę, skarżący nie zakwestionował wyróżnienia przez Komisję w ramach dochodzenia różnych rodzajów produktów i nie wykazał, że nie zaistniałaby różnica cenowa. Złożona przez producentów eksportujących propozycja zobowiązania, przewidująca różne MCI, również wskazuje, że różnice te są realne. Przytoczone stwierdzenie zostaje zatem odrzucone. Nawet jeżeli Komisja przyjąłaby stwierdzenie, że produkt objęty postępowaniem jest zasadniczo jednorodny, to jej zdaniem ta kwestia jest bez znaczenia, ponieważ wniosek dotyczący MCI zostaje odrzucony również z dwóch pozostałych powodów przedstawionych powyżej. Komisja przypomina również, że informacje odnoszące się do okresu następującego po okresie dochodzenia mogą być uwzględniane jedynie w wyjątkowych przypadkach (zob. art. 6 ust. 1 rozporządzenia podstawowego). Skarżący nie wykazali, że obecna sytuacja ma tak wyjątkowy charakter oraz że inne dostępne środki zaradcze, jak monitorowanie poprzez utworzenie dodatkowego kodu TARIC, nie byłoby wystarczające.
- (162) Podsumowując, Komisja niniejszym odrzuca przytoczone twierdzenia.
- (163) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń kilku producentów modułów fotowoltaicznych również zwróciło się o wprowadzenie MCI. Ich główne argumenty były następujące:
- po OD moce produkcyjne w odniesieniu do szkła solarnego znacznie spadły i wielu producentów unijnych ostatecznie wycofało się z rynku. Pozostało na nim jedynie trzech unijnych producentów, którzy nie są już w stanie pokryć więcej niż 50 % popytu europejskiego. Producenci modułów fotowoltaicznych muszą więc dla zaspokojenia swojego zapotrzebowania korzystać z dostaw z ChRL. Jeden z użytkowników twierdził, że byłby zmuszony do korzystania z dostaw wyłącznie od jednego lub dwóch producentów unijnych, którzy byłiby w stanie spełnić wymagania co do specyfikacji technicznej produktów,
 - wprowadzenie ceł w obecnie proponowanej formie zwiększyłoby znacznie koszty produktów w przypadku modułów fotowoltaicznych (o ok. 3 centy na jeden wat mocy, co rzekomo stanowi pięć procent MCI ustalonej w sprawie dotyczącej paneli słonecznych),
 - należy przyjąć taką MCI, która nie doprowadziłaby do wzrostu kosztów modułów fotowoltaicznych w UE.
- (164) Co się tyczy pierwszego argumentu, Komisja nie ma żadnych powodów, aby sądzić, że producenci unijni, którzy ograniczyli lub tymczasowo wstrzymali produkcję, nie wznowią działalności przy pełnym wykorzystaniu mocy produkcyjnych w sytuacji, gdy przywóz będzie ponownie odbywał się po uczciwych cenach. Jak opisano w motywach 106–112 powyżej, przemysł unijny dysponuje wystarczającymi mocami produkcyjnymi, aby zaspokoić całkowitą konsumpcję w Unii. Argument ten zostaje zatem odrzucony. Komisja odrzuca również twierdzenie jednego z użytkowników, że byłby on zmuszony do korzystania z dostaw wyłącznie od jednego lub dwóch producentów unijnych. W rzeczywistości chińscy producenci eksportujący byłiby w stanie w dalszym ciągu zapewniać dostawy na rynek unijny. Środki antydumpingowe, niezależnie od ich formy, mają zapewnić dokonywanie przywozu po uczciwych cenach; ich celem nie jest całkowite wyeliminowanie przywozu z ChRL.
- (165) Odnośnie do drugiego argumentu użytkownicy nie przedstawili żadnych dowodów na poparcie swoich twierdzeń. Komisja natomiast ustaliła w motywie 157 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, że wpływ proponowanych środków wyniósłby mniej niż 1 % całkowitych kosztów modułów fotowoltaicznych wytwarzanych przez przedsiębiorstwa, które współpracowały w ramach dochodzenia. Przytoczone twierdzenie zostaje zatem odrzucone.
- (166) Nie jest zatem konieczne zajęcie stanowiska co do trzeciego argumentu podanego przez producentów modułów fotowoltaicznych.
- (167) Równoległe z dochodzeniem antydumpingowym przeprowadzono dochodzenie antysubsydyjne. W związku ze stosowaniem zasady mniejszego cła i faktem, że ostateczne marginesy subsydiowania są niższe od poziomu usuwającego szkodę, Komisja powinna nałożyć ostateczne cło wyrównawcze na poziomie ustalonych ostatecznych marginesów subsydiowania, a następnie nałożyć ostateczne cło antydumpingowe do odpowiedniego poziomu usuwającego szkodę. Na podstawie powyższego ustala się następujące stawki nakładanych ceł:

Przedsiębiorstwo	Margines subsydiowania	Margines dumpingu	Poziom usuwający szkodę	Cło wyrównawcze	Cło antydumpingowe
Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd	3,2 %	83,1 %	39,3 %	3,2 %	36,1 %
Zhejiang Hehe Photovoltaic Glass Technology Co., Ltd	17,1 %	78,4 %	26,2 %	17,1 %	9,1 %

Przedsiębiorstwo	Margines subsydiowania	Margines dumpingu	Poziom usuwający szkodę	Cło wyrównawcze	Cło antydumpingowe
Zhejiang Jiafu Glass Co., Ltd; Flat Solar Glass Group Co., Ltd; Shanghai Flat Glass Co., Ltd	12,8 %	90,1 %	42,1 %	12,8 %	29,3 %
Henan Yuhua New Material Co., Ltd	16,7 %	41,6 %	17,1 %	16,7 %	0,4 %
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	12,4 %	84,7 %	36,5 %	12,4 %	24,1 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	17,1 %	90,1 %	42,1 %	17,1 %	25,0 %

- (168) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustanowione na podstawie ustaleń bieżącego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną podczas dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Wspomniane stawki celne (w odróżnieniu od ogólnokrajowego cła stosowanego do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”) mają więc zastosowanie wyłącznie do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z państwa, którego dotyczy postępowanie, i wyprodukowanego przez dane przedsiębiorstwa, tj. przez konkretne wymienione podmioty. Przywożony produkt objęty postępowaniem wyprodukowany przez jakiegokolwiek inne przedsiębiorstwo, którego nazwa nie została wyraźnie wymieniona w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym przez podmioty powiązane z przedsiębiorstwami wyraźnie wymienionymi, nie może korzystać z tych stawek i podlega stawce celnej mającej zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”. Z uwagi na fakt, że współpraca ze strony producentów eksportujących kształtowała się na wysokim poziomie (ponad 80 %, zob. motyw 15 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych), ta stawka celna opiera się na najwyższym indywidualnym marginesie szkody ustalonym dla producentów eksportujących objętych próbą. Stawka celna stosowana do „pozostałych przedsiębiorstw współpracujących” opiera się na ważonej średniej dla eksporterów objętych próbą i ma zastosowanie do wszystkich współpracujących przedsiębiorstw nieobjętych próbą (oprócz Henan Yuhua, które podlega indywidualnie ustalonej stawce celnej, ponieważ zwróciło się ono z wnioskiem o przyznanie indywidualnego badania; zob. motyw 48 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych).
- (169) Wszelkie wnioski o zastosowanie wspomnianych indywidualnych stawek cła antydumpingowego dla przedsiębiorstw (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po utworzeniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą) należy kierować do Komisji⁽¹⁾ wraz z wszystkimi odpowiednimi informacjami, w szczególności dotyczącymi wszelkich zmian w zakresie działalności przedsiębiorstwa związanej z produkcją, sprzedażą krajową i eksportową, wynikających np. z wyżej wspomnianej zmiany nazwy lub zmiany podmiotu zajmującego się produkcją lub sprzedażą. W stosownych przypadkach rozporządzenie może zostać odpowiednio zmienione poprzez aktualizację wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek cła.

3. Zobowiązania cenowe

- (170) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń trzech objętych próbą producentów eksportujących oraz przedsiębiorstwo Henan Yuhua zaoferowało zobowiązania cenowe zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Przewidują one różne MCI odpowiadające różnym grupom rodzajów produktu.
- (171) Komisja zwraca uwagę, że MCI zaproponowane przez wszystkie przedsiębiorstwa są znacznie niższe od poziomów cen niewyrządzających szkody, które ustalono w toku dochodzenia. W związku z powyższym w opinii Komisji nie są one ustalone na poziomie usuwającym szkodę zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (172) Nawet gdyby były one ustalone na poziomie usuwającym szkodę, wspomniane przedsiębiorstwa objęte próbą proponują kwartalne dostosowanie jedynie ceny szkła solarnego powlekanego na podstawie zmian cen na rynku modułów fotowoltaicznych. Komisja nie może przyjąć tej metody indeksacji z następujących względów.
- (173) Po pierwsze ceny wszystkich rodzajów produktu powinny być regularnie dostosowywane, w przeciwnym razie może wkrótce powstać sztucznie stworzona dysproporcja pomiędzy poziomami cen szkła solarnego powlekanego i niepowlekanego. Po drugie zdaniem Komisji nie jest właściwe dostosowanie cen szkła solarnego na podstawie cen, które płać użytkownicy końcowi (tj. cen modułów fotowoltaicznych). Mogłoby to prowadzić do nieuzasadnionego zawężania marż zysku przemysłu szkła solarnego, gdyby np. ceny modułów fotowoltaicznych obniżyły się w wyniku spadku cen innych składników tych modułów.

⁽¹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, 1049 Bruxelles/Brussel, Belgia.

- (174) Ogólnie rzecz biorąc, Komisja uznaje za stosowną indeksację MCI na podstawie cen surowców. W tym przypadku stwierdzono jednak, że żaden surowiec nie odpowiada za znacząco wysoką część całkowitych kosztów produkcji.
- (175) Komisja stwierdziła również, że w OD ceny szkła solarne w ChRL i Turcji podlegały znacznym wahaniom.
- (176) Ponadto istnieje wysokie ryzyko wzajemnej kompensacji cen, gdyż niektóre spośród wspomnianych przedsiębiorstw sprzedają tym samym klientom produkt objęty postępowaniem oraz inne produkty. Wreszcie wydaje się, że MCI proponowane przez przedsiębiorstwa objęte próbą nie obejmują wszystkich rodzajów produktu wytwarzanych przez danych producentów eksportujących. Czynniki te sprawiają, że skuteczna realizacja zobowiązań jest nierealna i byłaby trudna do monitorowania.
- (177) W związku z tym z powodów określonych powyżej Komisja odrzuca wspomniane oferty zobowiązań.

4. Ostateczne pobranie cła tymczasowego

- (178) Ze względu na ustaloną wysokość marginesów dumpingu oraz zważywszy na poziom szkody, jaką poniósł przemysł unijny, należy dokonać ostatecznego poboru kwot zabezpieczonych w formie tymczasowego cła antidumpingowego nałożonego rozporządzeniem w sprawie ceł tymczasowych. Zabezpieczone kwoty przekraczające sumę ostatecznych stawek ceł antidumpingowych i wyrównawczych należy zwolnić.

5. Egzekwowanie środków

- (179) Jeśli warunki rynkowe ulegną znacznej zmianie po wprowadzeniu środków ostatecznych, Komisja może z własnej inicjatywy dokonać przeglądu formy środków, aby ocenić, czy przynoszą one zamierzone skutki w zakresie usuwania szkody i czy uzasadniona jest zmiana formy środków.
- (180) W celu jak najlepszej ochrony przed możliwą absorpcją środków Komisja zamierza w przypadku otrzymania dowodów takich praktyk natychmiast wszcząć przegląd na podstawie art. 12 ust. 1 rozporządzenia podstawowego i może poddać przywóz wymogowi rejestracji zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Zgodnie z art. 12 ust. 3 rozporządzenia podstawowego kwota nałożonego cła może zostać zwiększona maksymalnie do dwukrotności pierwotnej kwoty.
- (181) Komisja będzie opierać się między innymi na informacjach uzyskanych w ramach nadzoru nad przywozem, przekazywanych przez krajowe organy celne, oraz na informacjach dostarczanych przez państwa członkowskie na podstawie art. 14 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.
- (182) Komitet ustanowiony na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego nie wydał opinii,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Nakłada się ostateczne cło antidumpingowe na przywóz szkła solarne zawierającego płaskie hartowane szkło sodowo-wapniowe, o zawartości żelaza mniejszej niż 300 ppm, współczynnika przepuszczalności promieniowania słonecznego wyższej niż 88 % (pomiar dokonany przy zakładanych parametrach AM 1,5 300-2 500 nm), odporności na działanie wysokich temperatur do 250 °C (pomiar dokonany zgodnie z normą EN 12150), odporności na szok termiczny $\Delta 150$ K (pomiar dokonany zgodnie z normą EN 12150) i o wytrzymałości mechanicznej 90 N/mm² lub większej (pomiar dokonany zgodnie z normą EN 1288-3), obecnie objętego kodem CN ex 7007 19 80 i pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej. Szkło solarne powlekane (jednostronnie lub obustronnie) obejmuje się kodem TARIC 7007 19 80 19, a szkło solarne niepowlekane obejmuje się kodem TARIC 7007 19 80 11.

2. Stawki ostatecznego cła antidumpingowego mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii przed ocleniem są następujące dla produktu opisanego w ust. 1 i wyprodukowanego przez przedsiębiorstwa wymienione w poniższej tabeli:

Przedsiębiorstwo	Cło antidumpingowe	Dodatkowy kod TARIC
Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd	36,1 %	B943
Zhejiang Hehe Photovoltaic Glass Technology Co., Ltd	9,1 %	B944
Zhejiang Jiafu Glass Co., Ltd; Flat Solar Glass Group Co., Ltd; Shanghai Flat Glass Co., Ltd	29,3 %	B945
Henan Yuhua New Material Co., Ltd	0,4 %	B946

Przedsiębiorstwo	Cło antydumpingowe	Dodatkowy kod TARIC
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące wymienione w załączniku I	24,1 %	
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	25,0 %	B999

3. Stosowanie indywidualnych stawek cła antydumpingowego ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi być zgodna z wymogami określonymi w załączniku II. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury obowiązuje stawka cła mająca zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Kwoty zabezpieczone w postaci tymczasowych ceł antydumpingowych na podstawie rozporządzenia Komisji (UE) nr 1205/2013 ⁽¹⁾ zostają ostatecznie pobrane. Kwoty zabezpieczone przekraczające sumę stawek ceł antydumpingowych określonych w art. 1 ust. 2 i ceł wyrównawczych przyjętych rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 471/2014 ⁽²⁾ zostają zwolnione.

Artykuł 3

W przypadku gdy jakkolwiek nowy producent eksportujący w Chińskiej Republice Ludowej dostarczy Komisji wystarczające dowody potwierdzające, że:

- nie prowadził wywozu do Unii produktu, o którym mowa w art. 1 ust. 1, w okresie objętym dochodzeniem (od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r.),
- nie jest powiązany z żadnym eksporterem lub producentem w Chińskiej Republice Ludowej, który podlega środkom wprowadzonym na mocy niniejszego rozporządzenia,
- rzeczywiście dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii po upływie okresu objętego dochodzeniem, na podstawie którego wprowadzono środki, lub zaciągnął nieodwołalne zobowiązanie umowne na wywóz znaczących ilości do Unii,

art. 1 ust. 2 może zostać zmieniony poprzez dodanie nowego producenta eksportującego do współpracujących przedsiębiorstw nieobjętych próbą, w stosunku do których zastosowanie ma średnia ważona stawka cła w wysokości 24,1 %.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 maja 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1205/2013 z dnia 26 listopada 2013 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz szkła solarnego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 316 z 27.11.2013, s. 8).

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 471/2014 z dnia 13 maja 2014 r. nakładające ostateczne cła wyrównawcze na przywóz szkła solarnego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (zob. s. 23 niniejszego Dziennika Urzędowego).

ZAŁĄCZNIK I

Współpracujący producenci eksportujący nieobjęci próbą, którym nie przyznano postępowania indywidualnego

Nazwa	Dodatkowy kod TARIC
Henan Ancai Hi-Tech Co., Ltd	B947
Henan Succeed Photovoltaic Materials Corporation	B948
Avic Sanxin Sol-Glass Co. Ltd; Avic (Hainan) Special Glass Material Co., Ltd	B949
Wuxi Haida Safety Glass Co., Ltd	B950
Dongguan CSG Solar Glass Co., Ltd	B951
Pilkington Solar Taicang, Limited	B952
Zibo Jinxing Glass Co., Ltd	B953
Novatech Glass Co., Ltd	B954

ZAŁĄCZNIK II

Ważna faktura handlowa, o której mowa w art. 1 ust. 3, musi zawierać następujące informacje:

1. Nazwa i stanowisko pracownika podmiotu wydającego fakturę handlową.
2. Oświadczenie o następującej treści:

„Ja, niżej podpisany, poświadczam, że szkło solarne w ilości (powierzchnia w m²), sprzedawane na wywóz do Unii Europejskiej i objęte niniejszą fakturą, zostało wytworzone przez (nazwa i siedziba przedsiębiorstwa) (dodatkowy kod TARIC) w Chińskiej Republice Ludowej. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”.

3. Data i podpis pracownika podmiotu wydającego fakturę handlową.
-

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 471/2014**z dnia 13 maja 2014 r.****nakładające ostateczne cła wyrównawcze na przywóz szkła solarnego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 597/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA**1. Wszczęcie postępowania**

- (1) W dniu 27 kwietnia 2013 r. Komisja Europejska („Komisja”) powiadomiła o wszczęciu postępowania antysubsydyjnego w odniesieniu do przywozu do Unii Europejskiej szkła solarnego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL” lub „Chiny”) w drodze zawiadomienia opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* („zawiadomienie o wszczęciu”)⁽²⁾.
- (2) Komisja wszczęła postępowanie w następstwie skargi złożonej w dniu 14 marca 2013 r. przez EU ProSun Glass („skarżący”) w imieniu producentów reprezentujących ponad 25 % całkowitej unijnej produkcji szkła solarnego. Skarga zawierała dowody *prima facie* wskazujące na subsydiowanie szkła solarnego i wynikającą z niego istotną szkodę, co uznano za wystarczające uzasadnienie wszczęcia postępowania.
- (3) Zgodnie z art. 10 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 597/2009 („rozporządzenie podstawowe”) Komisja powiadomiła rząd Chińskiej Republiki Ludowej przed wszczęciem postępowania o otrzymaniu odpowiednio udokumentowanej skargi zawierającej zarzut, iż subsydiowany przywóz szkła solarnego pochodzącego z ChRL powoduje istotną szkodę dla przemysłu unijnego. Komisja zaprosiła rząd ChRL do konsultacji mających na celu wyjaśnienie sytuacji w związku z informacjami zawartymi w skardze i osiągnięcie wspólnie uzgodnionego rozwiązania.
- (4) Rząd ChRL przyjął to zaproszenie, po czym przeprowadzono konsultacje. W trakcie konsultacji nie osiągnięto wspólnie uzgodnionego rozwiązania. Komisja uwzględniła jednak należycie wyjaśnienia rządu ChRL dotyczące programów wymienionych w skardze. Po zakończeniu konsultacji rząd ChRL przedstawił swoje uwagi.

2. Równoległe postępowanie antydumpingowe

- (5) W dniu 28 lutego 2013 r. Komisja ogłosiła wszczęcie postępowania antydumpingowego w odniesieniu do przywozu do Unii szkła solarnego pochodzącego z ChRL w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽³⁾.
- (6) W dniu 27 listopada 2013 r. Komisja nałożyła rozporządzeniem (UE) nr 1205/2013⁽⁴⁾ tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz szkła solarnego pochodzącego z ChRL.
- (7) Analizy szkody przeprowadzone w ramach niniejszego dochodzenia antysubsydyjnego i w ramach równoległego dochodzenia antydumpingowego opierają się na takiej samej definicji przemysłu unijnego, na tych samych reprezentatywnych producentach unijnych i okresie objętym dochodzeniem oraz, o ile nie określono inaczej, prowadziły do identycznych wniosków. Rozwiązanie takie uznano za stosowne dla usprawnienia analizy szkody i uzyskania spójnych ustaleń w ramach obu postępowań. Dlatego też uwagi na temat aspektów szkody przedłożone w ramach któregośkolwiek z postępowań były uwzględniane w ramach obydwu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 188 z 18.7.2009, s. 93.⁽²⁾ Dz.U. C 122 z 27.4.2013, s. 24.⁽³⁾ Dz.U. C 58 z 28.2.2013, s. 6 oraz sprostowanie opublikowane w Dz.U. C 94 z 3.4.2013, s. 11.⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1205/2013 z dnia 26 listopada 2013 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz szkła solarnego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 316 z 27.11.2013, s. 8).

3. Strony zainteresowane postępowaniem

- (8) Komisja oficjalnie zawiadomiła skarżących, innych znanych producentów unijnych, znanych producentów eksportujących w ChRL, znanych importerów, dostawców, dystrybutorów, użytkowników i znane zainteresowane stowarzyszenia, jak również władze ChRL, o wszczęciu postępowania. W zawiadomieniu o wszczęciu zwrócono się do wszystkich stron zainteresowanych dochodzeniem o zgłoszenie się do Komisji.
- (9) Zainteresowanym stronom dano możliwość przedstawienia uwag na piśmie oraz zgłoszenia wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu.
- (10) Skarżący, producenci eksportujący w ChRL, importerzy i władze ChRL przedstawili swoje opinie. Wszystkie strony, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.

3.1. Kontrola wyrwykowa

- (11) Komisja ogłosiła w zawiadomieniu o wszczęciu, że może objąć dochodzeniem tylko rozsądnie ograniczoną liczbę producentów eksportujących w ChRL, niepowiązanych importerów i producentów unijnych, którzy mogą zostać wybrani do próby zgodnie z art. 27 rozporządzenia podstawowego.

3.2. Kontrola wyrwykowa producentów unijnych

- (12) Komisja wybrała do próby pięć przedsiębiorstw spośród ośmiu producentów, którzy zgłosili się na podstawie największej reprezentatywnej wielkości sprzedaży produktu podobnego w okresie objętym dochodzeniem („OD”).
- (13) W następstwie wizyt weryfikacyjnych Komisja podjęła decyzję o wykreśleniu jednego z pięciu przedsiębiorstw objętych próbą, jako że przedsiębiorstwa tego nie uznano za reprezentatywne dla przemysłu unijnego, ponieważ był to jedyny z ośmiu producentów, którzy się zgłosili, który był w fazie rozruchu. W związku z tym Komisja uznała, że istnieje ryzyko, że w przypadku włączenia go do próby wskaźniki szkody, a w szczególności rentowność, mogą nie dać wiarygodnego obrazu stanu przemysłu unijnego.
- (14) W konsekwencji dobrana ostatecznie próba składa się z czterech producentów unijnych. Ich produkcja odpowiada 79 % sprzedaży przemysłu unijnego na rynku unijnym w OD. Próbę uznano więc za reprezentatywną dla przemysłu unijnego.
- (15) Trzech producentów unijnych zwróciło się na podstawie art. 29 rozporządzenia podstawowego z wnioskiem o objęcie ich tożsamości klauzulą poufności. Twierdzili oni, że ujawnienie ich tożsamości mogłoby spowodować ryzyko znaczących niekorzystnych skutków dla ich działalności gospodarczej. Komisja zbadała przedstawione powody i zaakceptowała ich wnioski. Ze względu na ograniczoną liczbę producentów w Unii żadne inne nazwy nie zostały ujawnione w dokumencie dotyczącym ujawnienia ogólnych ustaleń, gdyż umożliwiłoby to identyfikację przedsiębiorstw, które poprosiły o anonimowość.
- (16) Tożsamość spółki Interfloat Corporation/GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH („GMB/IF”) była już jednak znana, jako że spółka ta ogłosiła publicznie, że jest ona jednym ze skarżących. Nazwę tej spółki wymieniono zatem w dokumencie dotyczącym ujawnienia ogólnych ustaleń.
- (17) Ponadto w nieobjętej klauzulą poufności wersji uwag dotyczących ujawnienia skarżący wymienił trzech producentów unijnych, którzy zaprzestali działalności (Guardian, AGC i Centrosolar Glass), oraz czwarte przedsiębiorstwo, które znacznie zmniejszyło swoją produkcję (Saint Gobain).

3.3. Kontrola wyrwykowa producentów eksportujących w ChRL

- (18) W zawiadomieniu o wszczęciu zwrócono się do wszystkich producentów eksportujących w ChRL o zgłoszenie się do Komisji i dostarczenie w podanym terminie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (19) Dziewięciu producentów eksportujących lub grup producentów eksportujących przedstawiło wymagane informacje i wyraziło zgodę na włączenie ich do próby. Współpracujące przedsiębiorstwa odpowiadają prawie 100 % zgłoszonego wywozu szkła solarne do Unii w 2012 r.
- (20) Zgodnie z art. 27 rozporządzenia podstawowego Komisja dobrała próbę czterech producentów eksportujących lub grup producentów eksportujących na podstawie największej reprezentatywnej wielkości wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii, którą można było odpowiednio zbadać w dostępnym czasie. Wybrana próba odpowiada 76 % całkowitej wielkości wywozu do Unii produktu objętego postępowaniem w okresie objętym dochodzeniem.

- (21) Zgodnie z art. 27 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja poinformowała wszystkie zainteresowane strony o wybranej próbie i zaprosiła je do przedstawienia uwag. Nie otrzymano żadnych uwag.

3.4. Badanie indywidualne

- (22) Żaden producent eksportujący z ChRL nie zgłosił wniosku o indywidualne badanie na podstawie art. 27 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

3.5. Kontrola wyrywkowa importerów niepowiązanych i użytkowników

- (23) Czterech niepowiązanych importerów udzieliło odpowiedzi na pytania zawarte w formularzu dotyczącym kontroli wyrywkowej załączonym do zawiadomienia o wszczęciu, podczas gdy dwóch importerów i 12 użytkowników przesłało odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Ze względu na niską liczbę współpracujących importerów kontrola wyrywkowa nie była konieczna.

4. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i wizyty weryfikacyjne

- (24) Kwestionariusze zostały przesłane do rządu ChRL i do objętych próbą producentów eksportujących, do objętych próbą producentów unijnych, do wszystkich importerów, którzy się zgłosili, oraz do wszystkich użytkowników, którzy się zgłosili. Rządowi ChRL przesłano również dodatek do kwestionariusza, który mu wysłano, oraz zwrócono się o przekazanie go państwowym bankom komercyjnym w ChRL, które w okresie objętym dochodzeniem udzieliły pożyczek objętym próbą przedsiębiorstwom. Rząd ChRL poinformował, że przekazał ten dodatek bankom objętym postępowaniem, ale nie otrzymał żadnych odpowiedzi.
- (25) Otrzymano odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu od czterech objętych próbą producentów eksportujących w ChRL, od wszystkich objętych próbą producentów unijnych, dwóch niepowiązanych importerów unijnych oraz 12 użytkowników.
- (26) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje przedłożone przez zainteresowane strony i uznane za niezbędne do ostatecznego stwierdzenia subsydiowania, ustalenia wynikającej z niego szkody oraz oceny interesu Unii. Przeprowadzono następujące wizyty weryfikacyjne:

a) producenci eksportujący w ChRL:

- Zhejiang Jiafu Glass Co., Ltd; Flat Solar Glass Group Co., Ltd; Shanghai Flat Glass Co., Ltd; Zhejiang Hehe Photovoltaic Glass Technology Co., Ltd. („Flat Solar Group”),
- Henan Yuhua Photovoltaic New Material Co., Ltd,
- Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd. („Xinyi PV”);

b) rząd ChRL:

- Ministerstwo Handlu, Pekin,
- Chińska Komisja Nadzoru Bankowego, Pekin;

c) producenci unijni:

- GMB/IF, Niemcy,
- [poufne],
- [poufne],
- [poufne],
- [poufne];

d) niepowiązani importerzy:

- Vetrad NV, Niderlandy;

e) użytkownicy:

- Sunerg Solar SRL, Włochy,
- Viessmann Faulquemont S.A.S., Francja.

- (27) Wszystkim zainteresowanym stronom przesłano dokument dotyczący ujawnienia ustaleń, który zawierał istotne fakty i ustalenia, na podstawie których Komisja zaproponowała nałożenie ceł wyrównawczych na szkło solarne pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej. Wszystkie strony poinformowano o terminie, w którym mogą zgłaszać uwagi na temat ujawnienia ustaleń.
- (28) Uwagi przedstawione przez zainteresowane strony zostały rozpatrzone i w stosownych przypadkach uwzględnione.

- (29) Rząd Chin („rząd ChRL”) stwierdził, że wspomniany dokument dotyczący ujawnienia ustaleń nie spełnia norm określonych w art. 22.3 i 22.5 ASCM, ponieważ nie określono w nim wystarczająco szczegółowo ustaleń i wniosków organu prowadzącego dochodzenie. Rząd ChRL nie przedstawił jednak żadnego konkretnego przykładu tego rzekomego niespełnienia norm. Po dokładnym przeglądzie tego dokumentu Komisja jest zdania, że zawiera on informacje wystarczające do umożliwienia rządowi ChRL wykonywania przysługujących mu praw do obrony.
- (30) Pewnych informacji nie można było przedstawić w dokumencie dotyczącym ujawnienia ustaleń, gdyż były to poufne informacje handlowe, i zostały one ujawnione wyłącznie objętym próbą producentom eksportującym, których dotyczy postępowanie. Objętym próbą producentom eksportującym przesłano szczegółowe poufne ustalenia zawierające obliczenia i informacje na temat każdego programu i korzyści, wobec których zastosowano środki wyrównawcze, i wyznaczono termin 25 dni na zgłoszenie uwag.

5. Okres objęty dochodzeniem

- (31) Dochodzenie dotyczące subsydiowania i powstałej szkody objęło okres od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od dnia 1 stycznia 2009 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

1. Produkt objęty postępowaniem

- (32) Produktem objętym dochodzeniem jest szkło solarne zawierające płaskie hartowane szkło sodowo-wapniowe o zawartości żelaza mniejszej niż 300 ppm, współczynnika przepuszczalności promieniowania słonecznego ponad 88 % (pomiar dokonany przy zakładanych parametrach AM 1,5 300-2 500 nm), odporności na działanie wysokich temperatur do 250 °C (pomiar dokonany zgodnie z normą EN 12150), odporności na szok termiczny $\Delta 150$ K (pomiar dokonany zgodnie z normą EN 12150) i o wytrzymałości mechanicznej 90 N/mm² lub większej (pomiar dokonany zgodnie z normą EN 1288-3) („produkt objęty postępowaniem”, zazwyczaj określane jako „szkło solarne”). Produkt objęty postępowaniem jest obecnie objęty kodem CN ex 7007 19 80.

2. Produkt podobny

- (33) W ramach dochodzenia wykazano, że produkt objęty postępowaniem, produkt produkowany i sprzedawany na rynku krajowym w ChRL, a także produkt produkowany i sprzedawany w Unii przez przemysł unijny mają podobne podstawowe właściwości i zastosowania fizyczne, chemiczne i techniczne. Dlatego uznaje się je za produkty podobne w rozumieniu art. 2 lit. c) rozporządzenia podstawowego.

3. Zakres produktów

- (34) Jeden z importerów niepowiązanych wniósł o wyłączenie z zakresu dochodzenia szkła ogrodniczego wykorzystwanego do budowy szklarni, argumentując, że w przypadku takich konstrukcji stosuje się szkło o różnorodnej wielkości, podczas gdy szkło solarne wytwarzane jest jedynie w pewnych ustalonych wielkościach. Importer ten przedstawił również certyfikat zaświadczenia, że część jego przywozu stanowi szkło o zawartości żelaza wyższej niż 300 ppm. W rezultacie przywóz ten nie wchodzi w zakres produktu. W odniesieniu do pozostałej części jego przywozu, Komisja uważa, że pomimo różnicy w wielkości, takie tafle szkła mogą być również wykorzystywane jako szkło solarne. W celu obejścia cła importerzy mogliby przykładowo zamawiać większe tafle szkła, niż potrzebują, i następnie ciąć to szkło dopiero w Unii. Dlatego też szkło ogrodnicze o zawartości żelaza niższej niż 300 ppm stanowi część produktu objętego postępowaniem.
- (35) Kolejny niepowiązany importer twierdził, że przywożone przez niego szkło wykorzystywane do produkcji mebli (do szklanych półek, wypełnień panelowych, blatów, paneli do drzwi przesuwanych, paneli służących jako górna pokrywa mebli itp.) ma takie same lub bardzo podobne właściwości techniczne jak szkło solarne, jednak zwrócił się z wnioskiem o wyłączenie tego szkła z zakresu dochodzenia, jako że ma ono inne zastosowanie końcowe.
- (36) Na podstawie przedstawionych dowodów wydaje się jednak, że większa część szkła, które ten importer niepowiązany przywozi, nie posiada wszystkich opisanych powyżej właściwości technicznych szkła solarnego. W szczególności sześć rodzajów przywożonego szkła posiada zawartość żelaza znacznie powyżej 300 ppm, a jeden rodzaj charakteryzuje się zawartością żelaza poniżej 300 ppm, lecz jego współczynnik przepuszczalności promieniowania słonecznego jest znacznie niższy niż minimalna wartość 88 %, która jest wymagana, aby dany produkt zdefiniować jako szkło solarne.
- (37) Importer argumentował, że nawet jeśli te rodzaje szkła nie posiadają jednej z opisanych powyżej właściwości technicznych szkła solarnego, są one zgodne z pierwotną klasyfikacją szkła solarnego, tj. „płaskie hartowane szkło sodowo-wapniowe”. Komisja uważa jednak, że tylko te rodzaje szkła, które posiadają wszystkie właściwości techniczne szkła solarnego, są objęte zakresem dochodzenia. Dlatego żaden z wyżej wymienionych rodzajów szkła przywożonych przez tego konkretnego importera nie wchodzi w zakres dochodzenia.

- (38) Ze względu na pewność prawa trzeba jasno stwierdzić, że każdy rodzaj szkła ogrodniczego lub wykorzystywanego do produkcji mebli, który spełnia parametry techniczne określone w motywie 32, mieści się w zakresie produktu objętego postępowaniem, gdyż może on być wykorzystywany jak szkło solarne.
- (39) Po ujawnieniu ustaleń ten sam importer argumentował, że fakt niewyłączenia ze wspomnianego zakresu szkła solarnego, które może być również wykorzystywane jako szkło do produkcji mebli, powoduje wzrost obciążenia administracyjnego i opóźnienia dla przedsiębiorstw. Jest to rzekomo spowodowane faktem, że przedsiębiorstwa zobowiązane są do wysyłania organom celnym w Unii sprawozdań z badań za każdym razem, gdy organy celne mają wątpliwości, czy przywożone towary podlegają środkom.
- (40) Komisja uważa, że tych rodzajów szkła nie należy wykluczać z zakresu dochodzenia, ponieważ szkło solarne może być wykorzystywane w ogrodnictwie i produkcji mebli. Aby zapewnić właściwą ochronę przemysłu Unii przed szkodliwym wpływem subsydiów, wobec których zastosowano środki wyrównawcze, należy unikać luk, które mogą umożliwiać obchodzenie przepisów. Pozytywny wpływ odpowiedniej ochrony przeważa nad negatywnym wpływem wynikającym z dodatkowego obciążenia administracyjnego, które może spoczywać na zainteresowanym importerze.
- (41) Ten sam importer argumentował także, że z definicji produktu, którego dotyczy postępowanie, należy wyłączyć szkło typu *float*, jako że proces jego produkcji różni się od procesu produkcji szkła walcowanego, które jest postrzegane przez importera jako jedyny rodzaj szkła solarnego. Importer twierdził, że produkty wyposażenia wnętrz ze szkła typu *float* nie mogą być wykorzystywane jako szkło solarne, i dlatego należy je wyłączyć z zakresu dochodzenia. Szkła typu *float* nie można jednak wykluczyć z zakresu dochodzenia, ponieważ posiada ono wszystkie wyżej wymienione właściwości techniczne. Poufne dokumenty przedstawione w trakcie dochodzenia przez zainteresowane strony wykazały, że szkło typu *float* może być wykorzystywane jako szkło solarne i jest ono wytwarzane zarówno przez przemysł unijny, jak i przez eksporterów chińskich. Znajduje to potwierdzenie w ogólnodostępnych informacjach znajdujących się w internecie⁽¹⁾. Szkło typu *float* jest zatem nadal objęte zakresem dochodzenia.

C. SUBSYDIUM

1. Wprowadzenie

- (42) Skarżący twierdził, że ChRL subsydiuje swój przemysł produkujący szkło solarne. Skarga zawiera dowody *prima facie* potwierdzające kilka praktyk subsydiowania zawartych zarówno w ustawodawstwie, jak i w szeregu dokumentów politycznych i dotyczących planowania, które stanowią podstawę dla pomocy państwa w tym sektorze.
- (43) Komisja dokonała przeglądu i analizy dokumentów wymienionych w skardze, a także dodatkowych dokumentów przekazanych w trakcie dochodzenia przez rząd ChRL i producentów eksportujących objętych próbą i uznała, że wiele z tych dokumentów wskazuje na to, że przemysł produkujący szkło solarne w ChRL korzysta z preferencyjnego traktowania w wielu obszarach.
- (44) W 12. planie pięcioletnim rząd ChRL włączył przemysł produkujący szkło solarne do sektorów „kluczowych”⁽²⁾. Rząd ChRL wydał również konkretny dokument programowy, „12. plan pięcioletni dla przemysłu fotowoltaicznego”, który określa szkło jako materiał pomocniczy o kluczowym znaczeniu dla przemysłu fotowoltaicznego, co do którego wymagana jest produkcja krajowa. Plan ten stawia przed rządem wymóg wspierania rozwoju przemysłu i innowacji technologicznych i przyciągania funduszy do tej gałęzi przemysłu.
- (45) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL zakwestionował przytoczenie przez Komisję 12. planu pięcioletniego w kontekście szkła solarnego. Argument ten został odrzucony, gdyż w planie tym wyraźnie wymieniono szkło solarne – w rozdziale 9, w kolumnie 6 w odniesieniu do „kluczowych obszarów rozwoju produkcji”. W 12. planie pięcioletnim wyraźnie określono priorytety rządu ChRL w odniesieniu do okresu, który plan ten obejmuje, a jednym z tych priorytetów jest produkcja szkła solarnego.
- (46) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL zakwestionował przedstawioną przez Komisję interpretację „12. planu pięcioletniego dla przemysłu fotowoltaicznego”, twierdząc, że nie opiera się ona na wnioskach Komisji. Zarzut ten został jednak odrzucony, gdyż jest on wyraźnie sprzeczny z informacjami otrzymanymi od innych departamentów rządu ChRL. W trakcie wizyty w rządzie ChRL Ministerstwo Przemysłu i Technologii Informacyjnej tłumaczyło, że szkło solarne jest objęte wspomnianym planem, który jest w wysokim stopniu skupiony na poprawie jakości, ponieważ szkło solarne dobrej jakości ma kluczowe znaczenie dla promowania przemysłu fotowoltaicznego.

⁽¹⁾ http://www.fsolar.de/cms/fileadmin/user_upload/Bilder/PVSEC_2013/Presse_Information_EU_PVSEC_2013_Paris_ENG.pdf

⁽²⁾ 12. plan pięcioletni, rozdział 9: „stawiać na rozwój szkła fotowoltaicznego, ultracienkiego szkła nośnego [...] i innych nowych materiałów”.

- (47) Waga innowacji i nowych materiałów jest ogólnie wpisana w „12. pięcioletni program dla innowacji technologii przemysłowej”⁽¹⁾, mający na celu wdrożenie planu pięcioletniego, a także „długoterminowego planu rozwoju nauki i technologii”⁽²⁾. Zawarta w nim szczególna rola innowacji technologicznej obejmuje opracowywanie nowych materiałów. W ten kontekst wpisuje się również zawarte w nim konkretne odniesienie do szkła solarnego.
- (48) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL zakwestionował wnioski Komisji, twierdząc, że szkło solarne nie zostało wymienione w żadnym z tych dokumentów. Komisja zwraca uwagę, że oba te dokumenty powstały z myślą o zapewnieniu szczególnej pomocy przedsiębiorstwom wykorzystującym zaawansowane technologie, co zostało omówione w motywach 401 i 402 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1239/2013⁽³⁾ („rozporządzenie dotyczące paneli słonecznych”), w których te same argumenty przytoczył rząd ChRL. Oba dokumenty służą wdrożeniu 12. planu pięcioletniego oraz planu dla przemysłu fotowoltaicznego, a także stanowią pomoc dla przedsiębiorstw wykorzystujących nowe i zaawansowane technologie, do których zalicza się działalność wielu producentów szkła solarnego.
- (49) „Decyzja Rady Państwa nr 40 w sprawie promulgacji i wdrożenia »tymczasowych przepisów w zakresie promowania dostosowania struktury przemysłowej«” (która wraz z załączonymi do niej „tymczasowymi przepisami w zakresie promowania dostosowania struktury przemysłowej” nazywana jest dalej „decyzją nr 40”) stanowi, że rząd ChRL będzie aktywnie wspierać rozwój nowych gałęzi przemysłu energetycznego i przyspieszać rozwój energetyki słonecznej⁽⁴⁾; poleca wszystkim instytucjom finansowym zapewnienie wsparcia kredytowego jedynie dla popieranych projektów (w tej kategorii znajdują się projekty związane ze szkłem solarnym); i obiecuje wdrażanie „innych polityk preferencyjnych w stosunku do popieranych projektów”⁽⁵⁾.
- (50) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL zakwestionował przedstawioną przez Komisję interpretację zarówno art. 5, jak i art. 17 „tymczasowych przepisów w zakresie promowania dostosowania struktury przemysłowej”. Rząd ChRL stwierdził, że w art. 5 nie wymieniono szkła solarnego. Jako że w artykule tym jest jednak mowa o promowaniu rozwoju energetyki słonecznej, do którego niezbędne jest szkło solarne, Komisja uważa, że fakt ten włącza szkło solarne w zakres przepisów tymczasowych.
- (51) Następnie rząd ChRL zakwestionował przedstawioną przez Komisję interpretację art. 17, który, chociaż stanowi, że tylko promowane sektory powinny otrzymywać wsparcie kredytowe, zawiera nakaz, aby udzielać tego wsparcia raczej „zgodnie z zasadami udzielania kredytów”, a nie na zasadach preferencyjnych.
- (52) Ani w trakcie kontroli przedsiębiorstw objętych próbą, ani podczas wizyty złożonej rządowi ChRL nie znaleziono dowodów na przestrzeganie tego przepisu. Banki objęte postępowaniem nie współpracowały w ramach dochodzenia w sposób umożliwiający zbadanie lub zweryfikowanie tego przepisu. W rzeczywistości dochodzenie wykazało, że niektóre przedsiębiorstwa odnoszą korzyści płynące z polityki w zakresie udzielania pożyczek preferencyjnych. W związku z tym Komisja odrzuca twierdzenie rządu ChRL, zgodnie z którym pożyczki dla sektora szkła solarnego były udzielane „zgodnie z zasadami udzielania kredytów”. Kluczowe znaczenie wciąż ma fakt, że wszystkie instytucje finansowe udzielają pożyczek sektorom promowanym, w tym na produkcję szkła solarnego, oraz że wsparcie to jest w rzeczywistości udzielane na warunkach preferencyjnych.
- (53) W 2011 r. Krajowa Komisja Rozwoju i Reform („NDRC”), wydała zalecenie, aby Rada Państwa dokonała przeglądu tego programu w decyzji nr 40. Rada Państwa wydała „decyzję Rady Państwa nr 9 w sprawie promulgacji i wdrożenia katalogu wytycznych dotyczących dostosowania struktury przemysłowej” („decyzja nr 9”). Dokument ten „aktywnie zachęca” rząd ChRL i agencje publiczne do „kierowania rozwojem ważnych gałęzi przemysłu i optymalizacją unowocześniania struktury przemysłu”. W punkcie 12(2) decyzji nr 9 jest konkretnie mowa o wspieraniu produkcji „wysokobezbarwnego szkła typu *float* dla sektora energii słonecznej”.
- (54) W dokumencie pt. „Zarys strategii krajowej w zakresie rozwoju naukowego i technologicznego w perspektywie średnio- i długoterminowej (na lata 2006–2020)”, przyjętym przez rząd ChRL, obiecuje się „zapewnić pierwsze miejsce polityce finansowej”, „zachęcać instytucje finansowe do udzielania preferencyjnego wsparcia kredytowego

⁽¹⁾ Wydane przez Ministerstwo Przemysłu i Technologii Informacyjnej dla okresu 2011–2015.

⁽²⁾ Wydane przez Radę Państwa dla okresu 2006–2020.

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1239/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 325 z 5.12.2013, s. 66).

⁽⁴⁾ Rozdział II, art. 5 tymczasowych przepisów w zakresie promowania dostosowania struktury przemysłowej.

⁽⁵⁾ Rozdział III, art. 17 tymczasowych przepisów w zakresie promowania dostosowania struktury przemysłowej.

na potrzeby ważnych krajowych projektów naukowych i technologicznych związanych z uprzemysłowieniem”, „zachęcać instytucje finansowe do udoskonalania i wzmacniania usług finansowych dla przedsiębiorstw wysoce zaawansowanych technologicznie” oraz „wprowadzić preferencyjne traktowanie podatkowe, aby promować rozwój przedsiębiorstw wysoce zaawansowanych technologicznie”.

- (55) Produkcja szkła solarnego jest objęta zakresem definicji przedsiębiorstwa wykorzystującego zaawansowane technologie, o czym świadczy liczba producentów mających status przedsiębiorstw wykorzystujących nowe i zaawansowane technologie, oraz stanowi nowy sektor przemysłu zarówno w Chinach, jak i w Unii. W tym kontekście Komisja podkreśla również, że jedno z przedsiębiorstw objętych próbą otrzymało szczególną dotację od Krajowej Komisji Rozwoju i Reform („NDRC”) jako nagrodę za innowacje w dziedzinie szkła solarnego, co wyraźnie wskazuje na zainteresowanie rządu ChRL tym sektorem zaawansowanych technologii.
- (56) Skarżący twierdzi, że domniemane subsydia obejmują programy wymienione w sekcji C.2 poniżej. Po kontroli przedsiębiorstw objętych próbą w ChRL oraz wizycie w rządzie ChRL, Komisja przeanalizowała te programy, z których przedsiębiorstwa objęte próbą uzyskały korzyści w okresie objętym dochodzeniem.

2. Inne stwierdzone programy subsydiowania

- (57) Podczas kontroli przedsiębiorstw objętych próbą analiza ich wewnętrznej dokumentacji ujawniła subsydia otrzymywane od władz prowincji, władz miejskich, powiatowych lub okręgowych. Subsytia te nie zostały konkretnie wymienione w skardze. Na podstawie informacji, którymi dysponuje Komisja, nie jest jasne, czy są to subsytia *ad hoc* czy lokalne programy subsydiowania. Jednak lokalny charakter tych programów oznacza, że nie można było racjonalnie oczekiwać, by skarżący byli świadomi szczegółów dotyczących tych subsydiów i dlatego nie są one w skardze bezpośrednio wymienione.
- (58) Komisja zaproponowała dodatkowe konsultacje z rządem ChRL w sprawie tych innych subsydiów, które są bezpośrednio związane z przedsiębiorstwem lub lokalizacją; które stwierdzone zostały na podstawie dokumentacji przedsiębiorstw objętych próbą podczas wizyt weryfikacyjnych; a które nie są wymienione w skardze. Konsultacje te zaproponowane zostały przez Komisję w celu zapewnienia przestrzegania procedur w trakcie dochodzenia. Rząd ChRL nie przyjął tej propozycji, twierdząc, że taka propozycja nie jest zgodna z Porozumieniem w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych („ASCM”).
- (59) Komisja uważa, że te inne subsytia są ściśle związane z rodzajami środków i praktyk zawartymi w skardze i w zawiadomieniu o wszczęciu. Środki te obejmują ten sam rodzaj wkładu finansowego i korzyści w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem, a tym samym wchodzą w zakres definicji „praktyki lub praktyk subwencyjnych będących przedmiotem dochodzenia”, które zgodnie z art. 22.2 ppkt (iii) ASCM muszą być określone w zawiadomieniu o wszczęciu. Programy wspomniane w zawiadomieniu o wszczęciu nie są wyczerpujące, co odzwierciedlone jest w sformułowaniu „Subsydia te obejmują, m.in. [...]” w sekcji 3. Dlatego Komisja stwierdziła, że wspomniane dodatkowe subsytia są objęte zakresem niniejszego postępowania.
- (60) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL zakwestionował przedstawioną przez Komisję interpretację ASCM i stwierdził, że jego zdaniem Komisja nie ma podstawy prawnej do wprowadzenia środków wyrównawczych w odniesieniu do szczególnego subsydium przyznanego jednemu producentowi eksportującemu objętemu próbą, nawet jeżeli subsydium to było bezpośrednio związane z praktyką subwencyjną określoną przez skarżących. Komisja nie zgadza się w tym punkcie z interpretacją ASCM przez rząd ChRL. W przypadkach, w których skarżący stwierdzili praktykę subwencyjną i w których wraz z przykładami programów krajowych w ramach tej samej praktyki subwencyjnej istnieją korzyści lokalne, Komisja uważa, że ma prawo do wprowadzenia środków wyrównawczych w odniesieniu do wszelkich stwierdzonych korzyści. W szczególności dotyczy to sytuacji, w której mechanizm, charakter i skutki zidentyfikowanych korzyści są takie same jak w przypadku innych programów już określonych w skardze i w zawiadomieniu o wszczęciu.

3. Odmowa współpracy i wykorzystanie dostępnych faktów

- (61) W dniu 18 grudnia 2013 r. Komisja powiadomiła rząd ChRL, że rozważy wykorzystanie dostępnych faktów w związku z brakiem odpowiedzi ze strony banków komercyjnych będących własnością państwa, do których rząd ChRL przesłał przekazany mu dodatek.

- (62) Rząd ChRL odpowiedział w dniu 26 grudnia 2013 r., nie zgadzając się na proponowane wykorzystanie art. 28 przeciwko „bankom będącym rzekomo własnością państwa”, nie kwestionując jednak faktu, że banki te nie przedłożyły odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Rząd ChRL nie zakwestionował również faktu, że banki te są własnością państwa. W związku z tym Komisja nie miała innej możliwości niż wykorzystanie najlepszych dostępnych faktów w odniesieniu do informacji, które miały być dostarczone przez banki komercyjne będące własnością państwa.
- (63) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL zakwestionował wykorzystanie art. 28 do zastąpienia informacji, o które wnioskowano w dodatku przesłanym bankom komercyjnym będącym własnością państwa. Komisja nie kwestionuje, że w ramach przedmiotowego dochodzenia rząd ChRL dostarczył informacje oraz że Komisja przeanalizowała te informacje i w stosownych przypadkach wzięła je pod uwagę. Jednak gdy ani rząd ChRL, ani banki komercyjne będące własnością państwa, ani przedsiębiorstwa nie mogły przekazać informacji, na przykład na temat zdolności kredytowej, Komisja zmuszona była wykorzystać „dostępny stan faktyczny” na mocy art. 28 rozporządzenia podstawowego.
- (64) W odniesieniu do innych subsydiów, które nie zostały wyraźnie wymienione w zawiadomieniu o wszczęciu poprzez odniesienie do konkretnego programu, a zostały stwierdzone podczas wizyt weryfikacyjnych u objętych próbą producentów eksportujących, Komisja wykorzystwała do wyciągnięcia wniosków wszystkie dostępne dowody. Te stwierdzone subsydia wchodziły w zakres rodzajów środków i praktyk opisanych w zawiadomieniu o wszczęciu, a Komisja zaproponowała rządowi ChRL dalsze konsultacje w sprawie tych subsydiów, jednak propozycja ta nie została przyjęta. Komisja uważa, że subsydia te są ściśle związane z rodzajami środków i praktyk, o których rzekomy istnieniu wspomina się w skardze i w zawiadomieniu o wszczęciu.
- (65) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL zakwestionował wnioski Komisji w odniesieniu do subsydiów stwierdzonych podczas kontroli przedsiębiorstw objętych próbą oraz w odniesieniu do innych punktów dotyczących programów subsydiowania. Komisja pragnie wyjaśnić, że w tych przypadkach nie stosowała art. 28. Jeżeli współpraca była dobra, lecz informacje po prostu nie mogły zostać dostarczone – na przykład nie można było podać dokładnej podstawy prawnej wypłacenia jednorazowego subsydium – w celu wyciągnięcia wniosku co do tego, czy było to subsydium stanowiące podstawę środków wyrównawczych, wykorzystano dowody dostarczone przez przedsiębiorstwo objęte postępowaniem.
- (66) Rząd ChRL twierdzi również, że Komisja nie ujawniła wystarczających informacji, wykorzystując najlepsze dostępne fakty na mocy art. 28 rozporządzenia podstawowego. Zarzut ten w rzeczywistości odnosi się do wykorzystania wniosków z poprzednich dochodzeń, w trakcie których badane były takie same subsydia. W takich przypadkach Komisja odniosła się do konkretnych motywów danego rozporządzenia i podsumowała sformułowane argumenty.
- (67) Rząd ChRL zwraca uwagę, że w dokumencie dotyczącym ujawnienia ustaleń nie opisano poszczególnych jednorazowych subsydiów stwierdzonych w przedsiębiorstwach objętych próbą. Miało to na celu w szczególności zapewnienie ochrony poufnych informacji handlowych przekazanych Komisji przez przedsiębiorstwa objęte próbą i nie jest możliwe przedstawienie żadnego dalszego niepoufnego streszczenia. Każdemu producentowi eksportującemu objętemu próbą ujawniono wszystkie poufne ustalenia go dotyczące. W przypadku gdy producent eksportujący objęty próbą podał podstawę prawną, odnotowano to w ustaleniach odesłanych danemu przedsiębiorstwu. W każdym przypadku, w którym rządowi ChRL zaproponowano konsultacje w sprawie tych subsydiów, zapewniono mu również możliwość przekazania dalszych istotnych informacji, czego nie uczynił.

4. Programy objęte dochodzeniem

- (68) Komisja przesłała kwestionariusze do rządu ChRL i do objętych próbą producentów eksportujących, prosząc o informacje dotyczące następujących programów, które rzekomo obejmowały przyznawanie subsydiów dla sektora produkcji szkła solarnego:
- preferencyjne kredyty dla sektora produkcji szkła solarnego:
 - linie kredytowe i niskooprocentowane pożyczki udzielane w ramach polityki państwa przez państwowe banki komercyjne i przez publiczne banki rozwoju ⁽¹⁾,
 - programy subsydiowania kredytów eksportowych,
 - poręczenia wywozowe,
 - finansowane przez państwo ubezpieczenie dla ekologicznych technologii („Green express”),

⁽¹⁾ Publiczne banki rozwoju to banki, które nie mają celów komercyjnych, ale są organami publicznymi, którym państwo powierzyło zadanie finansowania projektów realizowanych w oparciu o względy interesu publicznego.

- korzyści finansowe z udzielania dostępu do spółek holdingowych typu *offshore*,
- spłaty pożyczek przez rząd,
- programy dotacji:
 - subsydia „Famous Brands” i „China World Top Brands”,
 - fundusze na zewnętrzny rozwój przemysłu w prowincji Guangdong,
- dostarczanie towarów i świadczenie usług przez rząd za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia:
 - dostarczanie antymonu,
 - dostarczanie energii,
 - przyznawanie prawa do użytkowania gruntów,
- programy zwolnień z podatków bezpośrednich i ulg w zakresie podatków bezpośrednich:
 - zwolnienia lub obniżki podatku dochodowego w ramach programu „bez podatku przez dwa lata, połowa podatku przez trzy lata”,
 - obniżki podatku dochodowego dla przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym w oparciu o położenie geograficzne,
 - zwolnienia z lokalnego podatku dochodowego i ulgi w zakresie lokalnego podatku dochodowego dla „wydajnych przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym”,
 - ulgi w zakresie podatku dochodowego dla przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym nabywających urządzenia produkcji chińskiej,
 - odliczenia podatkowe na badania i rozwój dla przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym,
 - preferencyjny podatek dochodowy od osób prawnych dla przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym uznanych za należące do sektora wykorzystującego zaawansowaną oraz nową technologię,
 - ulgi podatkowe dla przedsiębiorstw z branż wykorzystujących zaawansowane lub nowe technologie zaangażowanych w wyznaczone projekty,
 - preferencyjna polityka podatkowa w zakresie podatku dochodowego wobec przedsiębiorstw z regionu północno-wschodniego,
 - programy podatkowe w prowincji Guangdong,
 - zwolnienia z opodatkowania dywidend wypłacanych między kwalifikującymi się przedsiębiorstwami będącymi rezydentami,
- programy w zakresie podatków pośrednich i należności celnych przywozowych:
 - zwolnienia z VAT dla przywożonego wyposażenia,
 - obniżki podatku VAT dla przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym nabywających urządzenia produkcji chińskiej,
 - zwolnienia z podatku VAT i taryf celnych w przypadku zakupu środków trwałych w ramach „Foreign Trade Development Programme” (programu rozwoju handlu zagranicznego),
- inne dotacje i inne programy subsydiowania (w tym programy samorządowe na poziomie prowincji, programy miejskie, powiatowe i okręgowe).

5. Pożyczki udzielane zgodnie z polityką preferencyjną oraz inne instrumenty finansowe, gwarancje i ubezpieczenia

5.1. Pożyczki preferencyjne

a) W p r o w a d z e n i e

- (69) Komisja przesłała rządowi ChRL dodatek do przekazania bankom komercyjnym będącym własnością państwa, publicznym bankom rozwoju i prywatnym instytucjom finansowym pożyczającym środki pieniężne przedsiębiorstwom objętym próbą w okresie objętym dochodzeniem. Rząd ChRL poinformował Komisję, że przekazał dodatek, ale nie otrzymał żadnej odpowiedzi. Jak przedstawiono powyżej, Komisja powiadomiła w związku z tym rząd ChRL, że z powodu tego braku współpracy zastosuje art. 28 oraz wykorzysta dostępne fakty, które posłużą do wyciągnięcia wniosków w tej kwestii.

b) P o d s t a w a p r a w n a

- (70) W Chinach pożyczki preferencyjne przewidziane są w następujących przepisach prawa: *Ustawa ChRL o bankach komercyjnych* („ustawa bankowa”), *Zasady ogólne dotyczące pożyczek* opublikowane przez Ludowy Bank Chin („LBCh”) w dniu 28 czerwca 1996 r. i decyzja nr 40 Rady Państwa, jak podano powyżej.

c) Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (71) W poprzednich dochodzeniach antysubsydyjnych wobec ChRL ustalono, że system bankowy w Chinach zdominowany jest przez banki będące własnością państwa lub banki, w których państwo posiada kontrolny pakiet akcji. Oba te rodzaje banków określane są jako banki komercyjne będące własnością państwa. Komisja ustaliła również, że banki komercyjne będące własnością państwa pełnią władzę publiczną. Komisja nie znalazła dowodów na to, by sytuacja ta uległa zmianie. Jak odnotowano w motywie 161 rozporządzenia dotyczącym paneli słonecznych, w którym mowa o ostatnim dochodzeniu obejmującym ten temat, pięć największych banków komercyjnych będących własnością państwa (Agricultural Bank of China, Bank of China, China Construction Bank, Bank of Communications i ICBC) stanowi pod względem sumy bilansu ponad 50 % sektora bankowego.
- (72) W oparciu o dostępne fakty, w tym fakty zawarte w rozporządzeniu dotyczącym paneli słonecznych, potwierdza się, że banki komercyjne będące własnością państwa są organami publicznymi w rozumieniu art. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego, jak opisano szczegółowo w motywach 158–168 rozporządzenia dotyczącego paneli słonecznych.
- (73) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL zakwestionował ten wniosek, twierdząc, że Komisja nie podała powodów uznania banków komercyjnych będących własnością państwa za organy publiczne. Komisja odrzuciła ten zarzut, ponieważ powody uznania banków komercyjnych będących własnością państwa za organy publiczne zostały określone w motywach 158–168 rozporządzenia dotyczącego paneli słonecznych, a rząd ChRL nie przekazał żadnych informacji, które byłyby sprzeczne z tymi najlepszymi dostępnymi faktami. Podsumowując:
- a) banki komercyjne będące własnością państwa mają największy udział w rynku i są głównymi podmiotami na rynku ChRL;
 - b) na podstawie dostępnych faktów ustalono, że banki komercyjne będące własnością państwa są kontrolowane przez rząd za pośrednictwem własności państwa, kontroli administracyjnej nad ich działalnością komercyjną, w tym poprzez ustanawianie limitów w odniesieniu do stóp procentowych, które mogą oferować;
 - c) ustawa o bankach oraz inne przepisy ustawowe i wykonawcze zobowiązują banki do udzielania kredytów zgodnie z potrzebami gospodarki krajowej, zapewniania wsparcia kredytowego promowanym projektom oraz priorytetowego traktowania przedsiębiorstw wykorzystujących nowe i zaawansowane technologie.
- (74) Wnioski zawarte w tych motywach są aktualne, gdyż zostały opublikowane dopiero pod koniec 2013 r. i z pełną wiedzą o dokonanej w lipcu 2013 r. zmianie polityki dotyczącej dolnych pułapów stóp procentowych w Chinach.
- (75) Podobnie jak w poprzednich dochodzeniach, Komisja starała się ustalić rolę odgrywaną przez rząd ChRL i, w szczególności przez bank centralny, Ludowy Bank Chin („LBCh”), na rynkach finansowych i w sektorze bankowym, w odniesieniu do pożyczek dla sektora szkła solarnego. Podczas gdy współpraca z rządem ChRL i z LBCh była ogólnie zadowalająca, LBCh nie przedstawił pełnego tekstu „Okólnika w sprawie dostosowywania stopy procentowej depozytów i pożyczek” (Yinfa (2004) 251) określającego dolne i górne pułapy stóp procentowych dla kredytów i depozytów. Dla kredytów udzielanych przez banki komercyjne (zarówno banki komercyjne będące własnością państwa, jak i prywatne banki komercyjne) i przez publiczne banki rozwoju, w okólniku ustanowiono jedynie dolny pułap stóp procentowych. W przypadku pożyczek preferencyjnych i pożyczek, w odniesieniu do których rząd ChRL przyjął przepisy szczegółowe, zgodnie z treścią okólnika podwyższenie stóp procentowych nie jest dozwolone. Górna granica stóp procentowych jest dokładnie określona w przepisach szczegółowych mających zastosowanie do tych pożyczek.
- (76) Podczas wizyty weryfikacyjnej Komisji LBCh poinformował, że wspomniany okólnik nie może być dostarczony, ponieważ nie jest on dostępny publicznie na stronie internetowej banku. W trakcie wyszukiwania w internecie znaleziono jednak kopię okólnika i tłumaczenie na język angielski w pakiecie dokumentów przekazanych kilka lat temu przez rząd ChRL władzom Australii⁽¹⁾. Ze względu na brak oficjalnej kopii otrzymanej bezpośrednio od rządu ChRL Komisja wykorzystała tę wersję jako prawdziwą i kompletną kopię przedmiotowego okólnika.
- (77) Z treści okólnika wynika, że LBCh miał wpływ na ustalanie stóp procentowych dla pożyczek przyznanych w okresie objętym dochodzeniem przez banki komercyjne będące własnością państwa w ChRL. Rząd ChRL wyjaśnił, że w lipcu 2013 r. LBCh zlikwidował zarówno dolny, jak i górny pułap dla stóp procentowych pożyczek. Zostało to odnotowane, ale ponieważ nastąpiło to po upływie okresu objętego dochodzeniem, nie ma to wpływu na przedstawione w niniejszym dokumencie wnioski. W żadnym przypadku dolny pułap stóp procentowych obowiązujący w okresie objętym dochodzeniem nie jest jedynym argumentem, na podstawie którego Komisja uznaje banki komercyjne będące własnością państwa za organy publiczne. Niezależnie od tego wnioski zawarte w motywach 158–168 rozporządzenia dotyczącego paneli słonecznych nadal obowiązują.

(1) <http://www.adcommission.gov.au/cases/documents/141-AttachmentstoPreliminaryReportonExistenceofCVSubsides-GovofthePeoplesRepublicofChina-N.pdf>

- (78) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL przedstawił szereg uwag na temat okólnika „YinFa (2004) 251”, nie wyjaśniając, dlaczego nie przekazał Komisji pełnego tekstu tego okólnika i nie potwierdzając, czy tekst przekazany organom australijskim, a znaleziony przez Komisję, był dokładny. Jak już wcześniej ustalono w trakcie dochodzenia dotyczącego paneli słonecznych, w okólniku tym wyraźnie sformułowano instrukcje LBCh dla banków dotyczące udzielania kredytów. Jak stwierdzono we wcześniejszych dochodzeniach, treść tego okólnika jest ważna dla zrozumienia roli, jaką rząd ChRL i LBCh odgrywają w kierowaniu bankami i udzielaniu kredytów.
- (79) Wnioski Komisji pozostają takie same jak te zawarte w rozporządzeniu dotyczącym paneli słonecznych, tj. po pierwsze, art. 34 ustawy bankowej zawiera w stosunku do banków w ChRL wymóg prowadzenia działalności kredytowej zgodnie z potrzebami krajowej gospodarki. Potrzeby krajowej gospodarki określone są w 12. planie pięcioletnim.
- (80) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL zakwestionował przedstawioną przez Komisję interpretację art. 34 ustawy bankowej, stwierdzając, że „zdanie to jest niejednoznaczne i nie daje bankom żadnych wyraźnych wytycznych dotyczących prowadzenia działalności w określony sposób. W żadnym dokumencie nie opisano potrzeb gospodarki krajowej, ani w 12. planie pięcioletnim, ani w innym rozporządzeniu lub innej decyzji”.
- (81) Różni się to od interpretacji art. 34 przeprowadzonej przez rząd ChRL w dochodzeniu dotyczącym paneli słonecznych, w którym rząd ChRL opisał ten przepis jako „neutralny”. Komisja nie zgadza się z oceną rządu ChRL. Komisja uważa, iż polityka dotycząca gospodarki krajowej została określona w 12. planie pięcioletnim i w szczegółowym planie dla przemysłu fotowoltaicznego oraz że instytucje finansowe są zachęcane do udzielania kredytów sektorom promowanym, takim jak sektor szkła solarnego. Rząd ChRL nie wykazał, że jest inaczej.
- (82) Rząd ChRL zwrócił uwagę Komisji na inne artykuły ustawy bankowej, a konkretnie na art. 4, 5 i 7, które powinny zagwarantować, aby kredyty były udzielane bez ingerencji i po przeprowadzeniu oceny kredytowej. Komisja przyjmuje do wiadomości, że artykuły te istnieją, ale zwraca uwagę, że rząd ChRL, banki i przedsiębiorstwa objęte próbą i postępowaniem nie były w stanie wykazać, że kredytów tych udzielono bez ingerencji – biorąc pod uwagę preferencyjne pożyczki udzielane sektorowi szkła solarnego – oraz po przeprowadzeniu oceny kredytowej, ponieważ nie przedstawiono w charakterze dowodów żadnych umów pożyczki ani ocen ryzyka, w tym ratingów kredytowych, mimo że Komisja o to wnioskowała, ani nie stwierdzono, aby takie umowy lub oceny były powiązane z jakąkolwiek pożyczką udzieloną któremukolwiek z producentów eksportujących objętych próbą.
- (83) Po drugie, banki zobowiązane są do udzielania wsparcia kredytowego dla sektorów popieranych na mocy decyzji nr 40 oraz decyzji nr 9, które mają moc prawną. Rząd ChRL potwierdził podczas kontroli w Ministerstwie Handlu, że sektor szkła solarnego jest sektorem promowanym. Jest to zgodne z katalogiem wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłowej z 2011 r., który rząd ChRL przekazał w swojej odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i w którym szkło solarne zaliczono do kategorii promowanej.
- (84) Decyzja nr 40 zawiera wytyczne dla wszystkich instytucji finansowych w formie wiążących instrukcji dotyczących promowania i wspierania promowanych sektorów, a przemysł produkujący szkło solarne jest sektorem promowanym.
- (85) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL zakwestionował przeprowadzoną przez Komisję ocenę wpływu decyzji nr 40 i załączonych do niej rozporządzeń oraz decyzji nr 9. Komisja potwierdza, że zgodnie z jej oceną zarówno decyzji nr 40, jak i załączonych rozporządzeń, w dokumentach tych określono potrzeby gospodarki krajowej. Sformułowano w nich strategię dla rządu i dla sektora finansowego, a w szczególności dotyczą one udzielania bezpośrednich pożyczek przez instytucje finansowe sektorom promowanym, takim jak sektor szkła solarnego.
- (86) Rząd ChRL został poproszony o wyjaśnienie statusu prawnego decyzji Rady Państwa, takiej jak decyzja nr 40. Udzielona odpowiedź zawierała jedynie informację, że jest to rozporządzenie wydane przez Radę Państwa i nie jest ono częścią prawa chińskiego. Rząd ChRL nie dostarczył jednak żadnych dowodów na poparcie tego twierdzenia. Stanowisko przyjęte przez rząd ChRL jest sprzeczne z publicznie dostępnymi informacjami, według których Rada Państwa jest najwyższym organem administracyjnym, posiadającym normatywne uprawnienia administracyjne. Według tych źródeł decyzje Rady Państwa są prawnie wiążące⁽¹⁾. W związku z tym, na podstawie dostępnych faktów Komisja przyjmuje stanowisko, że decyzja nr 40 i dołączone do niej decyzje wykonawcze, takie jak decyzja nr 9, są przepisami administracyjnymi, a zatem jako takie stanowią część prawa chińskiego.

(1) <http://www.china.org.cn/english/kuaixun/76340.htm>

- (87) W związku z powyższym Komisja potwierdza analizę przedstawioną w motywie 191 rozporządzenia dotyczącego paneli słonecznych, w którym stwierdza się, że decyzja nr 40 oraz decyzja nr 9 są prawnie wiążące dla innych organów publicznych i podmiotów gospodarczych.
- (88) Komisja zbadała również, czy w ChRL rząd powierza lub nakazuje prywatnym bankom udzielanie preferencyjnych pożyczek producentom z sektora szkła solarnego w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego.
- (89) Artykuł 34 ustawy bankowej stosuje się również do prywatnych banków w Chinach. Rząd ChRL i zainteresowane strony nie przedstawiły żadnych dowodów na to, że wnioski w sprawie sytuacji prawnej przedstawione w motywie 174 rozporządzenia dotyczącego paneli słonecznych, a mianowicie, że rząd ChRL wydaje im instrukcje w taki sam sposób jak bankom będącym własnością państwa, nie mają już zastosowania. Artykuł 34 ustawy bankowej stanowi, że bankom poleca się „prowadzić działalność kredytową zgodnie z zapotrzebowaniem krajowej gospodarki i rozwojem społecznym oraz zgodnie z duchem polityki przemysłowej państwa”⁽¹⁾. W tych okolicznościach, jak określono w motywie 188 rozporządzenia dotyczącego paneli słonecznych, strategia udzielania pożyczek zarówno dla banków komercyjnych będących własnością państwa, jak i dla prywatnych banków, jest wyznaczana przez rząd ChRL.
- (90) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL zakwestionował stwierdzenie, zgodnie z którym powierza on zadania prywatnym bankom w ChRL lub kieruje nimi, oraz zakwestionował w szczególności znaczenie, jakie Komisja przypisała art. 34 ustawy bankowej, twierdząc, że „to, co stanowi »potrzeby gospodarki krajowej« jest otwarte na interpretację i w sposób oczywisty różni się w zależności od osoby/organo interpretujących ten przepis”.
- (91) Należy zaznaczyć, że rząd ChRL, nie zgadzając się z interpretacją Komisji, nie przedstawił własnej interpretacji swojej ustawy.
- (92) Komisja musi jednak tylko odnieść się do ustaleń poczynionych we wcześniejszych dochodzeniach i faktów dostępnych w tej sprawie, aby potwierdzić wniosek, zgodnie z którym potrzeby gospodarki krajowej są określone w planach i rozporządzeniach wydanych przez ChRL oraz że art. 34 zobowiązuje banki do udzielania pożyczek zgodnie z zawartymi w tych dokumentach opisami gospodarki krajowej, które obejmują promowanie produkcji szkła solarnego.
- (93) Dlatego Komisja podtrzymuje ustalenie, zgodnie z którym ChRL powierza i nakazuje prywatnym bankom udzielanie pożyczek sektorom promowanym zgodnie z art. 34 ustawy bankowej.
- (94) Komisja stwierdza zatem, że w przypadku pożyczek udzielanych w ChRL przez banki komercyjne będące własnością państwa mamy do czynienia z wkładem finansowym na rzecz producentów szkła solarnego w formie bezpośredniego transferu środków finansowych przez rząd, jak określono w art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego.
- (95) Te same dowody wskazują również, że banki komercyjne będące własnością państwa (podobnie, jak i banki prywatne) zależne są od pełnomocnictw i nakazów wydawanych przez rząd, co w konsekwencji potwierdza istnienie wkładu finansowego w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego.
- (96) W odniesieniu do szczególnego charakteru Komisja zauważa, że rząd ChRL kieruje preferencyjne kredyty do ograniczonej liczby gałęzi przemysłu, a sektor szkła solarnego, jako część sektora fotowoltaicznego jest jedną z nich, jak to przedstawiono szczegółowo w motywie 172 rozporządzenia dotyczącego paneli słonecznych. W 12. planie pięcioletnim rząd ChRL włączył przemysł produkujący szkło solarne do sektorów „kluczowych”. Decyzja nr 40 stanowi, że rząd ChRL będzie aktywnie wspierać rozwój nowych gałęzi przemysłu energetycznego i przyspieszać rozwój energetyki słonecznej. Poleca się wszystkim instytucjom finansowym zapewnienie wsparcia kredytowego jedynie dla popieranych projektów (w tej kategorii znajdują się projekty związane ze szkłem solarnym). Decyzja ta zawiera również obietnicę wdrażania „innych polityk preferencyjnych w stosunku do popieranych projektów”.
- (97) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL zakwestionował ustalenie szczególności, a przede wszystkim interpretację 12. planu pięcioletniego przez Komisję, stwierdzając, że „nie ma on mocy prawnej, gdyż nie jest dokumentem wiążącym”. Komisja nie zgadza się z tym stwierdzeniem i zwraca uwagę, że w trakcie wcześniejszych dochodzeń rząd ChRL wysuwał te same argumenty, które również wtedy nie zostały przyjęte. W tekście 12. planu pięcioletniego stwierdzono, że plan ten został „przedyskutowany i zatwierdzony przez Ogólnochińskie Zgromadzenie Przedstawicieli Ludowych i ma moc przepisów ustawowych”.

⁽¹⁾ Artykuł 34 ustawy o bankach komercyjnych.

- (98) Komisja stwierdza zatem, że subsydia w formie pożyczek preferencyjnych nie są powszechnie dostępne i tym samym są szczególne w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (99) Korzyść istnieje w zakresie, w jakim pożyczki rządowe lub pożyczki udzielane przez organy prywatne, którym rząd powierzył lub wyznaczył takie zadanie, są przyznawane na bardziej korzystnych warunkach niż warunki, jakie odbiorca mógłby faktycznie uzyskać na rynku.
- (100) Podobnie jak w poprzednich dochodzeniach Komisja próbowała weryfikować oceny ryzyka kredytowego sporządzone przez banki, które w OD pożyczki środki pieniężne przedsiębiorstwom objętym próbą. Przedsiębiorstwa nie dostarczyły żadnych dowodów dotyczących ich ratingu kredytowego, a banki nie współpracowały w dochodzeniu. W związku z tym Komisja nie mogła stwierdzić istnienia jakichkolwiek dowodów na to, że pożyczki dla przedsiębiorstw sektora szkła solarnego oparte były na ocenie ryzyka, a stopa procentowa została ustalona w wyniku tej czynności.
- (101) Wobec braku informacji przekazanych przez rząd ChRL, producentów eksportujących lub banki, aby ustalić, czy preferencyjne kredyty w ChRL w rzeczywistości przyniosły korzyści objętym próbą producentom eksportującym, którzy otrzymali pożyczki z banków w ChRL, Komisja oparła się na dostępnych faktach.
- (102) Tak jak w dochodzeniu dotyczącym paneli słonecznych, Komisja zaczęła od zbadania stóp procentowych banku centralnego, oficjalnie publikowanych przez LBCh dla pożyczek udzielanych w chińskich yuanach renminbi („CNY”). Średnia stopa procentowa wynosiła w okresie dochodzenia 6,26 %.
- (103) Komisja skorygowała następnie stopy procentowe LBCh w celu uwzględnienia ryzyka kredytowego tych przedsiębiorstw. Nie przedstawiły one jednak żadnych niezależnie sporządzonych ratingów kredytowych lub podobnych informacji, które pozwoliłyby Komisji obliczyć rating kredytowy. W każdym razie Komisja ustaliła w poprzednich dochodzeniach, że rządowe wsparcie wpływa na wiarygodność ratingów kredytowych chińskich przedsiębiorstw oraz że nie ma żadnych dowodów, że przeprowadzono rzeczową ocenę ryzyka w odniesieniu do pożyczkobiorców. Komisja zastosowała zatem tę samą metodykę, co w dochodzeniu dotyczącym paneli słonecznych, i przyjęła, że wszystkie te przedsiębiorstwa miały rating nieinwestycyjny klasy „BB” w skali agencji ratingowej Bloomberg.
- (104) Premia dla obligacji emitowanych przez przedsiębiorstwa z ratingiem BB w porównaniu z obligacjami wyemitowanymi przez spółki z ratingiem AAA (które mają obligacje ChRL), zgodnie z ustaleniami agencji Bloomberg, została następnie dodana do średniego oprocentowania kredytów LBCh w OD. Wynik był referencyjną stopą procentową w OD na kredyty w CNY dla przedsiębiorstw objętych próbą, w wysokości 10,37 %.
- (105) Porównując tę referencyjną stopę procentową z rzeczywistą stopą procentową zastosowaną w stosunku do tych przedsiębiorstw w OD, Komisja stwierdziła, że pożyczki przyznawane są sektorowi szkła solarnego na zasadach i warunkach korzystniejszych niż rynkowe.
- (106) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL zakwestionował wybraną przez Komisję stopę referencyjną oraz wnioski, które Komisja sformułowała w oparciu o porównanie tej stopy referencyjnej z rzeczywistą stopą procentową.
- (107) Porównanie stopy referencyjnej z rzeczywistą stopą procentową wyraźnie pokazuje, że producenci eksportujący objęci próbą, którzy zacięgnęli w chińskich bankach kredyty w CNY, korzystali ze stóp procentowych niższych niż zwykle komercyjne stopy procentowe dla przedsiębiorstw znajdujących się w ich sytuacji finansowej.
- (108) Po drugie, Komisja faktycznie wiedziała, że w lipcu 2013 r. LBCh podniósł dolny pułap w odniesieniu do kredytów i wspomniała o tym w dokumencie dotyczącym ujawnienia ustaleń. Nie zmienia to jednak wniosku, zgodnie z którym rząd ChRL ingeruje w działalność kredytową banków w Chinach, w szczególności poprzez stosowanie decyzji nr 40 i załączonych rozporządzeń oraz poprzez przepisy określone w art. 34 ustawy bankowej.
- (109) Po trzecie, Komisja obliczyła stopę referencyjną wyłącznie dla pożyczek udzielonych w CNY, ponieważ producenci eksportujący objęci próbą nie zacięgnęli w chińskich bankach kredytów w EUR ani w USD.
- (110) Wreszcie rząd ChRL zażądał przedstawienia dalszych informacji na temat przyczyny uznania przez Komisję, że rating kredytowy producentów eksportujących objętych próbą wynosi BB. Przyczyną określenia ratingu kredytowego jako BB był fakt, że z powodu braku współpracy ze strony banków objętych postępowaniem Komisja nie otrzymała dowodów na to, że dla któregośkolwiek producenta eksportującego objętego próbą obliczono jakikolwiek rating kredytowy. Rating kredytowy BB nie jest również niekorzystnym wnioskiem i w rzeczywistości działa na korzyść przedsiębiorstw objętych próbą i postępowaniem, gdyż jest najwyższym ratingiem nieinwestycyjnym na rynkach finansowych.

(111) Na mocy art. 28 Komisja była zobowiązana do wykorzystania najlepszych dostępnych faktów, które zaczerpnięto z wniosków zawartych w rozporządzeniu dotyczącym paneli słonecznych, w których w odniesieniu do przedsiębiorstw objętych próbą zastosowano rating kredytowy BB. W tym przypadku uznano to za uzasadnione i po ujawnieniu ustaleń nie otrzymano żadnych dowodów na to, że banki objęte postępowaniem przyznały przedsiębiorstwom objętym próbą inne ratingi kredytowe.

d) Wnioski

(112) Na podstawie ustaleń wynikających z dochodzenia Komisja stwierdza, że sektor produkcji szkła solarnego w Chinach korzystał w OD z preferencyjnych pożyczek, zarówno od banków państwowych, jak i od banków prywatnych. Finansowanie sektora szkła solarnego stanowi subsydiów w rozumieniu rozporządzenia podstawowego, ponieważ:

(a) ma miejsce finansowy wkład rządu, jak określono w art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i);

(b) ma miejsce powierzanie i wyznaczanie zadań przez rząd, jak określono w art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iv); oraz

(c) zgodnie z wymogami art. 3 pkt 2 w ten sposób zostaje przyznane świadczenie.

(113) W świetle istnienia wkładu finansowego korzyści dla producentów eksportujących oraz szczególności przedmiotowe subsydiów należy uznać za stanowiące podstawę środków wyrównawczych.

(114) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL zakwestionował zastosowanie ustaleń pochodzących z wcześniejszych dochodzeń do sformułowania wniosków dotyczących subsydiowania w przedmiotowej sprawie i w szczególności zarzucił Komisji, że nadmiernie polega na ustaleniach zawartych w rozporządzeniu dotyczącym paneli słonecznych.

(115) Zarzut ten odrzucono. Jak zauważono wcześniej, ze względu na brak współpracy ze strony banków w ChRL Komisja była zmuszona do zastosowania przepisów art. 28 i wykorzystania najlepszych dostępnych faktów. Dochodzenie dotyczące paneli słonecznych jest najnowsze i zawiera najbardziej aktualne ustalenia dotyczące subsydiowania w Chinach. Panele słoneczne nie są tym samym produktem co szkło solarne, ale oba te produkty należą do tego samego sektora nowych źródeł energii i uwzględniono je w tych samych dokumentach przedstawiających plany rządu. Wobec braku innych informacji właściwe jest zatem wykorzystanie jako „najlepszych dostępnych faktów” ustaleń poczynionych w trakcie dochodzenia dotyczącego paneli słonecznych. Rząd ChRL twierdził również, że w okresie od dochodzenia dotyczącego paneli słonecznych do przedmiotowego dochodzenia miały miejsce istotne zmiany, w szczególności podniesienie przez LBCh dolnego pułapu stóp procentowych w lipcu 2013 r. Zarzut ten został odrzucony, ponieważ wnioski z dochodzenia dotyczącego paneli słonecznych odnoszą się do okresu objętego tymże dochodzeniem, tak jak przedmiotowe dochodzenie odnosi się do okresu objętego przedmiotowym dochodzeniem. W obu przypadkach podniesienie dolnego pułapu stóp procentowych nastąpiło po zakończeniu obu okresów objętych dochodzeniem i dlatego nie wpływa na stosowanie art. 28 oraz ustaleń poczynionych w ramach dochodzenia dotyczącego paneli słonecznych jako najlepszych dostępnych faktów.

(116) Wszystkie przedsiębiorstwa objęte próbą z wyjątkiem jednego otrzymały pożyczki zarówno od banków komercyjnych będących własnością państwa, jak i od banków prywatnych. Jedno przedsiębiorstwo było finansowane wyłącznie przez swoją zagraniczną spółkę dominującą i nie wystąpiło żadną pożyczkę z banków prowadzących działalność w ChRL.

(117) Po ujawnieniu ustaleń jedno z przedsiębiorstw objętych próbą zakwestionowało wniosek Komisji i stwierdziło, że Komisja nie poprosiła go o przedstawienie jego niezależnego ratingu kredytowego. Komisja poprosiła jednak to przedsiębiorstwo o przekazanie wszystkich informacji dotyczących otrzymanych przez nie pożyczek, lecz nie przedstawiło ono niezależnego ratingu kredytowego. Jeżeli przedsiębiorstwo to posiadało takie informacje, powinno było je przedstawić ze względu na zarzuty zawarte w skardze oraz informacje wymagane w kwestionariuszu. W szczególności, biorąc pod uwagę informacje zawarte w dokumencie dotyczącym ujawnienia ustaleń, przedsiębiorstwo to powinno było natychmiast przedstawić niezależny rating kredytowy, jeżeli go posiadało. Ten argument zostaje więc odrzucony.

e) Obliczanie wysokości subsydiów

(118) Artykuł 6 lit. b) rozporządzenia podstawowego stanowi, że korzyść związaną z pożyczkami preferencyjnymi oblicza się jako różnicę między kwotą odsetek zapłaconych a kwotą, którą należałoby zapłacić za porównywalną pożyczkę komercyjną, jaką firma mogłaby uzyskać na rynku. Jak stwierdzono, w przypadku braku jakiegokolwiek rzeczowej oceny ryzyka Komisja ustaliła wskaźnik rynkowy dla porównywalnych pożyczek komercyjnych.

(119) Korzyść obliczono w odniesieniu do OD jako różnicę między kwotą odsetek faktycznie zapłaconych w OD a kwotą odsetek, którą należałoby zapłacić w przypadku zastosowania stopy referencyjnej.

- (120) Marginesy subsydiowania obliczone w oparciu o tę metodykę dla producentów eksportujących objętych próbą przedstawiają się następująco:

Pożyczki preferencyjne	
Nazwa przedsiębiorstwa	Margines subsydiowania
Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd	0 %
Zhejiang Hehe Photovoltaic Glass Technology Co., Ltd	6,2 %
Zhejiang Jiafu Glass Co., Ltd; Flat Solar Glass Group Co., Ltd; Shanghai Flat Glass Co., Ltd	2,5 %
Henan Yuhua New Material Co., Ltd	4,8 %

5.2. Inne preferencyjne programy pożyczek

- (121) W OD producenci eksportujący objęci próbą nie uzyskali żadnych korzyści w ramach programów subsydiowania kredytów eksportowych, linii kredytowych, poręczeń wywozowych, programu „Green Express” ani korzyści poprzez dostęp do spółek holdingowych typu *offshore*.

6. Programy dotacji

- (122) W OD przedsiębiorstwa objęte próbą nie uzyskały żadnych korzyści w ramach programów „Famous Brands” lub „China World Top Brands”.

6.1. Szczególne programy dotacji i dotacje

a) Wprowadzenie

- (123) Przedsiębiorstwa objęte próbą otrzymały znaczne jednorazowe dotacje od różnych organów rządowych na wielu szczeblach administracji, wskutek czego uzyskały one korzyści w OD. Korzyści te stwierdzono w trakcie weryfikacji przedsiębiorstw objętych postępowaniem i nie zostały one ujawnione ani w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonych przez te przedsiębiorstwa ani w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonych przez rząd ChRL, o które wniosowała Komisja. W skardze stwierdzono, że producenci szkła solarnego otrzymali te jednorazowe dotacje od organów rządowych na poziomie prowincji i lokalnych organów rządowych oraz że dotacje te przyniosły korzyści, ponieważ środki pieniężne uzyskano bez konieczności spełnienia konkretnych warunków⁽¹⁾. W zawiadomieniu o wszczęciu stwierdzono także, że „programy dotacji” wchodzą w zakres praktyk subwencyjnych stosowanych w celu wspierania sektora szkła solarnego.

b) Podstawa prawna

- (124) Dotacji tych udzielały przedsiębiorstwom rządowe organy krajowe, organy prowincji, organy miejskie, powiatowe lub okręgowe; wydawało się, że wszystkie te dotacje miały szczególny charakter w odniesieniu do przedsiębiorstw objętych postępowaniem lub określonej lokalizacji lub branży. Zwykle nie ujawniano poziomu szczegółów prawnych co do konkretnych przepisów, na mocy których korzyści te zostały przyznane, o ile w ogóle istniała jakakolwiek podstawa prawna, chociaż Komisja często, lecz nie zawsze, otrzymywała kopię dokumentu wydanego przez organy rządowe, który towarzyszył przyznaniu środków finansowych.

c) Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (125) Jedno z przedsiębiorstw objętych próbą otrzymało dotacje w OD w ramach strefy rozwoju gospodarczego, w której było zlokalizowane. Wysokość tych dotacji obliczono w strefie rozwoju gospodarczego na 20 % wszystkich podatków płaconych przez dane przedsiębiorstwo lokalnym organom podatkowym i pokrywały one między innymi podatek dochodowy od osób prawnych, podatek z tytułu użytkowania gruntów i podatek od dochodów z dywidend.
- (126) Inne przedsiębiorstwo objęte próbą otrzymało od lokalnych organów rządowych znaczną dotację w OD na pokrycie opłat za podłączenie tego przedsiębiorstwa do sieci elektrycznej, które to opłaty w innym przypadku uiściłoby ono samo. Dotacji udzielono temu przedsiębiorstwu w celu „wsparcia dużych przedsiębiorstw prowadzących działalność w danym regionie”.
- (127) Inne przedsiębiorstwo objęte próbą otrzymało dotację bezpośrednią w wysokości 25 mln CNY z funduszu Krajowej Komisji Rozwoju i Reform („NDRC”) na dostosowanie przemysłowe do produkcji szkła solarnego z wykorzystaniem zaawansowanych technologii. Przedsiębiorstwo to otrzymało tę dotację bezpośrednią od państwa w 2006 r. i przeznaczyło 10 % tej dotacji na kolejne 10 lat. Kwotę 2,5 mln CNY otrzymało zatem jako korzyść w OD.

⁽¹⁾ Strona 37 jawnej wersji skargi dotyczy innych dotacji rządowych stanowiących domniemane subsydia.

- (128) To samo przedsiębiorstwo ujęło również w swoich księgach rachunkowych za 2012 r. inne dotacje od lokalnego organu podatkowego i innych lokalnych organów rządowych. Przedsiębiorstwo to stwierdziło, że większość tych dotacji nie stanowiła w rzeczywistości bezpośredniego transferu środków pieniężnych dokonanego przez wspomniane organy na rzecz tego przedsiębiorstwa, tylko zwrot kwot uprzednio zapłaconych rządowi przez to przedsiębiorstwo. Komisja nie może przyjąć tego wyjaśnienia, gdyż nie przedstawiono wystarczających dowodów.
- (129) Inne przedsiębiorstwo objęte próbą otrzymało przed OD dotację bezpośrednią w wysokości 15 mln CNY od samorządu terytorialnego i przeznaczyło 10 % tej dotacji na kolejne 10 lat. Dotacja ta została wypłacona na rzecz tego przedsiębiorstwa na potrzeby rozwoju przemysłu fotowoltaicznego (który obejmuje sektor szkła solarne), przyspieszenia budowy nowoczesnej bazy produkcyjnej w lokalnej strefie przemysłowej i sprawnej realizacji dużych projektów.
- (130) To samo przedsiębiorstwo otrzymało także kilka innych dotacji przed OD i przeznaczyło część dotacji na OD. Nie przekazało ono jednak żadnych szczegółowych informacji na temat charakteru tych dotacji, więc z uwagi na brak tych informacji wniosek wyciągnięto w oparciu o dostępne fakty. Ze względu na brak innych dostępnych faktów Komisja stwierdziła, że wspomniane dotacje mają szczególny charakter w odniesieniu do danego przedsiębiorstwa oraz że kwotę dotacji przeznaczoną na OD należy uznać za korzyść.

d) Wnioski

- (131) Rząd ChRL poproszono o udzielenie dalszych informacji i podjęcie konsultacji dotyczących tych dotacji, jednak odmówił on przeprowadzenia takich działań. Na podstawie zebranych dowodów dotyczących otrzymania tych dotacji przez przedsiębiorstwa objęte próbą i wobec braku innych informacji Komisja uznała te dotacje za subsydium w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) i art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego, ponieważ doszło do transferu środków finansowych przez rząd ChRL w postaci dotacji dla producentów produktu objętego postępowaniem i w ten sposób uzyskali oni korzyść.
- (132) Dotacje te są również szczególne w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) i art. 4 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, gdyż wydają się ograniczone do niektórych przedsiębiorstw lub konkretnych projektów w określonych regionach oraz są udzielane w celu jednorazowego spełnienia wymagań przedsiębiorstw objętych próbą. Dotacje te nie spełniają wymogów braku szczególności zawartego w art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego, biorąc pod uwagę fakt, że warunki kwalifikowalności oraz faktyczne kryteria kwalifikacji przedsiębiorstw nie są przejrzyste, obiektywne ani nie są stosowane automatycznie. Ponadto nie ma dowodów na to, że dotacje udzielane są w ramach nadrzędnego programu subsydiowania.
- (133) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL zakwestionował uprawnienia Komisji do badania tych dotacji oraz przeprowadzoną przez Komisję analizę udostępnionych jej częściowych informacji. Komisja jednak uważnie przeanalizowała poufne informacje handlowe udostępnione przez przedsiębiorstwa objęte postępowaniem i w przypadkach, w których istniały dowody na to, że zarówno korzyść, jak i dotacja są szczególnie, daną dotację objęto środkami wyrównawczymi.
- (134) We wszystkich przypadkach przedsiębiorstwa dostarczyły informacje na temat kwoty dotacji oraz podmiotu, od którego ją otrzymano, nawet jeśli w niektórych przypadkach przedsiębiorstwo nie dysponowało dokumentem potwierdzającym podstawę prawną, w oparciu o którą udzielono dotacji. Przedsiębiorstwa objęte postępowaniem również w większości ujęły w swoich księgach rachunkowych ten dochód w pozycji „dochód z dotacji” i podały te księgi niezależnemu audytowi. Stanowiło to bezpośredni dowód dotacji przyznającej korzyść stanowiącą podstawę środków wyrównawczych.
- (135) Z tych samych powodów jedno z przedsiębiorstw objętych próbą również zakwestionowało uprawnienia Komisji do badania tych dotacji szczególnych dla przedsiębiorstw i wprowadzania w odniesieniu do nich środków wyrównawczych. Z tych samych powodów Komisja odrzuca również ich argument i potwierdza swoje stanowisko, że posiada uprawnienia do badania tych dotacji i wprowadzania w odniesieniu do nich środków wyrównawczych w stosownych przypadkach.

e) Obliczanie wysokości subsydiów

- (136) W poniższej tabeli przedstawiono wyliczenie korzyści związanych z wyżej określonymi dotacjami, przy czym za korzyść przyjęto kwotę otrzymaną w okresie objętym dochodzeniem lub zaksięgowaną w odniesieniu do okresu objętego dochodzeniem, w przypadku gdy przedsiębiorstwo objęte postępowaniem amortyzowało tę kwotę.

Inne programy dotacji	
Nazwa przedsiębiorstwa	Margines subsydiowania
Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd	1,1 %
Zhejiang Hehe Photovoltaic Glass Technology Co., Ltd	2,9 %

Inne programy dotacji	
Nazwa przedsiębiorstwa	Margines subsydiowania
Zhejiang Jiafu Glass Co., Ltd; Flat Solar Glass Group Co., Ltd; Shanghai Flat Glass Co., Ltd	1,1 %
Henan Yuhua New Material Co., Ltd	3,0 %

7. Programy zwolnień z podatków bezpośrednich i ulg w zakresie podatków bezpośrednich

7.1. Program „bez podatku przez dwa lata, połowa podatku przez trzy lata” dla przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym

a) Wprowadzenie

- (137) W ramach programu „bez podatku przez dwa lata, połowa podatku przez trzy lata” przedsiębiorstwa z kapitałem zagranicznym mogą nie płacić podatku dochodowego od osób prawnych przez pierwsze dwa lata, a przez następane trzy lata płacić ten podatek według stawki 12,5 % zamiast 25 %.

b) Podstawa prawna

- (138) Podstawę prawną tego programu stanowią art. 8 ustawy o podatku dochodowym ChRL dla przedsiębiorstw z udziałem kapitału zagranicznego oraz dla przedsiębiorstw zagranicznych („ustawa o podatku dochodowym dla przedsiębiorstw z udziałem kapitału zagranicznego”) oraz art. 72 rozporządzenia w sprawie wdrożenia ustawy o podatku dochodowym ChRL dla przedsiębiorstw z udziałem kapitału zagranicznego oraz dla przedsiębiorstw zagranicznych. Według rządu ChRL program ten zakończono na mocy art. 57 ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw z 2008 r., natomiast okres przejściowy trwał do końca 2012 r. Z ustawy tej jasno wynika zatem, że w ramach tego programu przedsiębiorstwa odniosą korzyści w roku podatkowym 2012.

c) Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (139) Program „bez podatku przez dwa lata, połowa podatku przez trzy lata” przyniósł korzyści przedsiębiorstwom w roku finansowym 2012, po którym, według rządu ChRL, program ten został wycofany.
- (140) Jedno z przedsiębiorstw objętych próbą było przedsiębiorstwem zagranicznym, które w OD korzystało z tego programu podatkowego. Przedsiębiorstwu temu przysługiwała stawka podatku od osób prawnych wynosząca 12,5 %, a nie pełna stawka 25 %, co stwierdzono w jego deklaracjach podatkowych za 2012 r. oraz w rocznym sprawozdaniu finansowym.
- (141) Komisja ujawniła te ustalenia zainteresowanym stronom i otrzymała uwagi od rządu ChRL, w których stwierdził on, że na mocy obwieszczenia w sprawie okresu przejściowego⁽¹⁾ wszystkie korzyści w ramach tego programu przestaną być przyznawane w 2012 r. Rząd ChRL stwierdził, że w związku z tym w przypadku nałożenia ceł wyrównawczych nie można nałożyć cła w odniesieniu do korzyści uzyskanych w OD w ramach tego programu przez jedno przedsiębiorstwo objęte próbą. Komisja przyjmuje ten argument, gdyż w przypadku danego przedsiębiorstwa objętego próbą w konkretnych okolicznościach przedmiotowej sprawy nie posiada ona dowodów na uzyskiwanie dalszych korzyści.

d) Wnioski

- (142) Chociaż program „bez podatku przez dwa lata, połowa podatku przez trzy lata” został objęty środkami wyrównawczymi w poprzednich rozporządzeniach, w przypadku przedmiotowego przedsiębiorstwa objętego próbą Komisja nie nałoży cła wyrównawczego w odniesieniu do korzyści stwierdzonych w OD, ponieważ nie ma ona dowodów potwierdzających obowiązywanie tego programu lub jego jakiegokolwiek wariantu w momencie nałożenia tego cła w przypadku przedmiotowego przedsiębiorstwa.

7.2. Przedsiębiorstwa wykorzystujące zaawansowane i nowe technologie

a) Wprowadzenie

- (143) Program ten umożliwia uznawanie przedsiębiorstw, które mogą wykazać, że spełniają określony zbiór kryteriów, za „przedsiębiorstwa wykorzystujące zaawansowane i nowe technologie” w celu uzyskania obniżenia stawki podatku dochodowego od osób prawnych do 15 % w porównaniu ze standardową stawką 25 %.

⁽¹⁾ Obwieszczenie Rady Państwa ChRL w sprawie wdrożenia środków preferencyjnych dotyczących praw nabytych na mocy ustawy ChRL o podatku dochodowym od przedsiębiorstw [dekret nr [2007]39].

b) Podstawa prawna

- (144) Podstawę prawną tego programu stanowią art. 28 ust. 2 ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw z 2008 r. wraz ze „środkami administracyjnymi na potrzeby określania przedsiębiorstw wykorzystujących zaawansowane i nowe technologie” (Guo Ke Fa Huo [2008] nr 172) oraz art. 93 rozporządzenia w sprawie wdrożenia ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw wraz z obwieszczeniem Państwowego Urzędu Podatkowego w sprawie kwestii dotyczących uiszczania podatku dochodowego od przedsiębiorstw przez przedsiębiorstwa wykorzystujące zaawansowane i nowe technologie (Guo Shui Han [2008] nr 985).

c) Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (145) Przedmiotowy program ma zastosowanie do przedsiębiorstw wykorzystujących zaawansowane i nowe technologie, uznanych za takie przez rząd ChRL. Aby kwalifikować się do tego programu, przedsiębiorstwa muszą posiadać podstawowe niezależne prawa własności intelektualnej i muszą spełniać następujące wymagania, które określono w podstawie prawnej i podsumowano w następujący sposób:

- a) ich produkcja wchodzi w zakres produktów z dziedziny „zaawansowanych technologii otrzymujących kluczowe wsparcie ze strony państwa”;
- b) całkowite wydatki na badania i rozwój odpowiadają 3–6 % całkowitych dochodów ze sprzedaży;
- c) ich dochody ze sprzedaży produktów wytwarzanych z wykorzystaniem zaawansowanych i nowych technologii stanowią ponad 60 % całkowitych dochodów ze sprzedaży;
- d) personel zaangażowany w badania i rozwój stanowi 10 % całkowitej liczby pracowników;
- e) spełnione są pozostałe wymogi ustanowione w „środkach administracyjnych na potrzeby określania przedsiębiorstw wykorzystujących zaawansowane i nowe technologie z 2008 r.”.

- (146) Ustalono, że niektóre przedsiębiorstwa objęte próbą, lecz nie wszystkie, korzystały z tego programu i tym samym płaciły podatek dochodowy od osób prawnych według stawki wynoszącej tylko 15 % zamiast 25 %. Przedsiębiorstwa te wnioskowoły o uznanie ich za przedsiębiorstwa wykorzystujące zaawansowane i nowe technologie i otrzymały oficjalne powiadomienie, że spełniły kryteria programu, a zatem są uprawnione do wypełniania swoich deklaracji podatkowych, podając odpowiednią stawkę.

d) Wnioski

- (147) Tak jak w motywach 322–326 rozporządzenia w sprawie poprzedniego dochodzenia dotyczącego paneli słonecznych, Komisja uważa, że program ten stanowi subsydyum w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) i art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego, ponieważ istnieje wkład finansowy w postaci utraconych dochodów dla rządu ChRL, co stanowi korzyść dla przedsiębiorstw objętych postępowaniem. Korzyść dla odbiorców jest równa kwocie oszczędności podatkowych.

- (148) Przedmiotowe subsydyum jest szczególne w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ jest ograniczone do przedsiębiorstw, które posiadają certyfikat przedsiębiorstw wykorzystujących zaawansowane i nowe technologie oraz spełniają wszystkie wymogi ustanowione w środkach administracyjnych z 2008 r. Przedsiębiorstwa objęte próbą, które objęto postępowaniem, otrzymały taki certyfikat. Kwalifikowalność nie jest automatyczna, zaś obiektywne kryteria kwalifikowalności nie zostały określone ani w prawodawstwie, ani przez organ udzielający subsydyum.

- (149) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL zakwestionował wnioski Komisji, twierdząc, że kryteria kwalifikowalności były obiektywne i dotyczyły w jednakowym stopniu wszystkich przedsiębiorstw w ChRL. Komisja nie zgadza się z interpretacją ustaw i środków wykonawczych przedstawioną przez rząd ChRL, zgodnie z którą program ten jest ograniczony do niektórych sektorów i przedsiębiorstw wspieranych przez rząd ChRL na podstawie kryteriów, które nie wydają się obiektywne i neutralne, jak na przykład to, że produkcja tych przedsiębiorstw wchodzi w zakres produktów z dziedziny „zaawansowanych technologii otrzymujących kluczowe wsparcie ze strony państwa”.

- (150) Kwalifikowalność również nie jest automatyczna, lecz zależy od uzyskania certyfikatu przedsiębiorstwa wykorzystującego zaawansowane i nowe technologie, który jest wydawany w drodze uznaniowej procedury przez właściwy organ.

- (151) Komisja uznaje zatem przedmiotowe subsydyum za stanowiące podstawę środków wyrównawczych.

e) Obliczanie wysokości subsydiów

- (152) Komisja obliczyła kwotę subsydyum stanowiącego podstawę środków wyrównawczych jako różnicę między kwotą podatku płaconą w normalnych warunkach w OD a kwotą podatku faktycznie zapłaconego w OD przez przedsiębiorstwa objęte postępowaniem.

Przedsiębiorstwa wykorzystujące zaawansowane i nowe technologie	
Nazwa przedsiębiorstwa	Margines subsydiowania
Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd	0 %
Zhejiang Hehe Photovoltaic Glass Technology Co., Ltd	0 %
Zhejiang Jiafu Glass Co., Ltd; Flat Solar Glass Group Co., Ltd; Shanghai Flat Glass Co., Ltd	0,4 %
Henan Yuhua New Material Co., Ltd	1,8 %

7.3. Zwolnienia z opodatkowania dywidend wypłacanych między kwalifikującymi się przedsiębiorstwami będącymi rezydentami

a) Wprowadzenie

- (153) W skardze twierdzono, że producenci eksportujący szkła solarnego otrzymywali subsydia w ramach innego programu zwolnień z podatków bezpośrednich, a mianowicie zwolnienia z opodatkowania dywidend wypłacanych między kwalifikującymi się przedsiębiorstwami będącymi rezydentami⁽¹⁾. Wchodzi to w zakres powszechnej praktyki subwencyjnej polegającej na stosowaniu zwolnień z podatków bezpośrednich lub ulg podatkowych, jak określono w zawiadomieniu o wszczęciu.

b) Podstawa prawna

- (154) Podstawę prawną tego zwolnienia z opodatkowania dywidend stanowią art. 25–26 ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw oraz art. 83 rozporządzenia w sprawie wdrożenia ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw.

c) Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (155) Komisja ustaliła, że zwolnienie z opodatkowania dywidend wypłacanych między kwalifikującymi się przedsiębiorstwami będącymi rezydentami otrzymało jedno przedsiębiorstwo objęte próbą. Przedsiębiorstwo to zwróciło się bezpośrednio do lokalnego urzędu podatkowego z wnioskiem o odliczenie od dochodu podlegającego opodatkowaniu dywidend uzyskanych z inwestycji kapitałowych.

d) Wnioski

- (156) Komisja uważa, że przedmiotowe zwolnienia stanowią subsydlum w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) i art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego, ponieważ istnieje wkład finansowy w postaci utraconych dochodów dla rządu ChRL, co stanowi korzyść dla przedsiębiorstwa objętego postępowaniem. Korzyść dla odbiorcy jest równa kwocie oszczędności podatkowych.
- (157) W dokumencie dotyczącym ujawnienia informacji Komisja stwierdziła, że przedmiotowy program subsydiowania jest szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ ustawodawstwo ogranicza dostęp do tego programu do przedsiębiorstw, które są rezydentami w Chińskiej Republice Ludowej i które dokonały inwestycji w inne przedsiębiorstwa będące rezydentami.
- (158) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL zakwestionował te wnioski, twierdząc, że zwolnienia z opodatkowania dywidend wypłacanych między kwalifikującymi się przedsiębiorstwami będącymi rezydentami nie można uznać za szczególne, gdyż art. 26 ust. 3 ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw stanowi, że takie zwolnienie jest również dostępne dla przedsiębiorstw niebędących rezydentami. Ponadto rząd ChRL twierdzi, że kryteria kwalifikowalności są obiektywne i mają zastosowanie do wszystkich przedsiębiorstw będących rezydentami, niezależnie od branży, produktu lub lokalizacji geograficznej.
- (159) Podczas gdy prawdą jest, że ustawa o podatku dochodowym od przedsiębiorstw, na którą rząd ChRL powołuje się w przedmiotowym postępowaniu, stanowi w art. 26 ust. 3, że takie zwolnienie z opodatkowania dywidend dostępne jest również dla przedsiębiorstw niebędących rezydentami, Komisja pozostaje jednak zdania, że przedmiotowy program subsydiowania jest szczególny. W art. 25 ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw potwierdzono bowiem, że to zwolnienie z opodatkowania jest zastrzeżone dla sektorów i projektów promowanych przez państwo. Tak więc dostęp do tego programu mogą mieć wyłącznie promowane sektory i projekty. Jak wyjaśniono powyżej w sekcji 5.1 lit. c), sektor szkła solarnego jest sektorem promowanym.

e) Obliczenie kwoty subsydlum

- (160) Komisja obliczyła kwotę subsydlum jako różnicę między kwotą podatku pobranego w normalnych warunkach w OD a kwotą podatku faktycznie zapłaconego przez przedsiębiorstwo objęte postępowaniem.

⁽¹⁾ Strony 52 i 53 jawnej wersji skargi dotyczą tego programu.

Programy zwolnień z opodatkowania dywidend	
Nazwa przedsiębiorstwa	Margines subsydiowania
Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd	0 %
Zhejiang Hehe Photovoltaic Glass Technology Co., Ltd	0 %
Zhejiang Jiafu Glass Co., Ltd; Flat Solar Glass Group Co., Ltd; Shanghai Flat Glass Co., Ltd	5,8 %
Henan Yuhua New Material Co., Ltd	0 %

7.4. Inne programy zwolnień z podatków bezpośrednich i ulg w zakresie podatków bezpośrednich

a) Wprowadzenie

- (161) Poza programami przeanalizowanymi w sekcjach 7.1–7.3 Komisja nie znalazła żadnych dowodów na uzyskiwanie przez przedsiębiorstwa objęte próbą korzyści w ramach innych programów zwolnień z podatków bezpośrednich i ulg w zakresie podatków bezpośrednich, które to programy wymieniono powyżej w sekcji C(4). W trakcie przeprowadzonych kontroli Komisja stwierdziła jednak, że istnieją dwa inne programy zwolnień z podatku od osób prawnych, które jedno z przedsiębiorstw objętych próbą ujęło w swoich księgach rachunkowych, a mianowicie odliczenia podatkowe na badania i rozwój i zwroty podatku z tytułu nieruchomości mieszkaniowych i podatku z tytułu użytkowania gruntów. Programy te również wchodzą w zakres „programów zwolnień z podatków bezpośrednich i ulg w zakresie podatków bezpośrednich”, który określono w zawiadomieniu o wszczęciu, jako środki, na mocy których płacona kwota podatku dochodowego od osób prawnych została obniżona przez organ podatkowy lub organ podatkowy zwrócił już zapłacony podatek dochodowy od osób prawnych. Odliczenia podatkowe na badania i rozwój są również związane z programem „odliczeń podatkowych na badania i rozwój dla przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym”, wymienionym powyżej w sekcji C(4).

b) Podstawa prawna

- (162) Podstawę prawną odliczeń podatkowych na badania i rozwój stanowi art. 30 chińskiej ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw.
- (163) W przypadku zwrotu podatku z tytułu nieruchomości mieszkaniowych i podatku z tytułu użytkowania gruntów nie ujawniono, na podstawie jakiej konkretnie ustawy korzyści te zostały przyznane, chociaż Komisja otrzymała kopię okólnika wydanego przez organ rządowy prowincji, który to okólnik towarzyszył zwolnieniu.

c) Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (164) Komisja ustaliła, że jedno z przedsiębiorstw objętych próbą otrzymało odliczenia podatkowe na badania i rozwój oraz zwroty podatku z tytułu nieruchomości mieszkaniowych i podatku z tytułu użytkowania gruntów. Zgodnie z dokumentem wydanym przez organ rządowy prowincji zwroty ograniczone są do nowo utworzonych przedsiębiorstw stosujących zaawansowane i nowe technologie.

d) Wnioski

- (165) Jeśli chodzi o odliczenia podatkowe na badania i rozwój, Komisja uważa, że ten program subsydiowania jest szczególnie, biorąc pod uwagę fakt, że art. 30 należy interpretować w związku z art. 25 ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw, który stanowi, że to zwolnienie z opodatkowania jest zastrzeżone dla sektorów i projektów promowanych przez państwo. Tak więc dostęp do tego programu mogą mieć wyłącznie promowane sektory i projekty. Jak wyjaśniono powyżej w sekcji 5.1 lit. c), sektor szkła solarnego jest sektorem promowanym.
- (166) Zwroty podatku z tytułu nieruchomości mieszkaniowych i podatku z tytułu użytkowania gruntów były szczególnie pod względem lokalizacji i rodzaju sektora. W wezwaniu do dalszych konsultacji rząd ChRL został poproszony o przekazanie dalszych informacji na temat tych programów, jednak odmówił on przeprowadzenia takich działań. W związku z tym Komisja prowadziła dochodzenie na podstawie dowodów zebranych w odniesieniu do stosowania tych programów do przedsiębiorstwa objętego próbą oraz przy braku innych dostępnych informacji.
- (167) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL zakwestionował ustalenia Komisji, twierdząc, że w dokumencie dotyczącym ujawnienia informacji Komisja nie ujawniła żadnych dowodów potwierdzających szczególność tych programów. Szczegółowe informacje dotyczące szczególności tych programów ujawniono tylko przedmiotowemu przedsiębiorstwu i nie otrzymano od niego żadnych uwag. Komisja zawarła także więcej informacji na temat szczególności tych programów w powyższych motywach.
- (168) Komisja uważa, że przedmiotowe programy stanowią subsydia w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) i art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego, ponieważ istnieje wkład finansowy w postaci utraconych dochodów dla rządu ChRL, co stanowi korzyść dla przedsiębiorstwa objętego postępowaniem. Korzyść dla odbiorcy jest równa kwocie oszczędności podatkowych.

e) Obliczenie kwoty subsydium

- (169) Komisja obliczyła kwotę subsydium jako różnicę między kwotą podatku pobranego w normalnych warunkach w OD a kwotą podatku faktycznie zapłaconego przez przedsiębiorstwo objęte postępowaniem.

Programy zwolnień z podatku od osób prawnych	
Nazwa przedsiębiorstwa	Margines subsydiowania
Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd	0 %
Zhejiang Hehe Photovoltaic Glass Technology Co., Ltd	0 %
Zhejiang Jiafu Glass Co., Ltd; Flat Solar Glass Group Co., Ltd; Shanghai Flat Glass Co., Ltd	0,7 %
Henan Yuhua New Material Co., Ltd	0 %

8. Programy w zakresie podatków pośrednich i należności celnych przywozowych

- (170) Komisja nie stwierdziła żadnych korzyści uzyskiwanych przez jakiekolwiek przedsiębiorstwo objęte próbą w ramach programów w zakresie podatków pośrednich i należności celnych przywozowych, które to programy wymieniono powyżej w sekcji C(4).

9. Dostarczanie towarów i świadczenie usług przez rząd za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia

9.1. Dostarczanie antymonu; dostarczanie energii elektrycznej

- (171) Nie stwierdzono, aby przedsiębiorstwa objęte próbą odniosły korzyści związane z zakupem antymonu lub energii elektrycznej w OD.

9.2. Przyznawanie prawa do użytkowania gruntów

a) Wprowadzenie

- (172) Jak określono również w motywach 354–370 rozporządzenia dotyczącego paneli słonecznych, przedsiębiorstwa nie mogą zakupić gruntów w ChRL, ale jedynie nabywają prawo do użytkowania gruntów od organów lokalnych.

b) Podstawa prawna

- (173) Ustawa ChRL o zarządzaniu gruntami stanowi, że wszystkie grunty są własnością narodu i nie można ich kupić ani sprzedać, lecz określono w niej warunki, zgodnie z którymi prawa do użytkowania gruntów mogą być sprzedawane przedsiębiorstwom w drodze przetargu, oferty lub aukcji.

c) Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (174) Zasadniczo system aukcji umożliwiłby oszacowanie na rynku ceny konkretnego prawa do użytkowania gruntów, a więc cena byłaby określana niezależnie. Podczas wizyty Komisji rząd ChRL stwierdził jednak, że w każdym przypadku określany jest dolny pułap ceny dla każdej klasy gruntów (grunty dzielą się na klasy od 1 do 15 w zależności od jakości działki), poniżej którego nie może spaść cena prawa do użytkowania gruntów.
- (175) Rząd ChRL kontroluje również podaż gruntów poprzez ograniczenie udziału powierzchni gruntów, których prawa użytkowania mogą być sprzedawane w celach przemysłowych lub mieszkalnych, według prowincji i według roku.
- (176) W ani jednym przypadku zakupu prawa do użytkowania gruntów przez producentów eksportujących objętych próbą Komisja nie znalazła dowodów na przeprowadzenie procesu aukcji, w ramach którego niezależnie ustalono by cenę tego prawa. Przedsiębiorstwo, któremu przyznano prawa do użytkowania gruntów, licytowało po cenie wywoławczej albo po cenie za metr kwadratowy o 5 CNY wyższej niż cena wywoławcza i uzyskało to prawo, gdyż było jedynym oferentem.
- (177) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL zakwestionował ustalenia Komisji i stwierdził, że sprzedaż praw do użytkowania gruntów przedsiębiorstwom w ChRL nastąpiła w drodze rzeczywistej procedury aukcyjnej.
- (178) Rząd ChRL najpierw twierdził, że istniał rzeczywisty system aukcji, ponieważ rząd jedynie ustalał cenę wywoławczą, jak każdy prowadzący aukcje. Argument ten zostaje odrzucony, ponieważ aukcja zwykle wiąże się z ustaleniem ceny wywoławczej przez niezależnego prowadzącego aukcje po dokonaniu niezależnej wyceny, co w tym przypadku nie ma miejsca, gdyż właściciel prawa do użytkowania gruntów jest również prowadzącym aukcje.

- (179) Rząd ChRL stwierdza następnie, że dolny pułap cen służy zapewnieniu, aby ostateczna cena nie spadła poniżej „podstawowej wartości rynkowej” prawa do użytkowania gruntów. Nie przedstawiono żadnych dowodów na poparcie tego twierdzenia, które samo w sobie jest niejednoznaczne, ponieważ kwota płacona za prawo do użytkowania gruntów (którą ustalił rząd) powinna być ceną rynkową (na podstawie której ustala się dolny pułap ceny).
- (180) Następnie rząd ChRL stwierdził, że fakt braku innych oferentów w ramach aukcji „nie może być podstawą założenia, że prawo do użytkowania gruntów nie zostało faktycznie sprzedane w drodze aukcji”. W rzeczywistości wniosek wynikający z tego dowodu jest wręcz przeciwny. Rząd ChRL mimo otrzymanych wniosków nie przedstawił dowodów na to, że jakiegokolwiek prawo do użytkowania gruntów zostało wycenione w drodze konkurencyjnej aukcji, a zatem skutek tego procesu jest taki, że rząd ustala cenę, którą płaci przedsiębiorstwo. Chociaż fakt istnienia wielu oferentów nie może stanowić w każdym przypadku bezwzględnego wymogu, aby móc stwierdzić istnienie systemu rynkowego, całkowity brak wielu oferentów, który stwierdzono w odniesieniu do wszystkich przedsiębiorstw objętych próbą, wyraźnie wskazuje, że nie zastosowano rzeczywistych cen rynkowych.
- (181) W przypadku gdy jedno przedsiębiorstwo objęte próbą zapłaciło za metr kwadratowy o 5 CNY więcej niż wynosi cena ustalona przez rząd, przedsiębiorstwo to oświadczyło Komisji, że właściwy organ polecił mu tak zrobić, aby stworzyć pozory przeprowadzenia aukcji. Dlatego Komisja nie może przyjąć tego faktu za dowód na to, że w ChRL istnieje rynek sprzedaży praw do użytkowania gruntów.
- (182) W rezultacie przedsiębiorstwa objęte próbą zapłaciły cenę ustaloną przez rząd ChRL. Jak określono również w rozporządzeniu dotyczącym paneli słonecznych (w motywach 361–370) prawo do użytkowania gruntów jest przyznawane za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia w porównaniu z rynkowym poziomem referencyjnym, który określono w sekcji e) poniżej.

d) Wnioski

- (183) Komisja stwierdza, że przyznawanie prawa do użytkowania gruntów przez rząd ChRL należy uznać za subsyduum w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iii) i art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego w formie dostarczenia towarów, co stanowi korzyść dla przedsiębiorstw. Ponieważ w dochodzeniu nie wykazano, że w ChRL istnieje funkcjonujący rynek sprzedaży praw do użytkowania gruntów, stosowanie zewnętrznego poziomu referencyjnego (zob. sekcja e) poniżej) wskazuje, że kwoty płacone za prawa do użytkowania gruntów przez eksporterów objętych próbą są niższe od stawek rynkowych.
- (184) Przedmiotowe subsyduum jest szczególne w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) i art. 4 ust. 2 lit. c) rozporządzenia podstawowego, ponieważ decyzja nr 40 Rady Państwa zobowiązuje organy publiczne do zapewnienia gruntów promowanym sektorom, do których należy sektor szkła solarnego. Artykuł 18 decyzji nr 40 wyraźnie stanowi, że sektory „o ograniczonych prawach” nie będą miały dostępu do praw do użytkowania gruntów.
- (185) Sytuacja dotycząca gruntów w ChRL została także omówiona w dokumencie roboczym MFW, w którym potwierdzono, że chińskie przedsiębiorstwa otrzymują prawa do użytkowania gruntów bez poszanowania warunków rynkowych⁽¹⁾.
- (186) Rząd ChRL zakwestionował ustalenie szczególności, twierdząc, że ograniczeń zawartych w decyzji nr 40 nie można wykorzystać do dowiedzenia szczególnego charakteru przyznania korzyści. Argument ten zostaje odrzucony, ponieważ skutkiem decyzji nr 40 jest przyznawanie prawa do użytkowania gruntów sektorom promowanym. Produkcja szkła solarnego jest sektorem promowanym i dlatego w decyzji nr 40 zawarto przepisy dotyczące zapewniania producentom szkła solarnego praw do użytkowania gruntów.
- (187) Jedno z przedsiębiorstw objętych próbą również zakwestionowało ustalenia Komisji, twierdząc, że w Chinach istnieje funkcjonujący rynek praw do użytkowania gruntów. Z przedstawionej przez to przedsiębiorstwo oceny procesu sprzedaży praw do użytkowania gruntów w Chinach nie wynika jednak sformułowany przez nie wniosek. Nadal nie było ono w stanie wykazać, że prawa do użytkowania gruntów są wyceniane niezależnie; że są sprzedawane na niezależnych aukcjach; że cena prawa do użytkowania gruntów jest ustalana rynkowo w drodze procedury przetargowej w trybie konkurencyjnym ani że żadne ceny nie są zakłócane przez wsparcie rządowe.

⁽¹⁾ Dokument roboczy MFW (WP/12/100), *An End to China's Imbalances*, kwiecień 2012 r., s. 12.

- (188) Wspomniane przedsiębiorstwo objęte próbą oświadczyło następnie, że pomimo faktu, iż Komisja powinna była stwierdzić istnienie funkcjonującego rynku, a tym samym brak subsydiowania, Komisja powinna porównać cenę prawa do użytkowania gruntów zapłaconą przez to przedsiębiorstwo z poziomem referencyjnym, a mianowicie z cenami praw do użytkowania gruntów w prowincji, w której przedsiębiorstwo to jest zlokalizowane. Ze względu na to, że Komisja ustaliła, iż w tej prowincji nie ma odpowiedniego rynkowego poziomu referencyjnego, argument ten został odrzucony.
- e) Obliczanie marginesu subsydiowania
- (189) Korzyścią jest różnica pomiędzy ceną zapłaconą za prawo do użytkowania gruntów a odpowiednim zewnętrznym poziomem referencyjnym. Jak w przypadku rozporządzenia dotyczącego paneli słonecznych, ten zewnętrzny poziom referencyjny jest ceną rynkową gruntów w wydzielonym obszarze celnym Tajwanu, Penghu, Kinmen i Matsu.
- (190) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL zakwestionował wykorzystanie tego obszaru jako poziomu referencyjnego i zażądał dalszych informacji na temat powodów uznania tego obszaru za odpowiedni. Jak wyjaśniono w motywie 467 rozporządzenia dotyczącego paneli słonecznych, Komisja uważa ten obszar za odpowiedni zewnętrzny poziom referencyjny z następujących powodów:
- porównywalnego poziomu rozwoju gospodarczego, PKB i struktury gospodarczej istniejącej na tym obszarze i w większości chińskich prowincji oraz miast, w których producenci eksportujący objęci próbą mają swoje siedziby;
 - geograficznej bliskości ChRL i wspomnianego obszaru;
 - wysokiego stopnia rozwoju infrastruktury na wspomnianym obszarze oraz w wielu prowincjach ChRL;
 - silnych powiązań gospodarczych między wspomnianym obszarem a ChRL oraz faktu prowadzenia przez nie handlu transgranicznego,
 - zbliżonej wysokiej gęstości zaludnienia w wielu prowincjach ChRL i na wspomnianym obszarze;
 - podobieństw w zakresie rodzaju gruntów oraz transakcji wykorzystywanych przy ustalaniu odpowiedniego poziomu referencyjnego na wspomnianym obszarze i w ChRL; oraz
 - wspólnych cech demograficznych, lingwistycznych i kulturowych wspomnianego obszaru i ChRL.
- (191) Biorąc pod uwagę wszystkie te czynniki, Komisja uznała, że ceny praw do użytkowania gruntów dla producentów eksportujących objętych próbą w ChRL w warunkach rynkowych byłyby bardzo podobne do cen gruntów na wspomnianym obszarze.
- (192) Jedno z przedsiębiorstw objętych próbą zasugerowało, że w przypadku stosowania zewnętrznego poziomu referencyjnego należy wziąć pod uwagę PKB prowincji, w której przedsiębiorstwo to jest zlokalizowane, a poziomem odniesienia powinny być „aktualne ceny gruntów w Egipcie, Armenii, Gwatemali, Kongo, Mongolii lub Indonezji”, ponieważ państwa te charakteryzuje „podobny poziom rozwoju”. Argument ten został odrzucony z następujących względów:
- poziom rozwoju gospodarczego nie jest jedynym wyżej wymienionym czynnikiem, z powodu którego wydzielony obszar celny Tajwanu, Penghu, Kinmen i Matsu był odpowiednim poziomem referencyjnym;
 - przedsiębiorstwo odniosło się do prowincji, w której jest zlokalizowane, a nie do miasta, które ma znacznie wyższy PKB na mieszkańca niż znajdująca się wokół prowincja; oraz
 - poza PKB przedsiębiorstwo to nie przedstawiło żadnych innych argumentów przemawiających za tym, aby zastosować zewnętrzny poziom referencyjny inny niż wspomniany obszar.
- (193) Inne przedsiębiorstwo objęte próbą zasugerowało po ujawnieniu ustaleń, że wykorzystanie wydzielonego obszaru celnego Tajwanu, Penghu, Kinmen i Matsu było nieodpowiednie w kontekście warunków gospodarczych w danej prowincji, w której przedsiębiorstwo to jest zlokalizowane, ale nie zaproponowało innego rozwiązania. Ze względu na brak sugestii dotyczących innych poziomów referencyjnych wykorzystanie w tym charakterze wydzielonego obszaru celnego Tajwanu, Penghu, Kinmen i Matsu zostaje potwierdzone.
- (194) Informacje na temat średnich cen gruntów na tym obszarze dla 2012 r. otrzymano od Biura Przemysłowego Ministerstwa Spraw Gospodarczych tego obszaru i skorygowano o inflację i wzrost PKB, aby ustalić cenę referencyjną gruntów w każdym roku kalendarzowym. Jako że prawa do użytkowania gruntów obowiązują przez 50 lat i są amortyzowane na tej podstawie, korzyść w OD będzie wynosiła 1/50 różnicy pomiędzy ceną referencyjną a ceną rzeczywiście zapłaconą.

- (195) Stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do przyznawania gruntów za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia kształtowała się następująco:

Przyznawanie gruntów za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia	
Nazwa przedsiębiorstwa	Margines subsydiowania
Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd	2,1 %
Zhejiang Hehe Photovoltaic Glass Technology Co., Ltd	8,0 %
Zhejiang Jiafu Glass Co., Ltd; Flat Solar Glass Group Co., Ltd; Shanghai Flat Glass Co., Ltd	2,3 %
Henan Yuhua New Material Co., Ltd	7,1 %

10. Wnioski dotyczące subsydiowania

- (196) Komisja obliczyła dla każdego programu kwoty subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych zgodnie z przepisami rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do przedsiębiorstw objętych dochodzeniem i zsumowała te dane liczbowe, aby obliczyć całkowitą kwotę subsydiów dla całości przedsiębiorstwa w OD.
- (197) Aby obliczyć przedstawione poniżej całkowite marginesy subsydiowania, Komisja najpierw obliczyła udział subsydiowania, będący stosunkiem kwoty subsydium do całkowitego obrotu przedsiębiorstwa. Tę wartość procentową następnie wykorzystano do obliczenia subsydium przeznaczonego na wywóz produktu objętego postępowaniem do Unii w OD.
- (198) Następnie obliczono kwotę subsydium na metr kwadratowy produktu objętego postępowaniem wywiezionego do Unii w OD, a przedstawione poniżej marginesy obliczono jako odsetek wartości CIF tego samego wywozu na metr kwadratowy.
- (199) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL zgłosił uwagę, że Komisja nie uwzględniła marginesów dumpingu obliczonych w ramach równoległego postępowania antydumpingowego, gdy opublikowała marginesy subsydiowania w chwili ujawnienia ustaleń, oraz że uwzględniła kwestię „podwójnego naliczania” dopiero przy obliczaniu cła, które miało zostać nałożone.
- (200) Rząd ChRL zażądał, aby w przypadku uznania subsydiowania za powodujące dumping fakt ten został odzwierciedlony w obliczeniach marginesu, jak również w obliczeniach cła.
- (201) Ze względu na to, że środki są w tym przypadku ograniczone przez margines szkody, taka manipulacja nie zmieniłaby wysokości faktycznie nałożonych ceł. W związku z tym Komisja uznała, że rozpatrzenie istoty tych stwierdzeń nie jest konieczne.

Nazwa przedsiębiorstwa	Margines subsydiowania
Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd	3,2 %
Zhejiang Hehe Photovoltaic Glass Technology Co., Ltd	17,1 %
Zhejiang Jiafu Glass Co., Ltd; Flat Solar Glass Group Co., Ltd; Shanghai Flat Glass Co., Ltd	12,8 %
Henan Yuhua New Material Co., Ltd	16,7 %

D. SZKODA

1. Definicja przemysłu unijnego i produkcji unijnej

- (202) Po wszczęciu dochodzenia zgłosiło się ośmiu producentów, którzy wytwarzali produkt podobny w Unii w OD. Komisja nie posiada wiedzy na temat żadnych innych unijnych producentów produktu podobnego. Komisja uważa zatem, że tych ośmiu producentów stanowi przemysł unijny w rozumieniu art. 9 ust. 1 rozporządzenia podstawowego i będą oni zwani dalej „przemysłem unijnym”.
- (203) W celu ustalenia całkowitej produkcji unijnej w OD wykorzystano wszystkie dostępne informacje dotyczące przemysłu unijnego, w tym informacje przedstawione przez skarżącego, dane makroekonomiczne przekazane przez stowarzyszenie przemysłu unijnego (Glass for Europe) oraz odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, udzielone przez producentów unijnych objętych próbą. W odniesieniu do producentów unijnych objętych

próbą sprawdzono, czy dane te są spójne z danymi z odpowiedzi udzielonych na pytania zawarte w kwestionariuszu. Na tej podstawie całkowitą produkcję unijną w OD oszacowano na około 21 734 000 metrów kwadratowych.

- (204) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL zwrócił uwagę na różnice pomiędzy danymi przytoczonymi w dokumencie dotyczącym ujawnienia ustaleń a danymi zawartymi w skardze dotyczącej przemysłu unijnego. Argumentował również, że wskazuje to na brak obiektywnych i wiarygodnych dowodów i sprawia, że wnioski wyciągnięte przez Komisję budzą wątpliwości.
- (205) Różnice stwierdzone przez rząd ChRL pomiędzy danymi w skardze a danymi w dokumencie dotyczącym ujawnienia ustaleń wynikają z faktu, że wszystkie dane związane z producentami unijnymi objętymi próbą zostały zweryfikowane na miejscu i w stosownym przypadku zaktualizowane. Jako że próba stanowi 79 % całkowitej sprzedaży przemysłu unijnego na rynku unijnym, Komisja nie może zaakceptować argumentu, że wykorzystane dowody nie stanowiły obiektywnej i wiarygodnej podstawy wniosków wyciągniętych przez Komisję.

2. Określenie właściwego rynku unijnego

- (206) Żaden z producentów unijnych objętych próbą nie przeznaczał swojej produkcji na użytek własny. Tym samym nie było konieczne przeprowadzenie osobnej analizy sprzedaży wewnętrznej.

3. Konsumpcja w Unii

- (207) Konsumpcję w Unii ustalono na podstawie wielkości całkowitej produkcji unijnej wszystkich producentów unijnych na rynku unijnym, tj. z wyłączeniem wywozu, powiększonej o przywóz z ChRL i przywóz z innych państw trzecich. Ustalenie konsumpcji w Unii oparto na danych przedstawionych przez skarżącego i Glass for Europe oraz, w miarę możliwości, sprawdzono, czy są spójne z danymi z odpowiedzi udzielonych przez producentów unijnych objętych próbą na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (208) Konsumpcja unijna kształtowała się w następujący sposób:

Tabela 1

Konsumpcja w Unii (1 000 m²)

	2009 r.	2010 r.	2011 r.	OD
Konsumpcja w Unii ogółem	16 596	28 239	33 993	27 412
Wskaźnik	100	170	205	165

Źródło: Glass for Europe, skarżący oraz odpowiedzi producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (209) W okresie badanym całkowita konsumpcja w Unii wzrosła o 65 % między 2009 r. a 2011 r., lecz spadła w OD w porównaniu z 2011 r. W 2012 r. konsumpcja pozostawała jednak na znacznie wyższym poziomie niż w 2009 r. Wynika to głównie ze wzrostu konsumpcji produktów końcowych, w szczególności modułów fotowoltaicznych (zob. sekcja E.2.3 poniżej).

4. Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie

4.1. Wielkość i udział w rynku przywozu subsydiowanego z państwa, którego dotyczy postępowanie

- (210) Jako że szkło solarne jest przywożone do Unii w ramach kodu CN 7007 19 80 – Pozostałe – Szkło bezpieczne wielowarstwowe, który obejmuje również inne produkty niepodlegające niniejszemu dochodzeniu, do określenia wielkości i wartości przywozu nie można było wykorzystać danych Eurostatu. Wielkość i wartość przywozu określono na podstawie danych przedstawionych przez skarżącego i Glass for Europe. Przywóz subsydiowany do Unii z państwa, którego dotyczy postępowanie, kształtował się w następujący sposób:

Tabela 2

Wielkość przywozu (1 000 m²) i udział w rynku

	2009 r.	2010 r.	2011 r.	OD
Wielkość przywozu z ChRL (1 000 m ²)	1 200	2 050	6 150	8 350
Wskaźnik	100	171	513	696

	2009 r.	2010 r.	2011 r.	OD
Udział w rynku	7,2 %	7,3 %	18,1 %	30,5 %
Wskaźnik	100	100	250	421

Źródło: Glass for Europe i skarga.

- (211) W okresie badanym wielkość subsydiowanego przywozu do Unii produktu objętego postępowaniem wzrosła znacznie – o 596 %. Doprowadziło to do znacznego wzrostu udziału w rynku przywozu produktu objętego postępowaniem z ChRL na rynek unijny (wzrost z 7,2 % do 30,5 %).
- (212) Konsumpcja unijna również zwiększała się do 2012 r. W 2012 r., gdy rynek unijny się zmniejszył, chińscy producenci eksportujący pomimo tego byli w stanie zwiększyć całkowitą wielkość przywozu.
- (213) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL stwierdził, że Komisja wykorzystała bardzo zawyżone dane, podczas gdy chińskie dane statystyczne dotyczące wywozu wykazały znacznie niższy poziom wywozu w OD w porównaniu z wielkością przywozu określoną w dokumencie dotyczącym ujawnienia ustaleń, i zażądał wyjaśnienia sposobu obliczenia tych wielkości.
- (214) Po pierwsze Komisja zwraca uwagę na to, że dane statystyczne dotyczące wywozu przekazane przez rząd ChRL – w tym dotyczące wszystkich rodzajów hartowanego szkła – są ponad 2,5 raza niższe niż dane statystyczne Eurostatu dla całego kodu CN ex 7007 19 80 za 2012 r. W rezultacie nie można ich uznać za dostatecznie wiarygodne.
- (215) Komisja oparła swoje obliczenia na informacjach przekazanych przez skarżącego i Glass for Europe. Dane te są dostępne w jawnym dokumencie. Komisja sprawdziła, czy te informacje są spójne ze zweryfikowanymi danymi przekazanymi przez producentów eksportujących objętych próbą i przez innych współpracujących producentów eksportujących. Jak wspomniano w sekcji A3.3 powyżej, współpracujący producenci eksportujący odpowiadają za prawie 100 % zgłoszonego wywozu szkła solarnego do Unii w 2012 r. W rezultacie Komisja nie ma powodów, aby uważać, że informacje, na których oparła swoje ustalenia, są błędne. Ponadto rząd ChRL nie przedstawił żadnych dowodów popierających jego argument.

4.2. Ceny subsydiowanych towarów przywożonych z państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz podcięcie cenowe

- (216) Średnia cena subsydiowanych towarów przywożonych do Unii z państwa, którego dotyczy postępowanie, kształtowała się w następujący sposób:

Tabela 3
Ceny importowe (EUR/m²)

	2009 r.	2010 r.	2011 r.	OD
ChRL	6,02	6,10	4,96	4,38
Wskaźnik	100	101	82	73

Źródło: skarżący i odpowiedzi chińskich producentów eksportujących na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (217) Średnia cena importowa produktu objętego postępowaniem spadła w okresie badanym. Średnia cena importowa w OD spadła o 27,2 %, z 6,02 EUR/m² w 2009 r. do 4,38 EUR/m².
- (218) W celu określenia podcięcia cenowego w OD porównano średnie ważone ceny sprzedaży poszczególnych rodzajów produktu wytwarzanych przez objętych próbą producentów unijnych stosowane wobec niepowiązanych klientów na rynku unijnym, dostosowane do poziomu cen *ex-works*, z odpowiadającymi średnimi ważonymi cenami przywozu analogicznych rodzajów produktu, stosowanymi przez chińskich producentów eksportujących objętych próbą przy sprzedaży pierwszemu niezależnemu klientowi na rynku unijnym, ustalonymi na podstawie CIF z zastrzeżeniem dostosowań w górę w wysokości 0,40 EUR/m² uwzględniających koszty odprawy celnej, przeładunku i załadunku oraz należność celną przywózową w wysokości 3 %. Dostosowania te doprowadziły do wzrostu cen, który wyniósł w zależności od numeru kontrolnego produktu od 7 % do 15 %, czyli średnia ważona wyniosła 11 %.
- (219) Porównania cen dokonano z rozróżnieniem poszczególnych rodzajów produktów w odniesieniu do transakcji na tym samym poziomie handlu, odpowiednio dostosowanych, jak określono w motywie powyżej, oraz po odliczeniu bonifikat i rabatów. Wynik porównania, wyrażony jako wartość procentowa obrotów objętych próbą producentów

unijnych w OD, wykazał średni ważony margines podcięcia cenowego przez subsydiowany przywóz produktu objętego postępowaniem, wynoszący na przedsiębiorstwo od 10,6 % do 26,7 % poziomu cen producentów unijnych objętych próbą.

5. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

- (220) Zgodnie z art. 8 ust. 5 rozporządzenia podstawowego badanie wpływu przywozu subsydiowanego na przemysł unijny obejmowało ocenę wszystkich czynników i wskaźników gospodarczych, które wywarły wpływ na przemysł unijny w okresie badanym.
- (221) Jak wyjaśniono w sekcji A.3.2 powyżej, do zbadania ewentualnej szkody poniesionej przez przemysł unijny zastosowano kontrolę wyrwykową.
- (222) Do celów analizy szkody Komisja wprowadziła rozróżnienie między makroekonomicznymi i mikroekonomicznymi wskaźnikami szkody. Komisja przeprowadziła analizę wskaźników makroekonomicznych dla okresu badanego na podstawie danych przedstawionych przez Glass for Europe i skarżących się do wszystkich producentów unijnych. Komisja dokonała analizy wskaźników mikroekonomicznych na podstawie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, udzielonych przez objętych próbą producentów unijnych.
- (223) Do celów niniejszego dochodzenia ocenie poddano następujące wskaźniki makroekonomiczne: produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zatrudnienie, wydajność, wielkość marginesu subsydiowania oraz poprawę sytuacji po wcześniejszym subsydiowaniu.
- (224) Oceniono również następujące wskaźniki mikroekonomiczne: średnie ceny jednostkowe, koszt jednostkowy, koszt pracy, zapasy, rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskiwania kapitału.
- (225) Jeden eksportujący producent stwierdził, że Komisja nie przeprowadziła analizy szkody zgodnie z art. 8 ust. 1 i art. 8 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, gdyż przeprowadziła tę analizę na podstawie dwóch oddzielnych i rzekomo niespójnych zbiorów danych, to jest makro- i mikroekonomicznych wskaźników szkody. Ponadto twierdził, że rzekoma niespójność analizy opartej na dwóch zbiorach danych poważnie podaje w wątpliwość trafność, uczciwość i obiektywność ogólnego obrazu szkody.
- (226) Ta sama strona przytoczyła szereg wcześniejszych dochodzeń, w których instytucje unijne rzekomo niespójnie określiły zbiory danych jako należące do danych makroekonomicznych albo mikroekonomicznych.
- (227) Komisja nie może przyjąć tego argumentu. Jest to metoda wykorzystywana w kontroli wyrwykowej w celu przeanalizowania sytuacji przemysłu unijnego oraz uwzględnienia nie tylko tendencji zaobserwowanych w próbie, ale też tendencji w całym przemyśle unijnym. Wszystkie czynniki określone w art. 8 ust. 4 rozporządzenia podstawowego zostały uwzględnione w analizie. Wnioski dotyczące szkody również zostały sformułowane w oparciu o wszystkie te czynniki. Analiza szkody została zatem przeprowadzona zgodnie z art. 8 ust. 1 oraz art. 8 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

6. Wskaźniki makroekonomiczne

6.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (228) Całkowita produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym w następujący sposób:

Tabela 4

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2009 r.	2010 r.	2011 r.	OD
Moce produkcyjne (1 000 m ²)	39 000	44 611	48 511	54 615
Wskaźnik 2009	100	114	124	140
Wielkość produkcji (1 000 m ²)	17 540	29 245	31 245	21 734
Wskaźnik	100	167	178	124
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	45 %	66 %	64 %	40 %
Wskaźnik	100	146	143	88

Źródło: skarżący oraz odpowiedzi producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (229) Produkcja przemysłu unijnego wzrosła w okresie badanym zgodnie ze wzrostem konsumpcji. Już na początku okresu badanego przemysł unijny posiadał nadmiar mocy produkcyjnych. Ze względu na szybki wzrost konsumpcji w Unii ta nadwyżka mocy zmalała do 2011 r., gdyż moce produkcyjne Unii – mimo utrzymywania tendencji wzrostowej – rosły wolniej niż konsumpcja w Unii. Moce produkcyjne wciąż rosły w 2012 r., podczas gdy konsumpcja w Unii zmalała. Produkcja wzrosła w okresie od 2009 r. do 2011 r., po czym w OD nastąpił spadek o 30 %. Ze względu na istniejące moce przemysł unijny mógł szybko zwiększyć produkcję, aby zaspokoić znaczny wzrost popytu w Unii do 2011 r. W tym samym czasie w reakcji na wzrost obserwowany od 2009 r. do 2011 r. przemysł unijny jeszcze bardziej zwiększył moce produkcyjne, które tylko częściowo wykorzystano w produkcji w OD. Spowodowało to gwałtowny spadek wykorzystania mocy produkcyjnych w OD w porównaniu z latami ubiegłymi.
- (230) Nawet jeśli w okresie badanym przemysł unijny zwiększył swoje moce produkcyjne w odpowiedzi na zwiększenie konsumpcji, poziom produkcji przemysłu unijnego wzrastał w wolniejszym tempie niż konsumpcja i wykorzystanie mocy produkcyjnych, po znacznym wzroście w trzech pierwszych latach okresu badanego, a następnie spadł w okresie objętym dochodzeniem, co zbiegło się ze zwiększeniem udziału w rynku przywozu towarów subsydiowanych z państwa, którego dotyczy postępowanie, i nieuczciwą konkurencją, jakiej doświadczyli główni użytkownicy będący klientami przemysłu unijnego w sektorze paneli słonecznych z powodu chińskiego dumpingu i subsydiowania, które stwierdzono również w tym sektorze.

6.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (231) Wielkość sprzedaży i udział w rynku przemysłu unijnego kształtowały się w okresie badanym w następujący sposób:

Tabela 5

Wielkość sprzedaży i udział w rynku

	2009 r.	2010 r.	2011 r.	OD
Wielkość sprzedaży (1 000 m ²)	14 696	25 303	26 556	18 039
Wskaźnik	100	172	181	123
Udział w rynku	88,6 %	89,6 %	78,1 %	65,8 %
Wskaźnik	100	101	88	74

Źródło: Glass for Europe, skarżący oraz odpowiedzi producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (232) W okresie badanym wielkość produkcji przemysłu unijnego wzrosła o 22,7 %. W świetle wzrostu konsumpcji w Unii o 65 % przełożyło się to jednak na spadek udziału w rynku przemysłu unijnego z 88,6 % w 2009 r. do 65,8 % w OD, tj. na spadek o 25,7 % w okresie badanym. Wzrost sprzedaży odnotowany przez przemysł unijny był znacznie mniejszy niż wzrost przywozu towarów subsydiowanych z państwa, którego dotyczy postępowanie. W wyniku tego producenci unijni nie mogli w pełni czerpać korzyści z rosnącej konsumpcji, ich udział w rynku spadł zatem w okresie badanym.

6.3. Wzrost

- (233) Wzrost przemysłu unijnego znajduje odzwierciedlenie w jego wskaźnikach wielkości, takich jak: produkcja, sprzedaż i udział w rynku, w porównaniu ze zmianami w konsumpcji. Pomimo wzrostu konsumpcji w okresie badanym udział producentów unijnych w rynku nie wzrósł wraz z konsumpcją. Udział przemysłu unijnego w rynku zmalał w okresie badanym. W tym samym okresie udział w rynku przywozu z ChRL wzrósł o 321 %. Fakt, że przemysł unijny nie mógł wzrastać równoległe ze wzrostem rynku, wywarł ogólny negatywny wpływ na jego sytuację ekonomiczną.

6.4. Zatrudnienie i wydajność

- (234) Zatrudnienie i wydajność kształtowały się w okresie badanym w następujący sposób:

Tabela 6

Zatrudnienie i wydajność

	2009 r.	2010 r.	2011 r.	OD
Zatrudnienie – Ekwiwalent pełnego czasu pracy (EPC)	565	792	932	857
Wskaźnik	100	140	165	152

	2009 r.	2010 r.	2011 r.	OD
Wydajność (1 000 m ² /EPC)	31	37	34	25
Wskaźnik	100	119	108	82

Źródło: skarżący oraz odpowiedzi producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (235) Ogólnie w okresie między 2009 r. i OD zatrudnienie wzrosło o 52 %. Wzrost następował jednak do 2011 r., kiedy to osiągnął najwyższą wartość, tj. 932 ekwiwalenty pełnego czasu pracy (EPC), a następnie spadł do 857 EPC w okresie objętym dochodzeniem. W latach 2010 i 2011 wydajność wzrosła tylko nieznacznie w porównaniu z 2009 r. Wynika to częściowo z faktu, że proces produkcji produktu podobnego jest wysoce zautomatyzowany i wymaga zaangażowania jedynie niewielkiej liczby pracowników. W OD wydajność spadła jednak o 24,4 % w porównaniu z 2011 r. Było to wynikiem spadku produkcji w tym samym okresie o około 30 %, który negatywnie wpłynął na wykorzystanie mocy produkcyjnych.
- (236) W związku z tym w OD spadło zatrudnienie, co było odpowiedzią na tendencje w unijnej produkcji produktu podobnego w OD.

6.5. Wielkość marginesu subsydiowania i poprawa sytuacji po wcześniejszym subsydiowaniu

- (237) Wszystkie marginesy subsydiowania znacznie przekraczają poziom *de minimis*. Uwzględniając wielkość i ceny przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, wpływ wielkości rzeczywistego marginesu subsydiowania na przemysł unijny można uznać za znaczny.
- (238) Ponieważ jest to pierwsze dochodzenie antysubsydyjne dotyczące produktu objętego postępowaniem, analiza nie obejmuje poprawy sytuacji po wcześniejszym subsydiowaniu.

7. Wskaźniki mikroekonomiczne

- (239) Jak wskazano powyżej, wskaźniki mikroekonomiczne analizowane są na podstawie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonych przez producentów unijnych objętych próbą. Większość producentów unijnych objętych próbą dokonała inwestycji początkowych i rozpoczęła produkcję produktu podobnego w 2009 r. Mimo że większość producentów unijnych objętych próbą już wcześniej prowadziła działalność w sektorze szkła, wszystkie przedsiębiorstwa musiały zainwestować w specjalne urządzenia do produkcji szkła solarnego, które są zupełnie innymi urządzeniami niż te używane do produkcji zwykłego szkła, ponieważ czystość i zawartość żelaza oraz ogólna jakość szkła solarnego bardzo się różnią od parametrów szkła zwykłego. Ponadto szkło to wymaga hartowania, natomiast zwykłe szkło – nie. Co więcej, szkło solarne jest również powlekane. Ta faza rozruchu z 2009 r. ma zatem znaczny wpływ na wszystkie wskaźniki przeanalizowane poniżej. W celu przedstawienia istniejącej tendencji bez zakłócającego wpływu fazy rozruchu przedsiębiorstw objętych próbą przedstawiono również wskaźniki od 2010 r.

7.1. Ceny i czynniki oddziałujące na ceny

- (240) Średnie ceny sprzedaży objętych próbą producentów unijnych klientom niepowiązanym w Unii kształtowały się w okresie badanym w następujący sposób:

Tabela 7

Średnie ceny sprzedaży w Unii

	2009 r.	2010 r.	2011 r.	OD
Średnia jednostkowa cena sprzedaży na rynku unijnym (EUR/m ²)	10,64	9,07	8,91	8,20
Wskaźnik 2009	100	85	84	77
Wskaźnik 2010	117	100	98	90
Koszt jednostkowy produkcji (EUR/m ²)	13,13	8,38	8,44	9,34
Wskaźnik 2009	100	64	64	71
Wskaźnik 2010	157	100	101	112

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych.

- (241) W okresie badanym ceny jednostkowe sprzedaży stale spadały, lecz spadek cen był szczególnie wyraźny w OD, kiedy to zmniejszyły się one o 7,9 % w porównaniu z 2011 r., o 9,5 % w porównaniu z 2010 r. oraz o 23 % w porównaniu z 2009 r. Spadek cen sprzedaży odnotowany przez producentów unijnych był wolniejszy niż tendencja obserwowana w dziedzinie cen sprzedaży produktów przywożonych z państwa, którego dotyczy postępowanie. Na przykład między 2011 r. a 2012 r. nastąpił spadek cen chińskich o 11 %, podczas gdy ceny unijne zmalały w tym samym okresie o 8 %.
- (242) Mimo dużej różnicy między średnią jednostkową ceną sprzedaży przemysłu unijnego a chińskimi cenami importowymi, jak wyjaśniono w sekcji D.4.2 powyżej, rzeczywiste podcięcie cenowe opierające się na porównaniu według rodzaju produktu było znacznie niższe, tj. wyniosło między 10,6 % i 26,7 % w okresie objętym dochodzeniem. Wynika to z faktu, że nie wszystkie rodzaje produktów, które zostały wyprodukowane przez przemysł unijny, były wywożone przez objętych próbą chińskich producentów eksportujących.
- (243) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL twierdził, że przy ocenie średnich chińskich cen Komisja nie wzięła pod uwagę różnicy w rodzajach produktów wywożonych przez chińskich producentów eksportujących oraz w rodzajach produktów sprzedawanych przez producentów unijnych. Wzmianka o tym, że istniała znaczna różnica między średnią ceną sprzedaży przemysłu unijnego i średnią ceną sprzedaży chińskich producentów eksportujących rzekomo doprowadziła do zniekształconego przedstawienia faktów z uwagi na różnicę między unijnymi cenami sprzedaży a chińskimi cenami importowymi.
- (244) Jak wskazano powyżej, Komisja przedstawiła szczegółowe porównanie według rodzaju produktu w kontekście podjęcia cenowego, które to porównanie jest niewątpliwie częścią analizy szkody. Ponadto Komisja jasno określiła przyczynę różnic: fakt, że nie wszystkie rodzaje produktów wytwarzanych przez przemysł unijny były produkowane przez chińskich producentów eksportujących. W związku z tym nie można twierdzić, że Komisja przedstawiła fakty w sposób wprowadzający w błąd i zniekształcony.
- (245) W okresie między 2011 r. i OD koszt jednostkowy produkcji wzrósł o ponad 10 %, mimo że pozostawał stosunkowo stabilny w 2010 r. i 2011 r. Koszty produkcji zasadniczo odzwierciedlały trend cen sprzedaży w okresie między 2009 r. a 2011 r. Wzrost kosztu jednostkowego produkcji w 2012 r. wynikał ze spadku wielkości produkcji.
- (246) Rząd ChRL twierdził również, że spadek średniej jednostkowej ceny sprzedaży w okresie badanym był spowodowany między innymi osiągniętą wydajnością produkcji. Ponadto wzrost kosztu jednostkowego produkcji w 2012 r. zapewne nie był wynikiem spadku wielkości produkcji, lecz wzrostu mocy produkcyjnych.
- (247) Przyrost wydajności w latach 2009–2011 spowodował bowiem zmniejszenie kosztu jednostkowego produkcji, a tym samym przyczynił się do spadku jednostkowej ceny sprzedaży. Komisja ustaliła jednak, że w OD poziom średniej ceny sprzedaży spadł znacznie poniżej średniego kosztu jednostkowego produkcji, w związku z czym cena ta pokrywała tylko 88 % tego kosztu. Jednocześnie wzrost mocy produkcyjnych przedsiębiorstw objętych próbą nie mógł spowodować wzrostu ich kosztu jednostkowego produkcji. Ich moce produkcyjne wzrosły bowiem jedynie o 2,6 % między 2011 r. a 2012 r., natomiast ich średni koszt jednostkowy produkcji wzrósł w tym samym okresie o 10,6 %. W konsekwencji argumenty te zostają odrzucone.

7.2. Koszty pracy

- (248) Średnie koszty pracy producentów unijnych objętych próbą w Unii kształtowały się w okresie badanym w następujący sposób:

Tabela 8

Średnie koszty pracy na pracownika

	2009 r.	2010 r.	2011 r.	OD
Średni koszt na jednego pracownika (w EUR)	45 232	44 503	48 288	50 615
Wskaźnik 2009	100	98	107	112
Wskaźnik 2010	102	100	109	114

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych.

- (249) Między 2009 r. a okresem objętym dochodzeniem średnie koszty pracy na pracownika systematycznie rosły; łącznie wzrosły o 12 %. Największy wzrost, o 4,8 %, odnotowano jednak w okresie między 2011 r. a OD. Ogólny wzrost kosztów pracy można częściowo wyjaśnić kosztami poniesionymi przez niektórych producentów unijnych w związku z przestojami w zakładach między 2011 r. a OD – innymi słowy – koniecznością wypłacania pracownikom wynagrodzenia, mimo że w rzeczywistości nie pracowali.

7.3. Zapasy

- (250) Poziomy zapasów producentów unijnych objętych próbą kształtowały się w okresie badanym w następujący sposób:

Tabela 9

Zapasy

	2009 r.	2010 r.	2011 r.	OD
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (1 000 m ²)	1 540	1 875	1 657	1 778
Wskaźnik 2009	100	122	108	115
Wskaźnik 2010	82	100	88	95

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych.

- (251) Poziom zapasów zwiększył się o 7,3 % między 2011 r. a OD oraz o 15 % między 2009 r. a OD, natomiast uległ zmniejszeniu o 11,6 % między 2010 r. a 2011 r.
- (252) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL twierdził, że tendencje w dziedzinie zapasów są bez znaczenia, ponieważ wzrost zapasów w ujęciu bezwzględnym i względnym był bardzo niski.
- (253) Biorąc pod uwagę zmiany cen, przechowywanie dużych zapasów nie jest racjonalnym rozwiązaniem dla producenta, gdyż ich wartość szybko się zmniejsza. Oczekiwano by zatem, że producenci unijni utrzymują ograniczoną ilość zapasów produktu podobnego. W związku z tym wzrost zapasów produktu podobnego między 2011 r. a OD, choć dość ograniczony, jest wskaźnikiem ważnym dla ustalenia, czy przemysł unijny poniósł istotną szkodę. Dużą ilość zapasów w ujęciu bezwzględnym w 2010 r. należy rozpatrywać w kontekście tego, że sprzedaż była znacznie wyższa w tym roku niż w OD.

7.4. Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

- (254) Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje oraz zwrot z inwestycji producentów unijnych objętych próbą w Unii kształtowały się w okresie badanym w następujący sposób:

Tabela 10

Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2009 r.	2010 r.	2011 r.	OD
Rentowność	- 20,3 %	8,3 %	8,2 %	- 14,5 %
Wskaźnik 2009	100	241	240	129
Wskaźnik 2010	- 244	100	99	- 174
Przepływy pieniężne (1 000 EUR)	- 21 550	29 574	33 425	6 200
Wskaźnik 2009	100	337	355	229
Wskaźnik 2010	- 73	100	113	21
Inwestycje (w 1 000 EUR)	46 087	18 230	7 633	10 712
Wskaźnik 2009	100	40	17	23
Wskaźnik 2010	253	100	42	59

	2009 r.	2010 r.	2011 r.	OD
Zwrot z inwestycji	- 6,9 %	9,6 %	13,3 %	- 11,5 %
Wskaźnik 2009	100	339	393	66
Wskaźnik 2010	- 72	100	139	- 120

Źródło: odpowiedzi producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (255) Rentowność producentów unijnych objętych próbą ustalono, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów w ramach tej sprzedaży.
- (256) W 2009 r. większość producentów unijnych objętych próbą poniosła straty, które, jak wyjaśniono w sekcji D.7, wynikały głównie z faktu, że w tym czasie rozpoczęli oni produkcję produktu podobnego. W 2010 r. średni zysk wyniósł już 8,31 %. Następnie rentowność uległa niewielkiemu spadkowi w 2011 r., kiedy to rozpoczął się wzrost przywozu subsydiowanego. Ostatecznie przemysł odniósł znaczne straty w OD, a w szczególności odnotował spadek o 276,6 % w porównaniu z 2011 r.
- (257) Tendencje w przepływach pieniężnych netto, które odzwierciedlają zdolność producentów unijnych objętych próbą do samofinansowania swojej działalności, wykazały spadek o 81 % między 2011 r. a okresem objętym dochodzeniem. Od 2010 r. następował ich stopniowy wzrost i ogólnie w okresie badanym przepływy pieniężne netto uległy zwiększeniu.
- (258) Zwrot z inwestycji został wyrażony jako procentowy stosunek zysku do wartości księgowej netto inwestycji.
- (259) Jak przedstawiono w tabeli 10, po fazie rozruchu w 2009 r., kiedy to przemysł dokonał znacznych inwestycji w produkt podobny, inwestycje stale się zmniejszały w okresie między 2009 r. a 2011 r., po czym wzrosły w OD. Inwestycje pozostały jednak w OD na niskim poziomie w porównaniu z poziomem z 2009 r. Inwestycje przeprowadzone w OD wiązały się głównie z badaniami i rozwojem oraz z poprawą i utrzymaniem technologii i procesu produkcji na rzecz poprawy wydajności. W szczególności przemysł zainwestował w nowe rodzaje produktów, które nie były przywożone z ChRL w tym samym czasie i które wymagają rozległych badań i innowacyjnego podejścia.
- (260) Natomiast stopa zwrotu z inwestycji spadła o 34 % w okresie między 2009 r. a 2012 r. Przed OD stopa ta jednak stale wzrastała, tj. wzrosła o 293 % między 2009 r. a 2011 r., lecz spadła o 186 % w OD w porównaniu z 2011 r. Spadek w 2012 r. jest logiczną konsekwencją poniesienia strat przez przemysł unijny w OD.
- (261) Jeśli chodzi o zdolność do pozyskania kapitału, stwierdzono, że zdolność przemysłu unijnego do generowania środków pieniężnych w zakresie produktu podobnego stale pogarszała się, co spowodowało osłabienie sytuacji finansowej przemysłu unijnego.

8. Wnioski dotyczące szkody

- (262) Analiza sytuacji przemysłu unijnego wykazała wyraźne tendencje spadkowe w odniesieniu do większości wskaźników szkody. W kontekście ogólnego wzrostu konsumpcji całkowita produkcja zwiększyła się w okresie badanym. Pomimo wzrostu wielkości sprzedaży udział w rynku przemysłu unijnego zmniejszył się w okresie badanym, ponieważ w tym okresie nastąpił większy wzrost konsumpcji. W okresie badanym średnia cena sprzedaży gwałtownie spadła, co miało niekorzystny wpływ na wszystkie wskaźniki wyników finansowych, takie jak rentowność, przepływy pieniężne, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału.
- (263) W okresie badanym nastąpił wzrost całkowitej wielkości sprzedaży przemysłu unijnego. Wzrostowi wielkości sprzedaży przemysłu unijnego towarzyszył jednak znaczny spadek średniej ceny sprzedaży, jak również zmniejszenie udziału przemysłu unijnego w rynku.
- (264) W świetle powyższego w ramach dochodzenia potwierdzono w szczególności, że ceny sprzedaży przemysłu unijnego są niższe niż koszty produkcji w OD, co niekorzystnie wpływa na rentowność przemysłu unijnego, która w tym okresie osiągnęła znaczne wartości ujemne.
- (265) Między 2009 r. a OD nastąpiły jednak pozytywne zmiany mocy produkcyjnych. Ponadto, mimo że inwestycje uległy spadkowi w okresie między 2009 r. a OD, między 2011 r. a OD odnotowano ich wzrost. Wynika to z faktu, że, jak wyjaśniono w sekcji D.7.4 powyżej, przedsiębiorstwa objęte próbą nadal inwestowały w produkt podobny między innymi poprzez koncentrowanie działalności na rodzajach produktów niszowych, w przypadku których nie stwierdzono jeszcze przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, i które wymagają rozległych badań i innowacyjnego podejścia. Jednocześnie oczywiste jest, że przemysł unijny musi również być w stanie produkować i sprzedawać duże ilości bardziej podstawowych rodzajów produktów (które obecnie konkurują z subsydiowanym przywozem z ChRL) w celu rozłożenia kosztów stałych i osiągnięcia korzyści skali.

- (266) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL utrzymywał, że ocena Komisji jest niespójna, ponieważ Komisja stwierdziła, że poczyniono inwestycje głównie w badania i rozwój, chociaż argumentowała również, że zdolność produkcyjną zwiększono w OD w oczekiwaniu na wzrost popytu. Stwierdzenia te nie są sprzeczne, lecz uzupełniają się: inwestycje w nowe rodzaje produktów w tym samym okresie nieuchronnie prowadzą również do wzrostu zdolności produkcyjnej. Ponadto mimo że takie inwestycje rzeczywiście powodują wzrost kosztów ponoszonych przez przemysł unijny, są również ważnym wskaźnikiem, że przemysł robi wszystko, aby pozostać konkurencyjnym.
- (267) Można zatem stwierdzić, że przemysł unijny nie tylko odniósł istotną szkodę w OD, lecz również aktywnie poszukiwał sposobów ograniczenia narażenia na konkurencję ze strony subsydiowanego przywozu produktu objętego postępowaniem poprzez tworzenie innowacyjnych produktów, które nie są jeszcze przywożone z państwa, którego dotyczy postępowanie.
- (268) W związku z powyższym uznaje się, że przemysł unijny poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 8 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

E. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

- (269) Zgodnie z art. 8 ust. 6 i 7 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy przywóz subsydiowany z państwa, którego dotyczy postępowanie, spowodował szkodę dla przemysłu unijnego w stopniu wystarczającym, aby można ją uznać za istotną. Oprócz przywozu subsydiowanego zbadano również inne znane czynniki, które w tym samym czasie mogły działać na szkodę przemysłu unijnego, w celu dopilnowania, aby nie przypisano temu przywózowi ewentualnej szkody spowodowanej innymi czynnikami.

1. Wpływ przywozu subsydiowanego

- (270) W dochodzeniu wykazano, że przywóz subsydiowany wzrósł w okresie badanym, co doprowadziło do wzrostu wielkości sprzedaży o 596 % oraz zwiększenia udziału w rynku o 366 %. Stanowi to zatem potwierdzenie, że w okresie badanym zarówno wielkość przywozu, jak i wielkość udziału w rynku produktu objętego postępowaniem uległy znacznemu wzrostowi. Istniała wyraźna zbieżność w czasie pomiędzy zwiększeniem przywozu subsydiowanego i utratą udziału w rynku przez przemysł unijny. Innymi słowy: przywóz rósł znacznie szybciej niż rynek Unii i unijni producenci stracili udział w rynku na rzecz subsydiowanego przywozu z Chin. W ramach dochodzenia ustalono również, że jak wspomniano w sekcji D.4.2 powyżej, przywóz subsydiowany doprowadził w okresie objętym dochodzeniem do podjęcia cen stosowanych przez przemysł unijny.
- (271) W toku dochodzenia wykazano, że w okresie badanym ceny przywożonych towarów subsydiowanych spadły o 27,2 % oraz doprowadziły do jeszcze większych różnic między cenami stosowanymi przez producentów unijnych a cenami stosowanymi przez producentów eksportujących. Na skutek tej znacznej presji cenowej przemysł unijny dołożył znacznych starań, aby ograniczyć swoje koszty produkcji. Pomimo podjętych starań ze względu na wyjątkowo niski poziom cen przywozu z Chin przemysł unijny musiał dokonać dalszej obniżki cen sprzedaży do nierentownego poziomu. Po fazie rozruchu w 2009 r. producenci unijni osiągnęli stabilny poziom zysków w latach 2010 i 2011. W OD producenci unijni odnotowali jednak znaczne straty.
- (272) Po ujawnieniu ustaleń szereg zainteresowanych stron zakwestionowało wniosek Komisji, zgodnie z którym istnieje związek przyczynowy między istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny a przywozem subsydiowanym z ChRL. Strony te twierdziły, że nie istnieje zbieżność w czasie pomiędzy szkodą a zwiększonym przywozem z państwa, którego dotyczy postępowanie. Wynika to z faktu, że w okresie między 2009 r. a 2011 r. przywóz z Chin znacznie wzrósł. Ponadto średnia cena przywozu z Chin w 2011 r. wynosiła 4,96 EUR/m², co stanowi cenę zbliżoną do ceny z 2012 r. (4,38 EUR/m²).
- (273) Te same strony twierdziły, że wniosek, zgodnie z którym szkodę poniesioną przez przemysł unijny należy przypisać przywózowi z Chin w 2012 r., jest sprzeczny z ustaleniami, że przywóz ten rzekomo nie miał negatywnego wpływu rok wcześniej, mimo że średnia cena importowa była bardzo podobna.
- (274) Strony te twierdziły także, że zbieżności w czasie pomiędzy poniesioną istotną szkodą a przywozem subsydiowanym z Chin nie można ocenić na podstawie całego okresu badanego od 2009 r. do końca OD bez uwzględnienia tendencji zaobserwowanych w tym okresie.

- (275) Od początku okresu badanego do końca OD przywóz wzrósł o 596 %, a jego udział w rynku zwiększył się o 321 %. W okresie badanym ceny importowe zmalały o 27,2 %.
- (276) Prawdą jest, że marża zysku przemysłu unijnego w 2011 r. była tylko nieznacznie niższa niż w 2010 r., mimo dużego wzrostu przywozu z ChRL już w 2011 r. W 2011 r. konsumpcja szkła solarne w Unii znacznie jednak wzrosła – o 20,4 % w okresie od 2010 r. do 2011 r. – podczas gdy przywóz z ChRL zwiększył się o 150 % w tym samym okresie. W OD, podczas gdy konsumpcja rzeczywiście spadła o nieco ponad 19 %, wielkość przywozu z Chin wzrosła o ponad 35 %. To wyraźnie wskazuje na zbieżność w czasie pomiędzy istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny w OD a silnym wzrostem przywozu subsydiowanego z Chin. Ponadto logiczne jest, że musi upłynąć pewien czas, zanim producenci unijni odczują niektóre negatywne skutki wzrostu przywozu subsydiowanego (np. utratę klientów, straty, zmniejszenie zwrotu z inwestycji oraz zmniejszenie przepływów pieniężnych itp.). Argumentacja ta została zatem odrzucona.
- (277) Komisja przeanalizowała również tendencje zaobserwowane w okresie badanym. Fakt, że w 2011 r. przemysł unijny rzeczywiście był nadal rentowny, mimo że przywóz z Chin już wzrósł w tym roku, nie ma wpływu na wniosek, zgodnie z którym w OD zaistniała zbieżność w czasie pomiędzy szkodą poniesioną przez przemysł unijny a dalszym wzrostem przywozu subsydiowanego z Chin.
- (278) W OD, podczas gdy konsumpcja spadła o nieco ponad 19 %, chińscy producenci eksportujący:
- zwiększyli swój udział w rynku o 12,4 punktu procentowego w porównaniu z 2011 r., natomiast udział przemysłu unijnego w rynku spadł o 12,3 punktu procentowego;
 - zwiększyli wielkość chińskiego przywozu o ponad 35 %, podczas gdy sprzedaż przemysłu unijnego spadła o 32 %; oraz
 - obniżyli swoje już i tak bardzo niskie ceny eksportowe o ponad 10 % i spowodowali podcięcie cen przemysłu unijnego wynoszące do 26,7 %, przyczyniając się tym samym do strat poniesionych przez przemysł unijny w OD.
- (279) Na podstawie powyższej analizy Komisja stwierdza, że obecność przywozu subsydiowanego oraz znaczny wzrost jego udziału w rynku po cenach stale podcinających ceny przemysłu unijnego spowodowały istotną szkodę poniesioną przez przemysł unijny.

2. Wpływ innych czynników

2.1. Przywóz z państw trzecich

- (280) Wielkość przywozu z pozostałych państw trzecich kształtowała się w okresie badanym w następujący sposób:

Tabela 11

Przywóz z państw trzecich (1 000 m²)

Państwa trzecie	2009 r.	2010 r.	2011 r.	OD
Wielkość (m ²)	700	886	1 287	1 023
Wskaźnik	100	127	184	146
Udział w rynku	4,2 %	3,1 %	3,8 %	3,7 %
Wskaźnik	100	74	90	88
Średnia cena EUR/m ²	10,50	10,09	9,60	8,40
Wskaźnik	100	96	91	80

Źródło: Glass for Europe i skarga.

- (281) Wielkość przywozu z pozostałych państw trzecich w okresie badanym wzrosła o 46 %, co jest zgodne ze wzrostem konsumpcji w Unii. Udział w rynku tego przywozu lekko spadł w OD w porównaniu z 2011 r. (3,7 %), lecz w okresie badanym zasadniczo pozostał on na stabilnym poziomie. Turcja jest drugim co do wielkości eksporterem po ChRL, a na trzecim miejscu znajdują się Indie.

- (282) Dostępne informacje dotyczące przywozu ze wszystkich państw trzecich wykazują, że średnia cena przywozu była wyższa niż średnia cena przywozu z Chin. Dotyczy to także ceny jednostkowej poszczególnych rodzajów produktu objętego postępowaniem. Z drugiej strony średnia cena przywozu z państw trzecich była na podobnym lub wyższym poziomie niż średnia cena przemysłu unijnego.
- (283) W świetle małej całkowitej wielkości przywozu i niskich udziałów w rynku z państw trzecich oraz poziomów ich cen Komisja stwierdza, że przywóz z państw trzecich nie mógł spowodować zerwania związku przyczynowego między przywozem towarów subsydiowanych a szkodą poniesioną przez przemysł unijny.

2.2. Wyniki eksportowe przemysłu unijnego

- (284) Wielkość wywozu producentów unijnych objętych próbą kształtowała się w okresie badanym w następujący sposób:

Tabela 12

Wyniki wywozu producentów unijnych objętych próbą

	2009 r.	2010 r.	2011 r.	OD
Wartość sprzedaży eksportowej (1 000 EUR)	19 313	19 814	27 419	7 001
Wskaźnik	100	103	142	36
Wielkość sprzedaży eksportowej (1 000 m ²)	1 460	1 713	2 708	760
Wskaźnik	100	117	185	52
Średnia cena (EUR/m ²)	13,22	11,56	10,12	9,21
Wskaźnik	100	87	77	70

Źródło: odpowiedzi producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (285) Sprzedaż eksportowa producentów unijnych objętych próbą wzrosła w okresie między 2009 r. i 2011 r., lecz gwałtownie spadła w OD o 74 % pod względem wartości i o 71,9 % pod względem wielkości. Z odpowiedzi chińskich eksporterów objętych próbą wynika, że jest to spowodowane bardzo niskimi cenami wywozu chińskiego na główne rynki docelowe dla wywozu przemysłu unijnego (a mianowicie do USA i Kanady).
- (286) Sprzedaż eksportowa producentów unijnych objętych próbą stanowiła 20 % ich całkowitej wielkości sprzedaży w 2009 r. (w fazie rozruchu), 11 % – w 2010 r., natomiast w szczytowym okresie w 2011 r. wielkość tej sprzedaży wyniosła jedynie 14 %. W 2012 r. odnotowano kolejny spadek – do 5 %.
- (287) To rynek unijny – będąc jednym z największych na świecie – jest rynkiem podstawowym dla przemysłu unijnego, a nie rynki państw trzecich. Ponadto fakt, że szkło solarne jest stosunkowo ciężkie i delikatne, przekłada się na dodatkowe koszty transportu (z uwagi na ryzyko stłuczenia i korozji). W ramach dochodzenia potwierdzono również, że mniejsze wyniki wywozu wynikają przede wszystkim z konkurencji z tanim wywozem z Chin również na rynkach państw trzecich. W rezultacie Komisja nie może stwierdzić, że gorsze wyniki wywozu producentów unijnych objętych próbą powodują zerwanie związku przyczynowego między przywozem subsydiowanym a szkodą poniesioną przez przemysł unijny.
- (288) Po ujawnieniu ustaleń kilka stron zakwestionowało ustalenia Komisji, zgodnie z którymi spadek sprzedaży eksportowej producentów unijnych objętych próbą w OD najprawdopodobniej spowodowany był bardzo niskimi cenami wywozu chińskiego na główne rynki docelowe dla wywozu przemysłu unijnego (a mianowicie do USA i Kanady). Uznały one ten wniosek za nieuzasadniony, ponieważ chiński wywóz był obecny również w 2011 r., a tym samym nie ma powodu, żeby wpływ zaistniał wyłącznie w 2012 r. Były one również zdania, że rzeczywistym powodem ich niskiej sprzedaży eksportowej był fakt, że przemysł unijny nie był konkurencyjny oraz nie mógł pozostać konkurencyjny, gdy ceny na rynku światowym spadały. W związku z tym strony stwierdziły, że spadek sprzedaży eksportowej przemysłu unijnego w OD dodatkowo przyczynił się do poniesionej szkody.
- (289) Komisja odrzuca te twierdzenia z następujących powodów. Rynek unijny nadal jest rynkiem podstawowym dla przemysłu unijnego, a nie rynki państw trzecich. Również dodatkowe koszty ponoszone podczas transportu (z uwagi na ryzyko stłuczenia i korozji) można zrekompensować tylko wtedy, gdy poziom cen w państwach trzecich

jest wystarczająco wysoki. Wydaje się, że w tym przypadku jest inaczej. W oparciu o informacje znajdujące się w posiadaniu Komisji pochodzące z odpowiedzi udzielonych w kwestionariuszu przez producentów eksportujących objętych próbą ceny wywozu chińskiego do głównych miejsc docelowych wywozu przemysłu unijnego były bowiem bardzo niskie i spadały jeszcze bardziej w OD w porównaniu z 2011 r. Pokazuje to, że mniejsze wyniki wywozu przemysłu unijnego spowodowane są przede wszystkim coraz tańszym wywozem chińskim, również na rynki państw trzecich, jak potwierdzono w trakcie dochodzenia.

- (290) Te same strony stwierdziły również, że dochodzenie dotyczyło rynku unijnego i nie obejmowało oceny rzekomo nieuczciwego ustalania cen na rynkach państw trzecich.
- (291) Ponadto w ustaleniach instytucji UE, nawet przy założeniu, że były one prawidłowe, rzekomo przypisano szkody spowodowane innymi czynnikami subsydiowanemu przywozowi do Unii. Dlatego rzekomo tani lub subsydiowany chiński wywóz do państw trzecich nie stanowi subsydiowanego przywozu do UE, a zatem kwalifikuje się jako inny czynnik, którego szkodliwego wpływu nie można przypisać przywozowi towarów subsydiowanych.
- (292) Komisja odrzuca to twierdzenie. Komisja nie zbadała, czy ceny przywozu z ChRL do państw trzecich są dumpin-gowe lub subsydiowane. Ustaliła ona tylko, na podstawie cen eksportowych dla państw trzecich, przekazanych przez producentów eksportujących objętych próbą, że ceny te stałe spadały w ostatnich latach.
- (293) W tym kontekście Komisja przeprowadziła także analizę spadku ceny przywozu z ChRL do państw trzecich jako oddzielnego czynnika i nie przypisała go subsydiowanemu przywozowi do Unii. W rzeczywistości fakt ten został wykorzystany jedynie jako możliwe wyjaśnienie zmniejszonego wywozu przemysłu unijnego do jego głównych docelowych państw trzecich w kontekście faktu, że rynki te nie były i nigdy nie będą rynkami podstawowymi dla przemysłu unijnego. Nawet w latach 2010 i 2011, kiedy przemysł unijny osiągał najlepsze wyniki, ponad 85 % jego sprzedaży stanowiła sprzedaż na rynku unijnym.
- (294) Dlatego Komisja stwierdza, że gorsze wyniki wywozu producentów unijnych objętych próbą nie mogą powodować zerwania związku przyczynowego między przywozem subsydiowanym a szkodą poniesioną przez przemysł unijny.

2.3. Zmiany w konsumpcji i zdolności produkcyjnej

- (295) Jak wspomniano powyżej w sekcji D.3, konsumpcja w Unii wzrosła o 65 % w okresie między 2009 r. a OD. Osiągnęła ona najwyższą wartość w 2011 r., kiedy to wzrosła o 105 % w porównaniu z 2009 r. Przemysł unijny nie mógł jednak w pełni odnieść korzyści ze wzrostu konsumpcji. Całkowita sprzedaż znacznie wzrosła do 2011 r., ale rosła wolniej niż rynek. Następnie zmniejszyła się również w ujęciu ogólnym w OD. W okresie badanym udział przemysłu unijnego w rynku stale się zmniejszał; jego spadek w OD wyniósł 25,7 % w porównaniu z 2009 r. (-15,8 % w porównaniu z 2011 r.). Natomiast zarówno chiński udział w rynku, jak i wielkość sprzedaży chińskiej znacznie wzrosły, nawet gdy konsumpcja spadła między 2011 r. a OD, co spowodowało wzrost o 68,4 % między 2011 r. a OD i całkowity wzrost o 321 % w ciągu całego okresu. W okresie badanym wzrost przywozu chińskiego osiągnął 596 %.
- (296) Jako że konsumpcja unijna wzrosła w okresie badanym, jej zmiany są na tyle znaczące, że wzmacniają związek przyczynowy między zwiększającym się przywozem subsydiowanym a szkodą poniesioną przez przemysł unijny, lecz nie są one same w sobie przyczyną szkody poniesionej przez przemysł unijny. Ponadto, nawet w OD, kiedy to konsumpcja uległa spadkowi, subsydiowany przywóz z Chin doprowadził do dalszego wzrostu udziału w rynku producentów chińskich, ze szkodą dla przemysłu unijnego.
- (297) Po ujawnieniu ustaleń kilka stron stwierdziło, że szkoda poniesiona przez przemysł unijny wynikała ze spadku konsumpcji w Unii. Jest to rzekomo jedyny czynnik, którego wartość wydaje się maleć po raz pierwszy w 2012 r. i który można racjonalnie powiązać ze szkodą, chociaż chiński przywóz rozpoczął się już w 2011 r. na poziomie cen porównywalnych z poziomem w 2012 r.
- (298) W 2012 r. konsumpcja faktycznie zmniejszyła się w porównaniu z latami ubiegłymi. Analiza Komisji obejmuje jednak przedział od początku badanego okresu w 2009 r. do końca OD, w którym to przedziale konsumpcja w Unii zwiększyła się ogółem o 65 %. W okresie badanym udział przemysłu unijnego w rynku stale i znacznie się zmniejszał, tj. ogółem zmniejszył się o 25,7 %, podczas gdy udział przywozu z Chin w rynku zwiększył się o 321 %. W okresie badanym wzrost przywozu chińskiego osiągnął 596 %.

- (299) Ponadto w OD konsumpcja w Unii nadal była na poziomie porównywalnym z poziomem w 2010 r., podczas gdy, jak wykazano w tabeli 10 powyżej, 2010 r. był rokiem, w którym przemysł unijny osiągnął rozsądny zysk. Dlatego sam spadek konsumpcji w Unii w OD nie mógł doprowadzić do strat poniesionych przez przemysł unijny w OD. Ponadto udział przemysłu unijnego w rynku zmniejszył się o 26,6 % między 2010 r. a 2012 r., podczas gdy udział przywozu chińskiego w rynku zwiększył się w tym samym okresie o 318 %. Co więcej, jeżeli spadek konsumpcji w OD miałby spowodować szkodę poniesioną przez przemysł unijny, wówczas spadek ten powinien był również dotknąć chiński przywóz. Tak się oczywiście jednak nie stało. Przeciwnie, w OD chiński przywóz znacznie wzrósł zarówno pod względem wielkości, jak i udziału w rynku.
- (300) Ze względu na powyższe okoliczności Komisja odrzuca to twierdzenie. Dlatego Komisja stwierdza, że spadek konsumpcji w OD nie mógł spowodować zerwania związku przyczynowego między przywozem subsydiowanym a szkodą poniesioną przez przemysł unijny.
- (301) W odniesieniu do mocy produkcyjnych przemysłu unijnego, określonych w tabeli 4 powyżej, ich wzrost wyraźnie pokrywa się z tendencją wzrostową konsumpcji w Unii do końca 2011 r. Dochodzenie wykazało, że główną przyczyną zwiększenia mocy produkcyjnych pomiędzy 2011 r. a OD o 12,5 % było wejście na rynek szkła solarnego jednego przedsiębiorstwa. W tym samym okresie moce produkcyjne wszystkich pozostałych przedsiębiorstw obecnych na rynku nieznacznie się zmniejszyły. W rezultacie ogólny kierunek zmian mocy produkcyjnych przemysłu unijnego odzwierciedlał tendencje w konsumpcji w Unii. Komisja uważa zatem, że wysokie moce produkcyjne przemysłu unijnego, które były znaczne już na początku okresu badanego i pozostały wysokie w OD, nie mogły spowodować zerwania związku przyczynowego między przywozem subsydiowanym a szkodą poniesioną przez przemysł unijny.
- (302) Po ujawnieniu ustaleń kilka stron twierdziło, że Komisja nie wzięła pod uwagę rzekomej nadwyżki mocy produkcyjnych jako istotnej przyczyny szkody. W okresie badanym wzrost mocy produkcyjnych rzekomo nie był uzasadniony wzrostem konsumpcji, ponieważ w przemyśle unijnym stale istniała ogromna różnica między mocami produkcyjnymi a konsumpcją, co zdaniem tych stron nie jest rentowne. Strony te twierdziły również, że fakt pojawienia się nowego uczestnika rynku pomiędzy 2011 r. a końcem OD przyczynił się do poniesionej szkody, jako że zwiększył konkurencję krajową.
- (303) Strony twierdziły również, że malejąca konsumpcja w Unii i rosnące moce produkcyjne w połączeniu ze spadkiem sprzedaży eksportowej doprowadziły do niskiego poziomu wykorzystania mocy produkcyjnych. Ten niski poziom spowodował wysokie koszty stałe, które zdaniem tych stron poważnie wpłynęły na unijny sektor szkła solarnego.
- (304) Komisja zwraca uwagę, że poziom mocy produkcyjnych całego przemysłu unijnego był stale wyższy od całkowitej konsumpcji w Unii przez cały okres badany. Nie przeszkodziło to jednak objętym próbą przedsiębiorstwom z przemysłu unijnego w osiąganiu zysków przez dwa lata przed OD, natomiast dopiero w OD poniosły one znaczne straty wynoszące -14,5 %.
- (305) Ponadto moce produkcyjne unijnych producentów objętych próbą wzrosły zaledwie o 4 % pomiędzy 2010 r. a 2011 r. oraz o 2,6 % pomiędzy 2011 r. a OD, dając w efekcie umiarkowany całkowity wzrost o 6,7 % pomiędzy 2010 r. a OD.
- (306) W konsekwencji różnica pomiędzy konsumpcją a mocami produkcyjnymi istniała przez cały okres badany i nawet jeżeli w OD była nieznacznie większa, nie może stanowić wyjaśnienia ogromnych strat poniesionych przez przedsiębiorstwa objęte próbą w OD. W rezultacie Komisja odrzuca twierdzenie, że poziom mocy produkcyjnych przemysłu unijnego jest nierentowny.
- (307) W odniesieniu do argumentu, że nowy uczestnik rynku w 2012 r. przyczynił się do poniesienia szkody przez przemysł unijny, Komisja zwraca uwagę, że ten nowy uczestnik rynku, nawet jeżeli posiadał wysokie moce produkcyjne, jego produkcja i wielkość sprzedaży były w OD bardzo ograniczone i wynosiły 2 % całkowitej sprzedaży w UE. W rezultacie jego pojawienie się na rynku praktycznie nie miało wpływu na wydajność całego przemysłu unijnego, poza tym, że znacznie zawyżyło dane dotyczące mocy produkcyjnych tego przemysłu i ich wykorzystania. Bez danych dotyczących tego przedsiębiorstwa moce produkcyjne wszystkich pozostałych producentów unijnych w rzeczywistości zmniejszyły się między 2011 r. a 2012 r.
- (308) W toku dochodzenia nie potwierdzono również, że koszty stałe mają poważny wpływ na sektor szkła solarnego. W rzeczywistości średnie koszty stałe producentów unijnych objętych próbą mieściły się w przedziale 25–35 % całkowitych kosztów produkcji w OD. W poprzednich latach, tj. w latach 2010–2011, odsetek kosztów stałych był nieco niższy, ale nadal mieścił się w tym przedziale. To wyraźnie pokazuje, że wysokie moce produkcyjne w OD oczywiście miały wpływ na koszt produkcji, lecz ich wpływ nie był znaczny i nie może stanowić

wyjaśnienia dużych strat poniesionych w OD, szczególnie w porównaniu z zyskami osiągniętymi we wcześniejszych latach. Ponadto poziom wykorzystania mocy produkcyjnych producentów unijnych objętych próbą zmniejszył się w porównaniu z poprzednimi latami, ale w OD wciąż wynosił 65 %.

- (309) Ponadto w swojej analizie Komisja wzięła również pod uwagę to, że zainstalowane moce produkcyjne można dostosować do produkcji innych rodzajów szkła, które nie wchodzi w zakres przedmiotowego dochodzenia. Dlatego, a także ze względu na ten element, Komisja nie zgadza się z zainteresowaną stroną, że zainstalowane duże moce produkcyjne są nierentowne.
- (310) W świetle powyższego Komisja odrzuca twierdzenia przedstawione przez strony i podtrzymuje swoje stanowisko, że zmiany w konsumpcji, mocach produkcyjnych i wykorzystaniu mocy produkcyjnych w okresie badanym, przeanalizowane zarówno oddzielnie, jak i łącznie, nie są na tyle znaczące, aby spowodować zerwanie związku przyczynowego między przywozem subsydiowanym a istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny.

2.4. Tendencje w segmencie modułów fotowoltaicznych

- (311) Według dostępnych Komisji informacji ⁽¹⁾ około 80–85 % sprzedaży szkła solarne jest kierowanych do producentów modułów fotowoltaicznych (modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i cienkowarstwowych modułów fotowoltaicznych), a około 15–20 % – do producentów płaskich kolektorów słonecznych do otrzymywania ciepłej wody. W związku z tym tendencje zaobserwowane w segmencie modułów fotowoltaicznych mają istotny wpływ na konsumpcję szkła solarne.
- (312) Po ujawnieniu ustaleń dwie strony twierdziły, że oprócz zmiany konsumpcji produktu objętego postępowaniem szkoda poniesiona przez przemysł unijny spowodowana była również spadkiem konsumpcji modułów fotowoltaicznych i stratami poniesionymi przez ten przemysł pod koniec 2011 r. i na początku 2012 r. Wpływ trudności finansowych producentów paneli fotowoltaicznych na rynek szkła solarne rzekomo zaczął pojawiać się pod koniec 2011 r. i w 2012 r., co wynika z nieuniknionego opóźnienia czasowego między tymi dwoma zdarzeniami.
- (313) W tym samym okresie, tj. w latach 2009–2012, konsumpcja modułów fotowoltaicznych stale wzrastała, i mimo że w 2012 r. odnotowano jej spadek, poziom konsumpcji nadal pozostał o 221 % wyższy niż w 2009 r. i 44 % wyższy niż w 2010 r. ⁽²⁾ Ponadto ustalono, że mimo iż popyt na moduły w Unii wynikał początkowo z ustanowienia systemów wsparcia finansowego, głównie tariff gwarantowanych, nie można było stwierdzić, że obniżenia tych tariff (na koniec 2011 r., na początku 2012 r.) naruszyły związek przyczynowy między przywozem subsydiowanym a powstałą szkodą ⁽³⁾. Wynika to z faktu, że w tym samym okresie 2009–2012 popyt na moduły fotowoltaiczne pozostawał stosunkowo wysoki.
- (314) Dlatego też poziom konsumpcji modułów fotowoltaicznych, a co za tym idzie popyt na szkło solarne pozostawał wysoki w okresie badanym. Nie można uznać, że niewielki spadek tego poziomu w 2012 r. był na tyle wystarczający, aby naruszyć związek przyczynowy między przywozem subsydiowanym z ChRL oraz istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny.
- (315) Podobnie ponieważ popyt na moduły fotowoltaiczne pozostawał stosunkowo wysoki w latach 2009–2012, a popyt na szkło solarne zwiększył się o 65 % w tym samym okresie, samego wpływu pogorszenia sytuacji finansowej producentów modułów fotowoltaicznych pod koniec 2011 r. i na początku 2012 r. na konsumpcję szkła solarne nie można uznać za czynnik na tyle znaczący, aby spowodował zerwanie związku przyczynowego między subsydiowanym przywozem szkła solarne z ChRL a istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny.
- (316) W świetle powyższego Komisja potwierdza, że samej zmiany konsumpcji modułów fotowoltaicznych nie można uważać za czynnik na tyle znaczący, aby spowodował zerwanie związku przyczynowego między przywozem subsydiowanym z ChRL a istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny.

⁽¹⁾ Dane przedstawione przez skarżącego zweryfikowane w stosunku do odpowiedzi producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu.

⁽²⁾ Tabele 1-a i 1-b w motywie 108 rozporządzenia Komisji (UE) nr 513/2013 z dnia 4 czerwca 2013 r. nakładającego tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw i płytek) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej i zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 182/2013 poddające rejestracji przywóz tych produktów pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 152 z 5.6.2013, s. 5) („rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych dotyczących paneli słonecznych”). Zgodnie z motywem 20 i nast. rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych dotyczących paneli słonecznych produktem objętym przedmiotowym dochodzeniem są moduły lub panele fotowoltaiczne z krzemu krystalicznego oraz ogniwa i płytki w rodzaju stosowanych w modułach lub panelach fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego. Cienkowarstwowe moduły fotowoltaiczne nie podlegają zatem temu dochodzeniu, a ich konsumpcja nie jest przedmiotem postępowania.

⁽³⁾ Zob. motyw 107 i nast. rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych dotyczących paneli słonecznych. Ustalenia zawarte w motywach 107–109 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych dotyczących paneli słonecznych zostały potwierdzone w motywach 245–265 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1238/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiącego o ostatecznym poborze cła tymczasowego nałożonego na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 325 z 5.12.2013, s. 1).

3. Wnioski

- (317) W ramach dochodzenia ustalono związek przyczynowy między istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny a przywozem subsydiowanym z ChRL. Komisja przeanalizowała inne możliwe przyczyny powstania szkody, takie jak: przywóz z pozostałych państw trzecich, wyniki wywozu przemysłu unijnego, zmiany struktury konsumpcji i mocy produkcyjnych czy sytuacja rynkowa niektórych użytkowników produktu objętego postępowaniem. Ustalono, że żadna z tych przyczyn, badana zarówno indywidualnie, jak i łącznie, nie jest wystarczająca, aby naruszyć związek przyczynowy stwierdzony między przywozem subsydiowanym z ChRL oraz istotną szkodą odniesioną przez przemysł unijny.
- (318) Na podstawie powyższej analizy, w której odpowiednio rozróżniono wpływ wszystkich znanych czynników na sytuację przemysłu unijnego i szkodliwy wpływ przywozu subsydiowanego i oddzielono je od siebie, stwierdza się, że przywóz subsydiowany z państwa, którego dotyczy postępowanie, spowodował istotną szkodę dla przemysłu unijnego w rozumieniu art. 8 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.
- (319) Po OD kilku unijnych producentów szkła solarnego publicznie ogłosiło wstrzymanie produkcji, co nieuchronnie doprowadziło do zaprzestania wykorzystywania znacznej części zdolności operacyjnych. W dalszym stopniu wzmacnia to przedstawiony powyżej związek przyczynowy i pokazuje niszczący wpływ przywozu subsydiowanego na przemysł unijny.

F. INTERES UNII

- (320) Zgodnie z art. 31 rozporządzenia podstawowego Komisja sprawdziła, czy pomimo stwierdzenia wystąpienia wyrządzającego szkodę subsydiowania wprowadzenie środków w tym przypadku wyraźnie nie leżało w interesie Unii. Analizę interesu Unii oparto na ocenie wszystkich zaangażowanych interesów, m.in. interesu przemysłu unijnego, interesu importerów, dostawców surowców oraz interesu użytkowników produktu objętego postępowaniem.

1. Interes przemysłu unijnego

- (321) W okresie objętym dochodzeniem w przemyśle unijnym przy produkcji i sprzedaży produktu podobnego bezpośrednio zatrudnionych było około 860 osób. W toku dochodzenia ustalono, że przemysł unijny poniósł istotną szkodę spowodowaną przywozem subsydiowanym z państwa, którego dotyczy postępowanie, w okresie objętym dochodzeniem. Niektórzy producenci unijni byli już zmuszeni zamknąć swoje zakłady produkcyjne, podczas gdy inni ogłosili niewypłacalność⁽¹⁾. Jeżeli nie zostaną wprowadzone żadne środki, bardzo prawdopodobne jest dalsze pogarszanie się sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego.
- (322) Oczekuje się, że nałożenie ceł antysubsydjnych wyeliminuje zakłócające handel skutki wyrządzającego szkodę subsydiowania i przywróci efektywną konkurencję na rynku unijnym, dzięki czemu przemysł unijny będzie mógł odpowiednio dostosować ceny produktu podobnego, tak by odzwierciedlały koszty produkcji, zwiększając tym samym swoją rentowność. Można również oczekiwać, że wprowadzenie stosownych środków umożliwi przemysłowi unijnemu odzyskanie przynajmniej części udziału w rynku utraconego w okresie badanym i będzie mieć pozytywny wpływ na ogólną sytuację finansową przemysłu unijnego.
- (323) Ponadto przemysł unijny powinien mieć możliwość lepszego dostępu do kapitału oraz dalszych inwestycji w badania, rozwój i innowacje na rynku szkła solarnego.
- (324) Prawdopodobne jest, że producenci unijni, którzy w wyniku presji wywieranej przez przywóz subsydiowany z Chin zostali zmuszeni do zaprzestania produkcji, będą mogli wznowić swoją działalność. Ogólnie rzecz ujmując, w rozważanym scenariuszu nie tylko zabezpieczono by istniejące miejsca pracy, ale istniałaby również realna perspektywa dalszego zwiększenia produkcji i wzrostu zatrudnienia.
- (325) Oczekuje się, że jeżeli środki nie zostaną wprowadzone, dojdzie do dalszej utraty udziału w rynku oraz pogarszania się rentowności przemysłu unijnego. Sytuacji tej nie da się utrzymywać w perspektywie krótko- lub średnioterminowej. W konsekwencji oprócz dużej liczby producentów unijnych, którzy już zostali wyparci z rynku, inni producenci mogliby stanąć w obliczu niewypłacalności, co w perspektywie krótko- lub średnioterminowej prawdopodobnie doprowadziłoby do zaniknięcia przemysłu unijnego, co z kolei miało by znaczny wpływ na istniejące miejsca pracy.
- (326) W związku z powyższym stwierdza się, że wprowadzenie ceł antysubsydjnych leżałoby w interesie przemysłu unijnego.

⁽¹⁾ Zob. na przykład: <http://www.lesoir.be/421477/article/actualite/fil-info/fil-info-economie/2014-02-07/agc-confirme-l-arret-du-verre-solaire-roux> z dnia 7 lutego 2014 r.; http://www.pv-magazine.com/news/details/beitrag/centrosolar-glas-must-declare-insolvency_100013055/#axzz2tDr5dhxV z dnia 16 października 2013 r.

2. Interes niepowiązanych importerów i przedsiębiorstw handlowych

- (327) Główna działalność dwóch współpracujących importerów obejmowała obrót produktem, którego dotyczy postępowanie. Obydwaj importerzy mieli dostęp do zróżnicowanych źródeł produktu objętego postępowaniem, tj. nie zaopatrywali się tylko w ChRL, lecz również w Unii i w państwach trzecich.
- (328) Argumentowano, że wprowadzenie środków w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem miałyby negatywny wpływ na działalność gospodarczą importerów. Po pierwsze, nałożenie ceł nie powinno skutkować wyeliminowaniem całego przywozu z ChRL. Po drugie, o ile możliwe jest, że wprowadzenie środków może mieć negatywny wpływ na sytuację finansową importerów dokonujących przywozu wyłącznie lub głównie z ChRL, biorąc pod uwagę możliwość zaopatrywania się w państwach trzecich, można oczekiwać, że importerzy będą elastyczni i w razie konieczności będą w stanie zmienić swoje źródła dostaw.
- (329) W związku z tym stwierdzono, że wprowadzenie środków na zaproponowanym poziomie może mieć pewien negatywny wpływ na sytuację niepowiązanych importerów produktu objętego postępowaniem, lecz wpływ ten jest złagodzony przez fakt, że importerzy i przedsiębiorstwa handlowe mogą korzystać z innych źródeł dostaw, zarówno z państw trzecich jak i z Unii, jako że przemysł unijny ma możliwość zwiększenia produkcji, i w żadnym przypadku nie przeważa on nad pozytywnym wpływem na inne strony.

3. Interes dostawców surowców

- (330) Żaden dostawca surowców nie współpracował w ramach niniejszego dochodzenia. Z uwagi na brak danych od takich dostawców nie istniały dowody potwierdzające, że wprowadzenie środków zaszkodziłoby interesowi tych stron.

4. Interes użytkowników

- (331) Wszyscy użytkownicy, którzy udzielili odpowiedzi, są producentami modułów fotowoltaicznych lub kolektorów słonecznych. Trzech użytkowników popiera nałożenie ceł antysubsydyjnych, argumentując, że przemysł unijny produkuje szkło solarne o wyższej jakości, które chińskie przedsiębiorstwa nie zawsze są w stanie dostarczyć. Natomiast trzech innych użytkowników sprzeciwiło się wprowadzeniu środków antysubsydyjnych. Użytkownicy ci spodziewają się, że nałożenie ceł antysubsydyjnych miałyby negatywny wpływ na ich działalność gospodarczą. Przewidują oni, że nie będą w stanie przenieść kosztów wynikających ze wzrostu cen na końcowych odbiorców, biorąc pod uwagę trudną sytuację na rynku modułów fotowoltaicznych.
- (332) Według informacji przedstawionych przez użytkowników szkło solarne stanowi tylko około 6–8 % całkowitych kosztów modułów fotowoltaicznych. Szkło solarne odpowiada zatem za ograniczoną część kosztów i wartości końcowej modułów fotowoltaicznych. Ponadto można oszacować, że jeżeli nałożone zostanie cło antysubsydyjne na szkło solarne przywożone z ChRL, wpływ na całkowite koszty modułów fotowoltaicznych wyniesie poniżej 1 %. Wynika to głównie z faktu, że współpracujący użytkownicy nabywają znaczne ilości szkła solarnego od producentów unijnych.
- (333) W związku z tym, mimo że możliwe nałożenie ceł antysubsydyjnych najprawdopodobniej spowoduje nieznaczny wzrost cen nakładów na produkcję modułów fotowoltaicznych w porównaniu ze scenariuszem alternatywnym niezakładającym nałożenia ceł, oczekuje się, że nie będzie ono miało znacznego negatywnego wpływu na koszty i ceny końcowe w segmencie modułów fotowoltaicznych w Unii.
- (334) Ponadto niektórzy użytkownicy mają już dostęp do innych źródeł dostaw takich jak Turcja czy Indie, na które nałożenie ceł antysubsydyjnych nie wywrze negatywnego wpływu. Pozostali użytkownicy mogą również zmienić swoje źródła dostaw, zarówno na źródła z państw trzecich, jak i źródła z Unii.
- (335) W świetle powyższego Komisja odrzuciła przedstawione przez niektórych użytkowników argumenty przeciwko wprowadzeniu środków.

5. Konkurencja

- (336) Jeden z importerów argumentował, że jako że niektórzy producenci unijni uczestniczyli w światowym kartelu producentów szkła płaskiego (szkło solarne należy do tej kategorii) i Komisja Europejska nałożyła na nich grzywnę w 2007 r., traktują oni instrument antysubsydyjny jako sposób na odrobienie strat, które ponieśli na skutek nałożenia tych grzywien oraz zmniejszenia udziału w rynku unijnym. Ponadto jeżeli dostęp do rynku unijnego ograniczono by poprzez nałożenie ceł antysubsydyjnych, nasiliłyby się zachęty dla producentów unijnych do uczestniczenia w kartelu lub innym zachowaniu antykonkurencyjnym w odniesieniu do produktów o niskiej zdolności do osiągnięcia korzyści skali w Unii, jak np. produktów wyposażenia wnętrz.
- (337) Argumenty te należy odrzucić. Po pierwsze, Komisja zwraca uwagę, że kartel przestał istnieć w 2007 r. W związku z tym skutki kartelu w przeszłości nie miały wpływu na przemysł w okresie badanym. Po drugie, do kartelu nie należał żaden z producentów unijnych objętych próbą ani żaden z obecnych producentów unijnych osiągających największą wielkość sprzedaży. Po trzecie, nie przewiduje się, aby możliwe nałożenie ceł antysubsydyjnych miało jakikolwiek wpływ na zachowanie konkurencyjne przemysłu unijnego, jako że z jednej strony nie zmieni ono struktury rynku unijnego, a z drugiej – przedsiębiorstwa mają ogólny obowiązek przestrzegania obowiązujących krajowych i unijnych reguł konkurencji, niezależnie od tego, czy obowiązują cła.

- (338) Jeden z importerów argumentował również, że nałożenie ceł miałyby negatywny wpływ na unijny rynek powłok antyrefleksyjnych do szkła solarnego. Na tym rynku, który importer określił jako rynek powiązany, rzekomo dominują producenci unijni, a wprowadzenie środków wzmocniłoby ich pozycję ze szkodą dla konkurujących z nimi dostawców powłok antyrefleksyjnych. Ponadto stwierdzono, że importerzy doświadczyli trudności w uzyskiwaniu zamówień od producentów unijnych oraz w realizowaniu tych zamówień w rozsądnym czasie i po przystępnych cenach.
- (339) Rynek powłok antyrefleksyjnych jest objęty dochodzeniem i nie jest uznawany za rynek powiązany. W ramach dochodzenia wykazano, że producenci unijni w rzeczywistości w OD nadal pozostawali konkurencyjni na tym niszowym rynku mimo stosunkowo wyższych cen, jakie stosują, gdyż na rynku uważa się, że ich powlekane produkty są lepszej jakości. Nie przedstawiono jednak żadnych dowodów na to, że przemysł unijny nie byłby w stanie pokryć możliwego zwiększonego zapotrzebowania na szkło solarne z powłoką antyrefleksyjną. Argument ten należy więc odrzucić.
- (340) W odpowiedzi na zarzuty, że producenci unijni odmawiali realizowania zamówień lub ich terminowego dostarczenia po przystępnych cenach, stwierdza się, że każdy producent może całkowicie dowolnie określać swoją strategię sprzedaży, o ile nie prowadzi to do osiągnięcia przez tego producenta lub tych producentów, indywidualnie lub łącznie, dominującej pozycji na danym rynku. Na rynku unijnym panuje wystarczająca konkurencja, aby możliwa była zmiana lub dywersyfikacja dostawców. W związku z powyższym argument ten również należy odrzucić.

6. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (341) W świetle powyższego stwierdza się, że, na podstawie oceny wszystkich różniących się interesów jako całości, interes Unii wymaga wprowadzenia środków ostatecznych w odniesieniu do przywozu szkła solarnego pochodzącego z ChRL.

G. ŚRODKI WYRÓWNAWCZE

- (342) Biorąc pod uwagę wnioski dotyczące subsydiowania, szkody, związku przyczynowego i interesu Unii, należy wprowadzić ostateczne środki wyrównawcze, aby zapobiec dalszemu wyrządzaniu szkody przemysłowi unijnemu przez przywóz subsydiowany.

1. Poziom usuwający szkodę

- (343) Do celów określenia poziomu wspomnianych środków pod uwagę wzięto ustalone marginesy subsydiowania oraz kwotę należności celnych niezbędnych do usunięcia szkody poniesionej przez producentów unijnych, jednak nie przekraczając ustalonych marginesów subsydiowania.
- (344) Przy obliczaniu poziomu opłat celnych niezbędnych do usunięcia skutków subsydiowania wyrządzającego szkodę uznano, że środki powinny umożliwić przedsiębiorcom unijnym pokrycie kosztów produkcji oraz osiągnięcie ze sprzedaży produktu podobnego w Unii takiego zysku przed opodatkowaniem, jaki byłby możliwy do osiągnięcia dla tego przemysłu w normalnych warunkach konkurencji, czyli gdyby nie istniał przywóz subsydiowany.
- (345) Za właściwe minimum zysku, którego przemysł unijny mógłby się spodziewać przy braku subsydiowanego przywozu wyrządzającego szkodę, uznać można marżę zysku w wysokości 8,3 % obrotów. Ta marża opiera się na średnim zysku osiągniętym przez producentów unijnych objętych próbą w 2010 r., kiedy przywóz produktu objętego postępowaniem nadal był niewielki i nie mógł jeszcze zakłócić normalnych warunków konkurencji.
- (346) Na tej podstawie obliczono cenę produktu podobnego niewyrządzającego szkody przemysłowi unijnemu. Cenę niewyrządzającą szkody otrzymano poprzez dodanie wyżej wspomnianego marginesu zysku wynoszącego 8,3 % do kosztów produkcji poniesionych w OD przez producentów unijnych objętych próbą.
- (347) Niezbędną podwyżkę cen ustalono następnie na podstawie porównania średniej ważonej ceny importowej objętych próbą współpracujących producentów eksportujących w ChRL, ustalonej na potrzeby obliczenia podjęcia cenowego i należycie dostosowanej do kosztów przywozu i cła przywozowego, ze średnią ważoną niewyrządzającą szkody ceną produktu podobnego sprzedawanego przez producentów unijnych objętych próbą na rynku unijnym w OD. Wszelkie różnice wynikające z tego porównania zostały następnie wyrażone w postaci odsetka średniej ważonej wartości importowej CIF.
- (348) Po ujawnieniu ustaleń jedna ze stron zakwestionowała marżę zysku wykorzystaną jako docelowy zysk. Argumentowała ona, że Komisja powinna uwzględnić wszystkie pozostałe czynniki, które wpływały na rentowność w OD. Stwierdziła, że rozsądny docelowy zysk nie może być wyższy niż 5 %.
- (349) Komisja odrzuca to twierdzenie z następujących powodów. Wykorzystany docelowy zysk nie został oparty na oszacowaniu, a na faktycznym zysku osiągniętym przez przemysł unijny przed zakłóceniem konkurencji przez przywóz towarów subsydiowanych z Chin. Komisja uważa, że jest to rozsądny zysk, i wzięła też pod uwagę fakt, że sytuacja na rynku nie była znacząco odmienna w porównaniu z sytuacją w OD, pomijając wpływ przywozu towarów subsydiowanych z Chin. W tym kontekście twierdzenie strony, że konsumpcja w 2010 r. była znacznie

wyższa niż w 2012 r., jest niezgodne ze stanem faktycznym. Jak wskazano w sekcji E.2.3 powyżej, konsumpcja w 2010 r. utrzymywała się na poziomie podobnym do poziomu w 2012 r. Ponadto w 2010 r. przemysł unijny zwiększał moce produkcyjne ze względu na spodziewany silny wzrost popytu, co negatywnie wpłynęło na jego zysk w tym roku. Wreszcie proponowany docelowy zysk na poziomie 5 % jest wartością uznaniową, ponieważ nie opiera się ona na żadnych danych ani rzeczywistych obliczeniach, i dlatego zostaje odrzucona.

2. Środki

- (350) W świetle powyższego oraz zgodnie z art. 15 rozporządzenia podstawowego należy nałożyć ostateczne cło wyrównawcze w odniesieniu do przywozu szkła solarnego pochodzącego z ChRL na poziomie niższego z ustalonych marginesów subsydiowania i szkody, zgodnie z zasadą niższego cła. W związku z tym w niniejszym przypadku stawkę należności celnej należy wyznaczyć na poziomie stwierdzonych marginesów subsydiowania.
- (351) Biorąc pod uwagę wysoki poziom współpracy chińskich producentów eksportujących, cło dla „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” ustalono na poziomie najwyższego cła, jakie ma być nałożone na przedsiębiorstwa objęte próbą lub współpracujące w ramach dochodzenia. Cło dla „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” będzie miało zastosowanie w odniesieniu do tych przedsiębiorstw, które nie współpracowały w ramach dochodzenia.
- (352) Dla wymienionych w załączniku chińskich przedsiębiorstw współpracujących nieobjętych próbą ustala się ostateczną stawkę cła na poziomie średniej ważonej stawek dla przedsiębiorstw objętych próbą.
- (353) Na podstawie powyższego stawki, zgodnie z którymi tego rodzaju cła zostaną nałożone, ustala się na następującym poziomie:

Nazwa przedsiębiorstwa	Margines subsydiowania	Margines szkody	Cło wyrównawcze
Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd	3,2 %	39,3 %	3,2 %
Zhejiang Hehe Photovoltaic Glass Technology Co., Ltd	17,1 %	26,2 %	17,1 %
Zhejiang Jiafu Glass Co., Ltd; Flat Solar Glass Group Co., Ltd; Shanghai Flat Glass Co., Ltd	12,8 %	42,1 %	12,8 %
Henan Yuhua New Material Co., Ltd	16,7 %	17,1 %	16,7 %
Inne przedsiębiorstwa współpracujące wymienione w załączniku I	12,4 %	33,2 %	12,4 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	17,1 %	42,1 %	17,1 %

- (354) Powyższe środki wyrównawcze ustala się w postaci stawek celnych *ad valorem*, tj. proporcjonalnie do wartości przywozu.
- (355) Indywidualne stawki cła wyrównawczego określone w niniejszym rozporządzeniu zostały wyznaczone na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Dlatego odzwierciedlają one sytuację ustaloną w toku tego dochodzenia w odniesieniu do przedsiębiorstw wybranych do próby, przy czym średnie stawki należności celnej nałożone na te przedsiębiorstwa mają zastosowanie do współpracujących przedsiębiorstw, które nie zostały wybrane do próby.
- (356) Wspomniane stawki celne (w odróżnieniu od ogólnokrajowego cła stosowanego do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”) mają zatem wyłącznie zastosowanie do przywozu towarów pochodzących z państwa, którego dotyczy postępowanie, i wyprodukowanych przez dane przedsiębiorstwa tj. przez konkretne wymienione podmioty prawne. Przywożone produkty wytworzone przez inne przedsiębiorstwa, które nie zostały konkretnie wymienione w art. 1, łącznie z podmiotami powiązanymi z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, nie mogą korzystać z tych stawek i do ich produktów stosowane są stawki cła dla „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
- (357) Każdy wniosek o zastosowanie indywidualnej stawki cła wyrównawczego wobec przedsiębiorstwa (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po utworzeniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą) należy niezwłocznie kierować do Komisji wraz ze wszystkimi odpowiednimi informacjami, w szczególności dotyczącymi wszelkich zmian w zakresie działalności przedsiębiorstwa związanej z produkcją, sprzedażą na rynek krajowy i na rynki zagraniczne, wynikających np. z wyżej wspomnianej zmiany nazwy lub zmiany podmiotu zajmującego się produkcją lub sprzedażą. W razie potrzeby rozporządzenie zostanie następnie odpowiednio zmienione poprzez aktualizację wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek celnych.
- (358) Aby zapewnić należyte egzekwowanie cła wyrównawczego, poziom cła rezydualnego powinien mieć zastosowanie nie tylko do niewspółpracujących producentów eksportujących, lecz również do tych producentów, którzy nie wywozili towarów do Unii w OD, chyba że współpracowali w ramach dochodzenia.

- (359) Po ujawnieniu ustaleń skarżący twierdził, że cła antydumpingowe i wyrównawcze *ad valorem* są nieskuteczne, i zażądał od Komisji wprowadzenia środków w formie minimalnej ceny importowej. Ponadto kilku użytkowników również zaproponowało minimalną cenę importową. Powody przedstawione przez strony oraz przyczyny odrzucenia tych wniosków przez Komisję określono w motywach 144–168 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 470/2014 ⁽¹⁾ („rozporządzenie w sprawie ostatecznych cła antydumpingowych”).
- (360) Po ujawnieniu ustaleń trzech producentów eksportujących objętych próbą oraz przedsiębiorstwo Henan Yuhua przedstawiło zobowiązania cenowe w formie minimalnej ceny importowej. Komisja odrzuciła proponowane zobowiązania cenowe z przyczyn określonych w motywach 172–179 rozporządzenia w sprawie ostatecznych cła antydumpingowych.
- (361) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu powołanego w art. 25 ust. 1 rozporządzenia podstawowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Nakłada się ostateczne cło wyrównawcze na przywóz szkła solarne zawierającego płaskie hartowane szkło sodowo-wapniowe o zawartości żelaza mniejszej niż 300 ppm, współczynnika przepuszczalności promieniowania słonecznego ponad 88 % (pomiar dokonany przy zakładanych parametrach AM 1,5 300-2 500 nm), odporności na działanie wysokich temperatur do 250 °C (pomiar dokonany zgodnie z normą EN 12150), odporności na szok termiczny $\Delta 150$ K (pomiar dokonany zgodnie z normą EN 12150) i o wytrzymałości mechanicznej 90 N/mm² lub większej (pomiar dokonany zgodnie z normą EN 1288-3), obecnie objętego kodem CN ex 7007 19 80 i pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej. Szkło solarne powlekane (jednostronnie lub obustronnie) obejmuje się kodem TARIC 7007 19 80 19, a szkło solarne niepowlekane obejmuje się kodem TARIC 7007 19 80 11

2. Stawki cła wyrównawczego mające zastosowanie do cen netto na granicy Unii, przed ocleniem, są następujące dla produktu opisanego w ust. 1 i wyprodukowanego przez przedsiębiorstwa wymienione w poniższej tabeli:

Przedsiębiorstwo	Cło wyrównawcze	Dodatkowy kod TARIC
Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd	3,2 %	B943
Zhejiang Hehe Photovoltaic Glass Technology Co., Ltd	17,1 %	B944
Zhejiang Jiafu Glass Co., Ltd; Flat Solar Glass Group Co., Ltd; Shanghai Flat Glass Co., Ltd	12,8 %	B945
Henan Yuhua New Material Co., Ltd	16,7 %	B946
Inne przedsiębiorstwa współpracujące wymienione w załączniku I	12,4 %	
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	17,1 %	B999

3. Stosowanie indywidualnych stawek cła wyrównawczego ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi być zgodna z wymogami określonymi w załączniku II. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury obowiązuje stawka cła mająca zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

W przypadku gdy jakkolwiek nowy producent eksportujący w Chińskiej Republice Ludowej dostarczy Komisji wystarczające dowody potwierdzające, że:

- nie prowadził wywozu do Unii produktu, o którym mowa w art. 1 ust. 1, w okresie objętym dochodzeniem (od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r.),
- nie jest powiązany z żadnym eksporterem lub producentem w Chińskiej Republice Ludowej, który podlega środkom wprowadzonym na mocy niniejszego rozporządzenia,

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 470/2014 z dnia 13 maja 2014 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz szkła solarne pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (zob. s. 1 niniejszego Dziennika Urzędowego).

— rzeczywiście dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii po upływie okresu objętego dochodzeniem, na podstawie którego wprowadzono środki, lub zaciągnął nieodwołalne zobowiązanie umowne na wywóz znacznych ilości do Unii,

art. 1 ust. 2 może zostać zmieniony poprzez dodanie nowego producenta eksportującego do współpracujących przedsiębiorstw nieobjętych próbą, w stosunku do których zastosowanie ma średnia ważona stawka cła w wysokości 12,4 %.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 maja 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Nazwa	Dodatkowy kod TARIC
Avic Sanxin Sol-Glass Co. Ltd and Avic (Hainan) Special Glass Material Co., Ltd	B949
Wuxi Haida Safety Glass Co., Ltd	B950
Dongguan CSG Solar Glass Co., Ltd	B951
Pilkington Solar Taicang Limited	B952
Novatech Glass Co., Ltd	B954

ZAŁĄCZNIK II

Ważna faktura handlowa, o której mowa w art. 1 ust. 3, musi zawierać następujące informacje:

1. Imię i nazwisko oraz stanowisko pracownika podmiotu, który wystawił fakturę.
2. Następujące oświadczenie:

„Ja, niżej podpisany, poświadczam, że (powierzchnia w m²) szkła solarne sprzedane na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez (nazwa przedsiębiorstwa i adres) (kod dodatkowy TARIC) w Chińskiej Republice Ludowej. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą.”.

3. Data i podpis pracownika podmiotu, który wystawił fakturę.
-

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL